

1. BÖLÜM

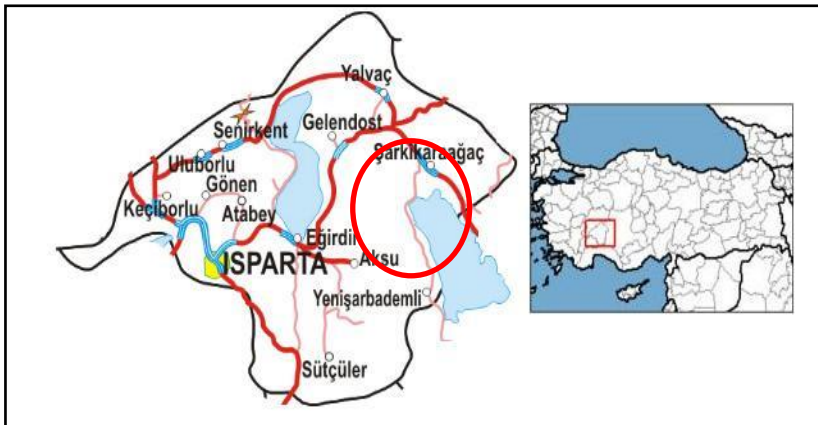
1.1. PLANLAMA ALANININ KONUMU

1.1.1. Planlama Alanının Yeri

Isparta İli, Akdeniz Bölgesi'nin batı bölümünde ve iç kesiminde yer alır. "Göller Bölgesi"nin merkezi konumundaki il, 30°20' ve 31°33' doğu boylamları ile, 37°18' ve 38°30' kuzey enlemleri arasındadır.

Harita1 : Isparta İlinin Türkiye içerisindeki yeri

Isparta doğudan Konya'nın Beyşehir, Doğanhisar ve Akşehir ilçeleri; kuzeyden Afyon'un Çay, Şuhut, Dinar ve Dazkırı ilçeleri; batıdan Burdur'un Merkez, Ağlasun ve Bucak ilçeleri; güneyden ise Antalya'nın Serik ve Manavgat ilçeleri ile komşudur.

Harita2: Isparta İli

Kızıldağ Milli Parkı 09.05.1969 tarihinde 2316 hektar olarak ilan edilmiştir. 11.01.1993 tarihinde, alanı tekrar genişletip, 59600 hektar saha, yine aynı isimle milli park olarak ayrılmıştır. 20.02.1993 tarihinde resmi gazetede yayınlanarak, yürürlüğe girmiştir.

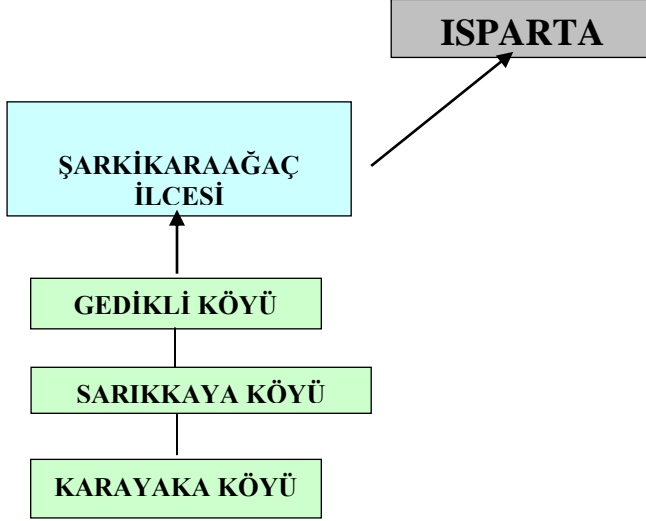
27 Kasım 2018 tarihli Resmi Gazetenin Cumhurbaşkanlığı Kararlarınının 378 karar sayısı ile Kızıldağ Milli Parkı sınırlarının değiştirilmesine 2873 sayılı Milli Parklar Kanunu'nun 3. Maddesi gereğince karar verilmiştir.

Yapılan sınır değişikliği ile Karayaka Köyü, Sarıkaya Köyü ve Gedikli Köyü Kızıldağ Milli Parkı sınırları dışına çıkarılmıştır.

Karayaka Köyü, Şarkikaraağaç İlçesi sınırları içerisinde olup, kuzeyinde Kızıldağ, güneyinde, Beyşehir Gölü yer almaktadır.

1.1.2. Yönetim Yapısı, İdari Bölünüş ve Sınırlar

Karayaka Köyü, Isparta İl sınırları, Şarkikaraağaç İlçesi Beyşehir Gölü Havza koruma bandı içinde kalmaktadır. Yörük kökenli olan Karayaka köy muhtarlığı 1930 yılında kurulmuştur.

Şekil 1. İdari Dağılım

Karayaka Köyü genel ihtiyaç ve hizmetleri Isparta İl Özel İdaresince sağlanmaktadır. Yerelde köy muhtarlığı hizmet vermektedir.

1.1.3. Ülke Ulaşım Ağındaki Yeri

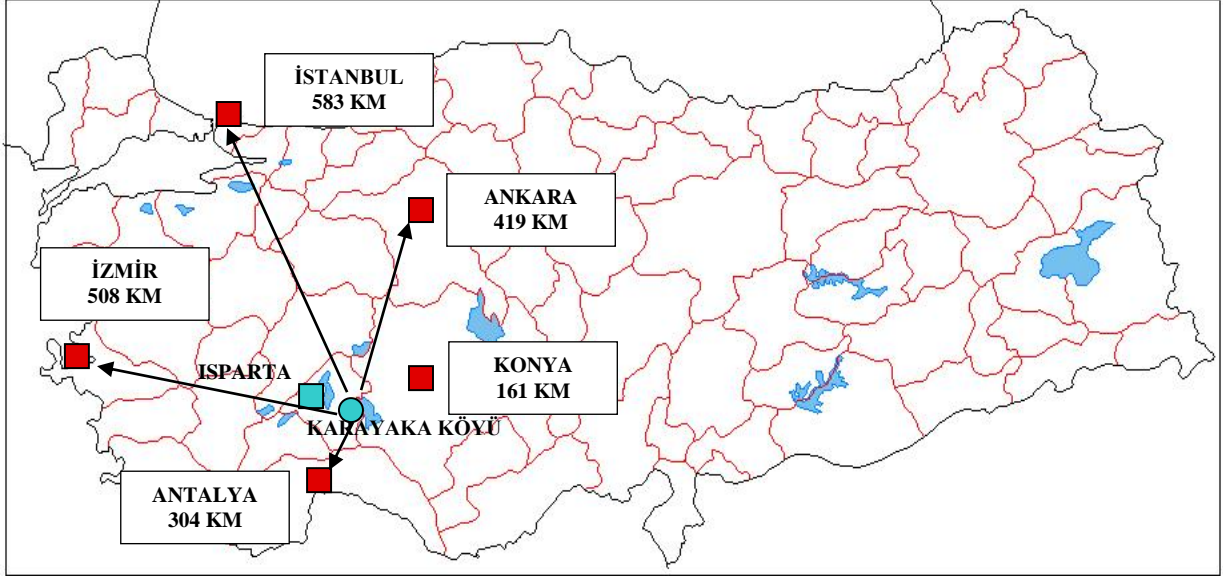
Karayaka köyü Isparta-Konya karayolu ile ülke ulaşım ağına bağlanmaktadır. Konya-Isparta karayolu planlama alanının kuzeyinden geçmektedir.

Demiryolu batıda Eğirdir ve kuzeyde Akşehir'e kadar gelmektedir. Isparta hava alanının Şarkikaraağaç'a uzaklığı yaklaşık 143 kilometredir.

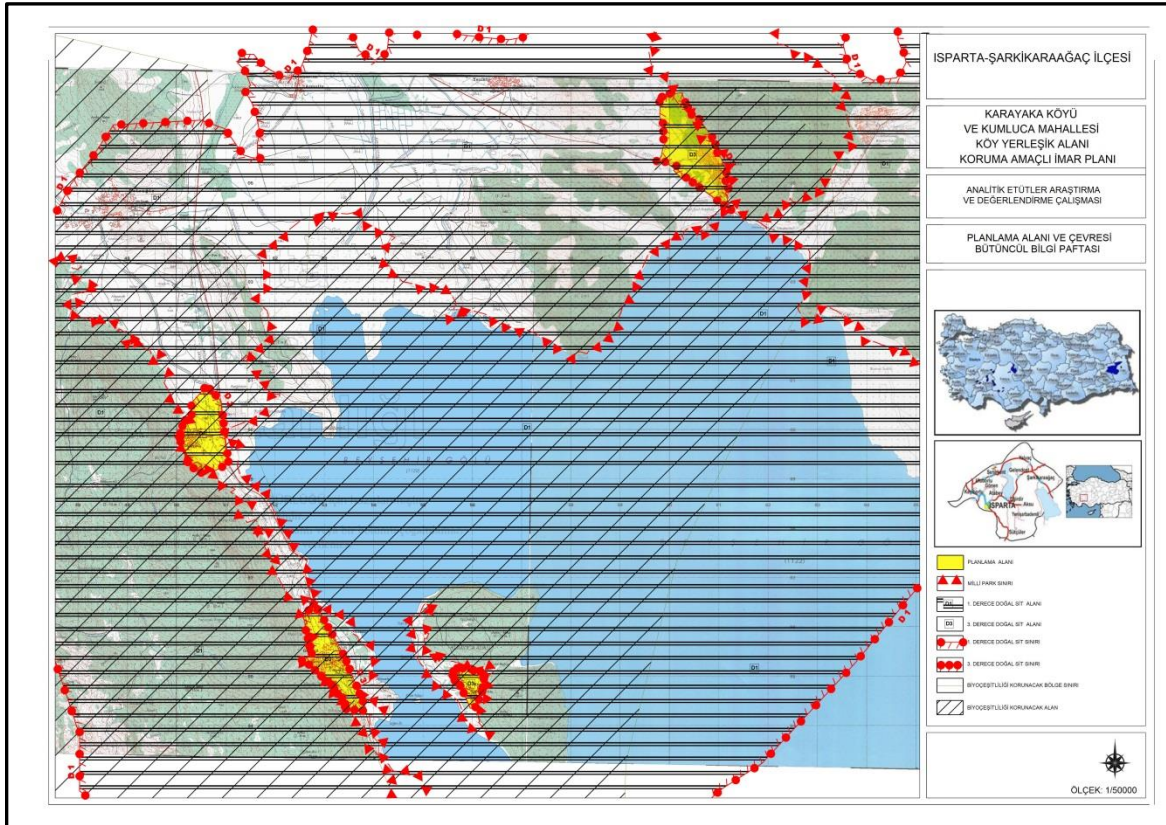
	Merkezler	Mesafe (km)
KARAYAKA KÖYÜ	Ankara	419
	İzmir	508
	İstanbul	583
	Konya	161
	Antalya	304
	Afyon	169
	Eğirdir	119
	Isparta	148

Tablo 1. Karayaka Köyünün Bazı Önemli Merkezlere Uzaklığı.

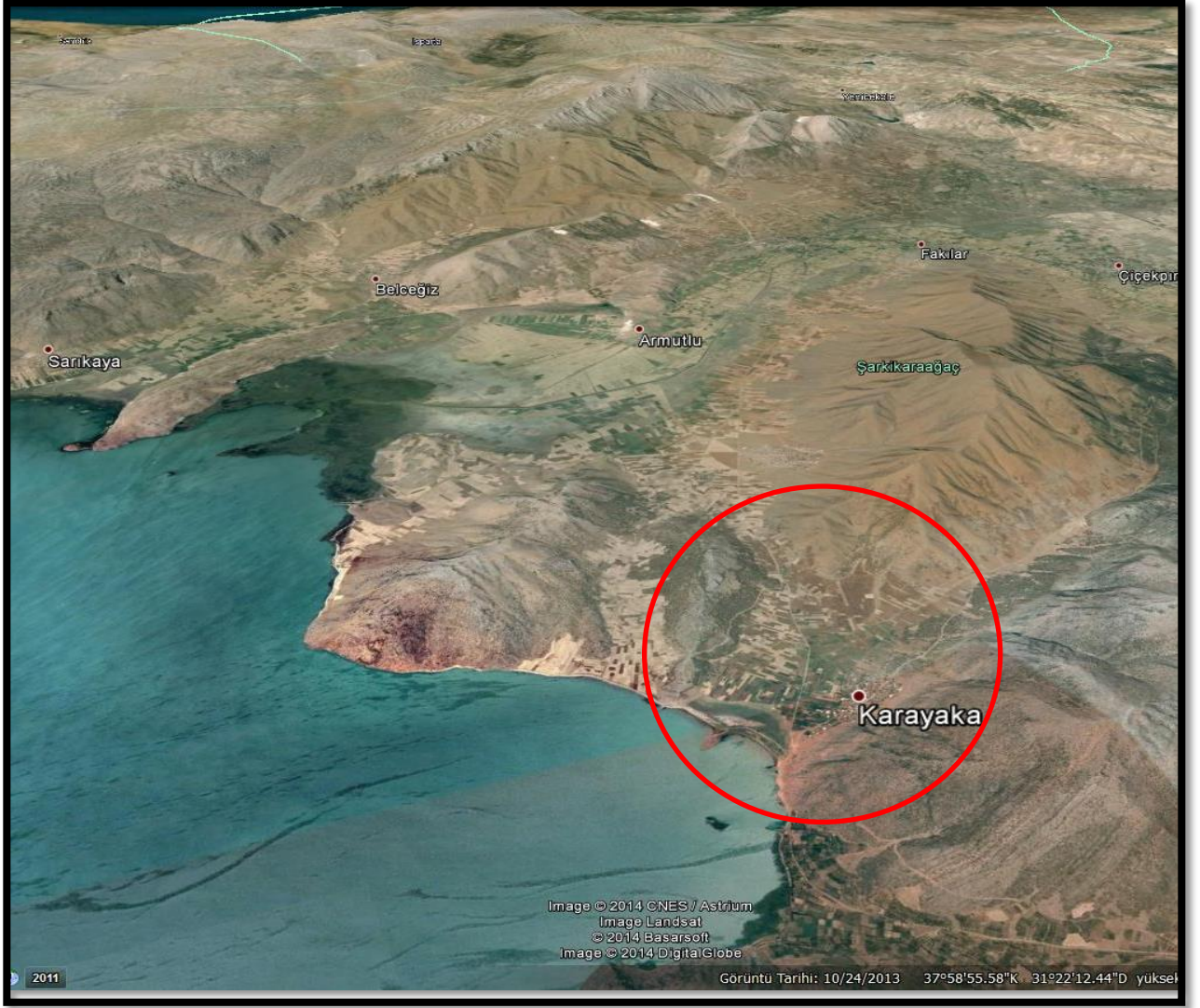
Karayaka Köyünün Şarkikaraağaç İlçesine uzaklığı 23 kilometre, Çiçek Pınarı'na 18 kilometre, Yeniköy Köyüne ise 4 kilometredir. Köye gelen bütün karayolları asfalt malzeme ile kaplıdır.

Harita 3: Karayaka Köyünün Türkiye İçindeki Yeri

Harita 4: 1/25000 ölçekli Karayaka Köyü ve Çevresi bütüncül bilgi paftası

Resim1: Karayaka Köyü uydu görüntüsü

Resim2: 1/5000 ölçekli KANİP Planlama Alanı Uydu Görüntüsü

Resim3: 1/1000 ölçekli KAUİP Planlama Alanı Uydu Görüntüsü

2. BÖLÜM

2.1. PLAN HİYERARŞİSİ VE GELİŞİM SÜRECİNDEKİ YERİ

I. Planlama Sürecinin Tarihsel Gelişimi, Mahkeme Kararları

Planlama alanının Mer'i 1/15000 ve 1/1000 ölçekli Koruma Amaçlı imar planları bulunmamaktadır. Ancak III. Derece Doğal Sit Alanında kalması nedeniyle Antalya Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Komisyonu tarafından 29.06.2012 gün 125 sayılı kararı ile uygun bulunan geçiş dönemi yapılanma koşulları bulunmaktadır.

Mer'i 1/15000 ve 1/1000 ölçekli Koruma Amaçlı imar planları bulunmadığından imar planına yönelik Mahkeme kararı da yoktur.

II. Üst Ölçekli Plan Kararları

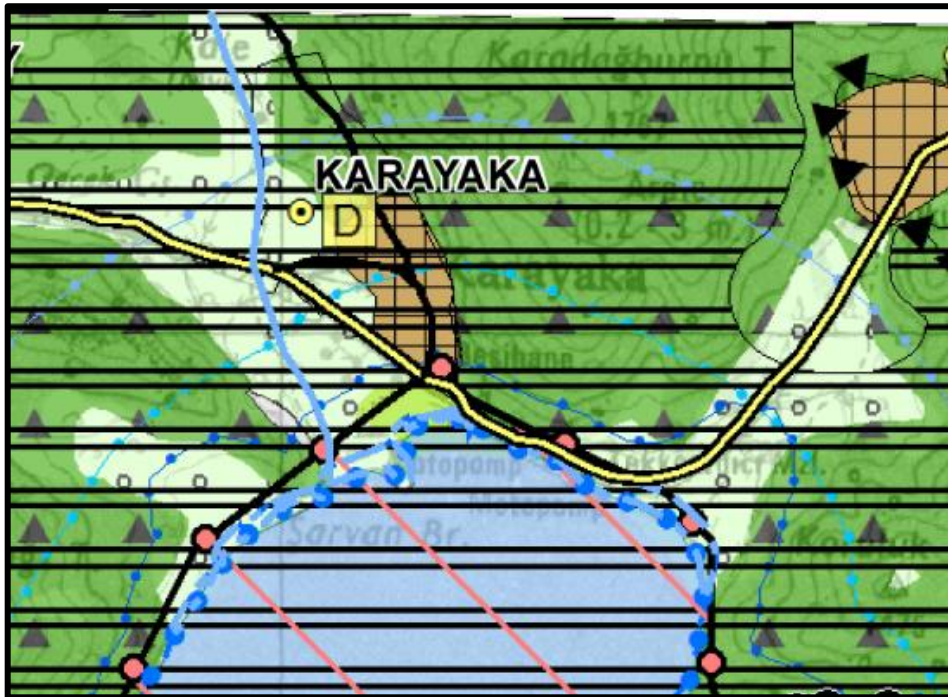
1/100.000 Ölçekli Antalya-Burdur-Isparta Çevre Düzeni Planı

Antalya-Burdur-Isparta Planlama Bölgesi 1/100.000 Ölçekli Çevre Düzeni Planı, mülga 644 sayılı Kanun Hükmünde Karamamenin 7. maddesi uyarınca 23/03/2015 tarihinde onaylanmıştır.

Şarkikaraağaç İlçesi

Şarkikaraağaç, Isparta ilinin nüfus ve gelişmişlik kriterleri açısından en büyük ve önemli ilçelerinden birisidir. Şarkikaraağaç mevcut imar planının kullanım kararları incelenmiş, çevre düzeni planı kararları ve veri tabanında yer alan eşikler ve koruma statüleri ile aykırılık tespit edilmemiş ve imar planı sınırları çevre düzeni planında korunmuştur.

İlçedeki sektörel gelişim potansiyeli tarım ve hayvancılık ağırlıklıdır. Sektörün desteklenmesi amacıyla ilçede bir tarım ve hayvancılık gelişim alanı planlanmıştır. Hizmetler sektörü ise, ilçe merkezi ağırlıklı gelişmeye devam edecektir. İlçede yer alan Çiçekpınarı ve Çarıksaraylar beldeleri ile imar planı bulunan diğer yerleşimleri mevcut imar planı sınırları korunmuştur. Ayrıca, Çarıksaraylar'da gelişme alanı planlanmıştır.

Harita 5: 1/100.000 ölçekli Antalya-Burdur- Isparta Çevre Düzeni Planı (Karayaka Köyü)

Karayaka Köyü Yerleşik alanı doğal sit ve İçme ve kullanma suyu mutlak koruma alanı sınırında kalmaktadır. Karayaka köy yerleşik alanı dışında 3. Derece doğal sit sınırında kalan alan tarım alanıdır.

III. Mer'i İmar Planı ve Plan Hükümleri

Hazırlanan 1/5000 ve 1/1000 ölçekli Koruma Amaçlı İmar planı Karayaka Köyünün ilk imar planı olup, Mer'i 1/15000 ve 1/1000 ölçekli Koruma Amaçlı imar planları bulunmamaktadır.

3.BÖLÜM

3.1. ARAŞTIRMA VE ANALİZ ÇALIŞMALARI

3.1.1. FİZİKSEL YAPI

I.HİDROJEOLJİK YAPI

Dereler

Bölge içinde tüm dereler mevsimlik derelerdir (yaz aylarında kuruyan dere) ve alanda sürekli akışı olan dere bulunmamaktadır. Bu nedenle hidrografiya değerlendirmesinde alandaki mevsimlik derelerden bahsedilmiştir. Değerlendirmelerde bahsedilen akış yönleri, akış uzunlukları vb. gibi özelliklerin derelerin mevsimlik olduğu göz önünde bulundurularak yağışlı mevsimlerde geçerli olduğu unutulmamalıdır.

Kaynaklar

Bölge içinde irili ufaklı 70'in üzerinde kaynak ve/veya kaynak grubu yer almaktadır. Alanda birkaç kaynak haricinde diğer tüm kaynakların debisi oldukça düşüktür.

Kaynaklar genelde geçirimli-geçirimsiz kaya birimleri sınırlarından boşalmaktadır. Bunun yanında çatlaklı kaya kaynağı, karstik kaynak, tabaka kaynağı ve ebuli kaynak türlerine de rastlanmaktadır.

Beyşehir Gölü

Havza temelinde oldukça ayrıntılı hidrolojik ve hidrojeolojik çalışmalar gerektirecek olan Beyşehir Gölü ve drenaj alanı ile ilgili çok genel bilgiler verilmiştir.

Gölün Hidrografik Özellikleri

Batıda Anamas Dağları, kuzeydoğuda Sultan Dağları tarafından sınırlanan Beyşehir Gölü'nün kuzeyden güneye uzunluğu 42 km'dir. En geniş yeri ise depresyon eksenine kabaca dik olan ve güneybatıda Kaşaklı Körfezi ile kuzeydoğuda Çiftlik Köyü arası olup 26 km'dir.

Göldeki su düzeyinin 1124,60 m olduğu kabul edilerek yapılmış olan derinlik ölçmelerine ve gölün muhtelif yerlerinde yapılan iskandillere göre gölün fazla derin olmadığı ortaya çıkmıştır. En derin yerlerin, gölün doğu ve güneyine yakın kısımlarda olduğu görülür (1117.80 m), göl derinliği bu kesimlerde 6 m'yi geçmektedir. Buna karşılık kuzey ve batıda göl daha sığ olup (1118.80-1120.80 m), derinlik 3-5 m arasında değişmektedir. Gölün en derin ve çukur yerlerinin güneydoğu-kuzeybatı doğrultusunda uzanan depresyon eksenine uymamaktadır. Bu çukurlar, gölün en geniş yerinin merkezi kısımlarına karşılık gelmektedir.

Oluşumu açısından tektonik kökenli olan Beyşehir Gölü'nün, bu kökeni nedeniyle derin olması koşulu yoktur. Tektonik hareketler sonucu oluşan göl çanağı sonradan çeşitli materyallerle doldurulmuştur. Göle dökülen akarsuların ağız kısımlarında deltaya benzer çıkıntılar oluşturmuştur. Özellikle gölün doğu kıyılarında bu tür çıkıntılar daha belirgindir. Öte yandan gölün batı kıyısında, Pınarlı Tepe (1222 m) ile Karagüney Tepe (1542 m) arasındaki Yenişarbademli glasisinin göl içindeki uzantıları da vardır.

Göl içinde çıkıntılar şeklinde beliren ve hipsografik eğrilerin kıyıya göre dış bükey olduğu, hatta gölün nispeten sığ olduğu bu yerler, gerçekte kıyı gerisindeki birikinti koni ve yelpazelerinin devamından başka bir şey değildir. Birikinti koni ve yelpazelerindeki depoyu oluşturan iri unsurlar kıyı gerisinde, ince taneliler ise doğrudan göl içinde çökelmiştir. Göl kıyıları boyunca bu tür birikinti şekillerini görmek mümkündür.

Göl Kıyıları ve Gölde Su Seviyesi Değişimleri

Beyşehir Gölü depresyonunun çukur kısmının sularca işgal edilmesiyle, ilk kıyıları asli profile bağlı olarak, muhtemelen Pliyosen zamanında belirmeye başlamıştır. Asli profilin morfolojik görünümüne göre de bir takım körfezler, adalar ve burunlar oluşturmuştur. Ancak kıyı, zamanla ve kıyı jeomorfolojisinden bilinen süreçlerin etkisiyle gelişerek günümüzdeki şeklini almıştır. Pleistosen jeolojik zamanındaki iklim değişiklikleri, göl sahasının yapısal özellikleri ve formasyonların türü kıyının şekillenmesinde etkili olmuştur.

Pleistosen'deki iklim değişikliklerine bağlı olarak plüvial (yağışlı) dönemlerde günümüze göre yıllık yağış miktarının artması, buna karşılık sıcaklığın düşmesine rağmen Beyşehir Gölü su seviyesinde büyük bir değişikliğin olmadığı anlaşılmaktadır. Ayrıca göl sahasının genişleyerek, çevreyi geniş çapta kaplamış olması da söz konusu değildir. Bu değerlendirmelerin ışığı altında aşağıdaki sonuçlara varılmıştır:

1. Göl kıyısı boyunca yüksek seviyeyi belirten sekilere rastlanmamıştır.
2. Ölü falez veya çentikler de yoktur.
3. Gölün batı kıyısında belirlenen Yenişarbademli glasilerinin yüzeyleri, şimdiki gölün kıyısında birbiriyle kesişmektedir. Bugünkü Beyşehir Gölü, bu glasilerin ortak taban seviyesi rolünü oynamış ve oynamaktadır.
4. Son 70 yıl içinde yağışlı devrelere bağlı olarak Beyşehir Gölü, su seviyesinde 5 m'ye yaklaşan değişimler olmuştur. Buna göre, Kuvaterner'de büyük ölçüdeki iklim değişmelerinin göl seviyesinde önemli değişmelere yol açacağı doğal görülmektedir. Ancak, Beyşehir Gölü'nün fazla suları bir taraftan Çarşamba Çayı aracılığıyla Konya Ovası'na aktarılmıştır.
5. Beyşehir Gölü'nden Çarşamba çayı kanalı vasıtasıyla Konya kapalı havzasına doğru yüzeysel bir akış vardır. Beyşehir, Suğla gibi düzenli akıntılı göllerde akış olanakları Kuvaterner'de günümüzden fazla olan suları boşaltmaya yeterli geliyordu. Daha sonraları iklim koşullarında meydana gelen değişme, düzenli akıntılı havzalarda bulunan göllerin yaygınlığını değiştirecek durumda değildi (Lahn, 1945).

Beyşehir Belediyesi ile DSİ arasında çıkan gölün suyunun durumu hakkında tartışmalar mahkemeler kanalıyla DSİ lehine sonuçlanarak göl suyunun Çarşamba çayına aktarılması kesinleşmiş ve tahliye kapakların kapatılmamasına sürekli açık kalmasına karar verilmiştir. Bu durumda göl seviyesinde 1120 m'den daha yukarı bir seviye beklenmemekle birlikte, iklim şartlarına göre su seviyesinde alçalmalar görülmesi muhtemeldir. Beyşehir Gölü'nün maksimum su seviyesi ise 1124,60 metre olarak belirlenmiştir.

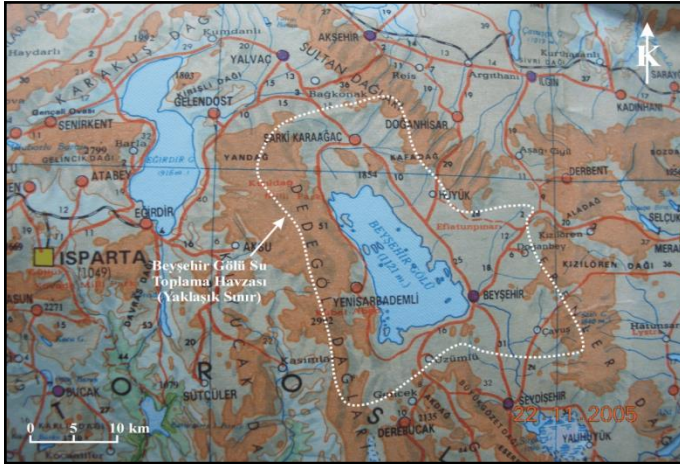
Beyşehir Gölü'nü sınırlayan kıyılar, morfolojik özellikleri bakımından iki grupta incelenebilir. Bu iki grup: 1) Alçak kıyılar ve 2) Yüksek kıyılardır. Gölü doğu ve güneyden sınırlayan kıyılar, alçak kıyılardan olup, kıyı profili hafif eğimlidir. Kıyı gerisinde, alüvyal düzlüklerin oluşturduğu silik topografya hakimdir. Gölün kuzey kesiminde Karayaka Köyü'nün 1 km güneyinde 1139 m yükseklikteki Taşlı Tepe Adası bir kıyı oku vasıtasıyla karaya bağlanmıştır. Kıyı okunun uzunluğu 125 m, genişliği ise 75 m'dir. Böylece burada bir tombolo oluşmuştur. Ancak, göl suyu seviyesinin yükselmesi halinde nispeten basık ve alçak olan kıyı oku su altında kalarak adanın kara ile olan bağlantısı kesilebilmektedir.

Beyşehir Gölü'nün batısındaki kıyılar ise yüksek kıyılardır. Burada kıyı profili diktir. Kıyı gerisinde, güneydoğu-kuzeybatı doğrultusunda uzanan yüksek, arızalı rölyef ile belirgin Anamas Dağları yer almaktadır. Kıyı boyunca görülen falezler (yalıyar), fay dikliğinin uzantısına uymaktadır. Bu falezler çeşitli süreçlerin (dalga aşındırması, kütle hareketleri ve karstlaşma) etkisiyle değişikliğe maruz kalmıştır. Gölün batısında, Yenişarbademli Ovası'nın alçak kısımlarının yer aldığı kesimde kesintiye uğrayan yüksek kıyılar, daha güneyde ovanın sona erdiği yerde kalkerlerin yeniden yüzeylenmesiyle güneye doğru tekrar yükselirler. Bu kıyılar, yapı hatlarına paralel uzandıklarından, "boyuna kıyılar" kategorisine dahil edilmektedir. Buna karşılık gölün güney ve kuzeyinde yapı hatları kıyıya dik olduklarından bu kıyılar "enine kıyılar" dır.

Beyşehir Gölü'nde 20. Yüzyılın başlarından itibaren su seviyeleri ölçülmüş ve ilginç değerler elde edilmiştir 1905 yılından 1996 yılına kadar yapılan rasat sonuçları incelendiğinde, maksimum su seviyesi 1982 yılında 1125.50 m ölçülmüştür. Minimum su seviyesi ise 1935 yılında ölçülmüş olup 1120.85 m'dir. Su seviyesinin yükselmesi veya alçalması göldeki su hacmine de aynı oranda etki etmektedir. Maksimum ve minimum su seviyeleri arasında 4.65 m gibi bir fark vardır. Bu fark, yağış miktarında görülen değişmelerle ilgilidir. Yine, gözlem sonuçlarına göre 1933-1937 yılları arasında kurak bir döneme girildiği, buna karşılık 1980-1982 yılları arasında ise yağış miktarında artışlar olduğu tespit edilmiştir. Beyşehir Gölü'nde yıllık olduğu kadar, mevsimlik su seviyesi değişimleri de olmaktadır. Yıllık yağış miktarının 503.8 mm (*Beyşehir yağış gözlem istasyonuna ait 1986-2005 yılları arası aylık yağış*

değerleri ortalaması) olduğu Beyşehir'de kış mevsimine rastlayan yağış artışına karşılık yaz mevsiminde yağış azalması ve buharlaşma söz konusudur. Yağış, akarsu, sel suları ve kaynakları tarafından gölün beslenme dönemi normal koşullarda şubat-haziran ayları arasında olmaktadır. Özellikle mayıs sonlarına doğru gölde su hacminin artması alçak kıyı kesimlerinin ve daha önce değinilen kıyı oklarının su altında kalmasına neden olmuştur. Buna karşılık ekim sonları ve kasım ayında su seviyesinde görülen düşüşler nedeniyle göl sahasının nispeten daraldığı, alçak kıyıların bulunduğu kesimlerin kısmen sulardan arındığı görülmüştür. Bu nedenle Beyşehir Gölü'ndeki yıllık ve mevsimlik su seviye değişimleri kıyı çizgisinin değişmesine de yol açmaktadır. Gölün fazla sularının doğal olarak aktarıldığı Çarşamba Çayı nedeniyle göldeki yaklaşık kıyı çizgisi 1120 m'lerden geçmektedir.

Gölün kuzeybatı, batı, güneybatı ve nispeten güney kesimlerinde yer alan genellikle açık yeşil tonlarında belirtilmiş olan formasyonlar kireçtaşı, kireçtaşı-dolomit, şeyl-kumtaşı-konglomera vb. pekişmiş (kayaç) birimlerden oluşmuş, kırıklı çatlaklı yerel veya bağlantısız akiferleri veya yaygın fakat orta verimli akiferleri temsil etmektedir. Göl çevresinde, kuzey, batı, güney ve doğusunda açık mavi ile gösterilen formasyonlar ise kil, kum, çakıl gibi pekişmemiş (taneli) birimlerden oluşmuş yerel veya bağlantısız akiferleri veya yaygın fakat orta verimli akiferleri temsil etmektedir.

Harita 6: Beyşehir Gölü ve yakın çevresi fiziki haritası (taban fiziki harita Harita Genel Komutanlığı tarafından 1994 yılında üretilmiş olan 1/800000 ölçekli Türkiye Fiziki Haritası'ndan alınmıştır).

Yine göl çevresinde batı, güney, doğu ve güney doğusunda açık-koyu kahverengi ile gösterilen formasyonlar ise kil, şeyl, kumtaşı ve volkanik kayalar gibi birimleri içeren yerel ve sınırlı yeraltısuyu taşıyan veya genellikle yeraltısuyu taşımayan pekişmiş veya pekişmemiş oluşuklardır.

Beyşehir Gölü batı kesiminde yer alan bol kırıklı-çatlaklı, karstik özellikteki kireçtaşlarından beslenen ve bu birimlerin geçirimsiz taban kaya ile karşılaştığı bölgelerden boşalan Pınargözü Kaynağı, Topktaş Mevkii Kaynağı, Genek Pınarı gibi kaynaklar göl çevresindeki kireçtaşlarında yerel dolaşıma işaret etmektedir. Bunun dışında bu kaynakların ve beslenme alanlarının drenaj alanının yakın yerlerde olması bu kırıklı-çatlaklı karstik akiferin verimini bir nebze azaltmaktadır. Buna karşın, alanın kuzeybatı-batı, güneybatı kesiminde oldukça fazla yayılma sahip bu kireçtaşlarından beslenen kaynakların boşalmaları sonrası herhangi bir yüzeysuyuna katılarak, alanda düşük kotta bulunan ve bu suları çeşitli yollarla toplayan Beyşehir Gölü'ne ulaşması kaçınılmazdır.

Yukarıda anlatılanlar doğrultusunda doğal şartlarda (dışarıdan herhangi bir etki: çekim, kaynakları kanallara alma vb.) göl yakın çevresinde ve su toplama alanı içinde yer alan hemen hemen tüm sular (kaynaklar, yüzeysuları (dereler, bataklıklar vb.), alüvyon akiferlerindeki yeraltı suları, yağış suları vb.) Beyşehir Gölü'ne olumlu yönde katkı sağlayacaktır. Beyşehir Gölü'nün diğer bir belsemim kaynağı da yağışlardır.

Harita7: Beyşehir Gölü güneydoğusu fiziki haritası (taban fiziki harita Harita Genel Komutanlığı tarafından üretilmiş olan 1/250000 ölçekli Konya Paftası'ndan alınmıştır).

Ülkemizin en büyük tatlı su gölü olma özelliğini taşıyan Beyşehir Gölü bilinçsiz su kullanımı, gölden su çekimi, kanallarla gölden su alımı ve/veya global ısınmaya bağlı gelişen kurak dönemlerin uzunluğu gibi olumsuz etkenler nedeniyle tehlike altındadır. Bu nedenle, ülkemizin hem doğal güzelliği hem de tatlı su karakteri ile önemli bir açık su kütlesi özelliğinde olana Beyşehir Gölü suyuna hem miktar hem de kalite açısından olumsuz etki yapacak doğal olmayan müdahalelere izin verilmemelidir.

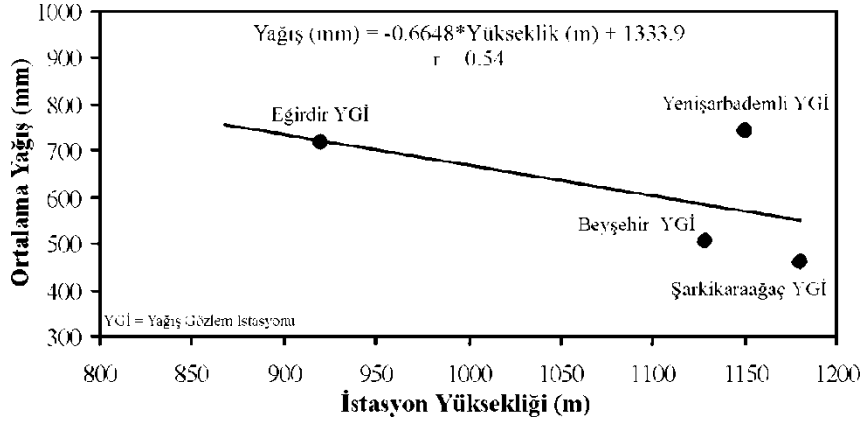
II. İKLİM

Bölgeye ait hidroloji değerlendirmesi “yağış”, “sıcaklık, buharlaşma, rüzgar” ve “iklim tipi” başlıkları altında gerçekleştirilmiştir.

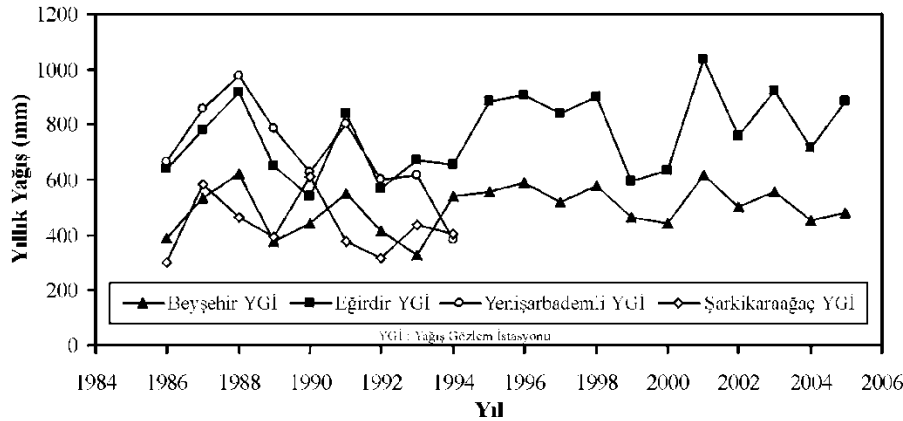
a. Yağış Değerlendirmeleri

Bölgede yer alan yağış gözlem istasyonlarında ölçülen değerlerden itibaren alansal yağış belirlenmeye çalışılmıştır. Bu amaçla; yağış değerleri kullanılarak yağış-yükseklik arasında bir ilişki belirlenmeye çalışılmıştır.

Yapılan değerlendirmede, bölge için anlamlı bir yağış-yükselti ilişkisine ulaşılamamıştır. Genellikle, yağışın karakterine ve bölgedeki morfolojik yapıya da bağlı olmak üzere yağış-yükselti ilişkisi arasında doğrusal bir ilişki (yüksek artışıyla yağışın artışı gibi) vardır. Fakat inceleme alanında yukarıda bahsedilen yükseklikle yağışın artışına ters, yüksekliğin artışı ile yağışın azalması söz konusudur.

Grafik 1. Yağış-yükselti ilişkisi.

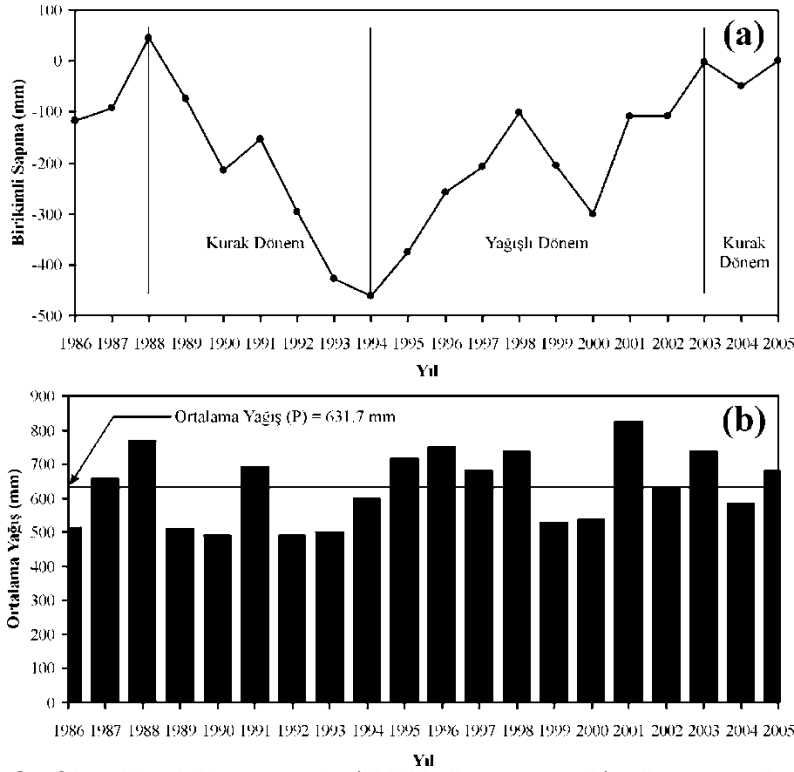

Grafik2. İstasyonlardaki yıllık ortalama yağış verileri.

b. Yağışlı ve Kurak Dönem Periyotları

Bölgedeki yağış hakkında genel bir değerlendirme yapmak ve yağışlı-kurak dönem periyotlarını belirleyebilmek amacıyla Beyşehir ve Eğirdir yağış gözlem istasyonu ortalama verileri kullanılmıştır.

Bu değerlendirmeye göre bölgede 1988-1994 yılları arasında yaşanan 7 yıllık kurak dönem sonrası 1994-2003 yılları arasında 10 yıllık bir yağışlı dönem gerçekleşmiştir. Bu yağışlı dönem sonrası bölge günümüze kadar olan zamanda nispeten kurak bir dönem geçirmektedir. Bölgede yaklaşık 7-10 yıllık periyotlarla kurak ve yağışlı dönemler yaşanmaktadır. Yağışlı-kurak periyot aralıkları dikkate alındığında bölgede kurak dönem yaşandığı anlaşılmaktadır.

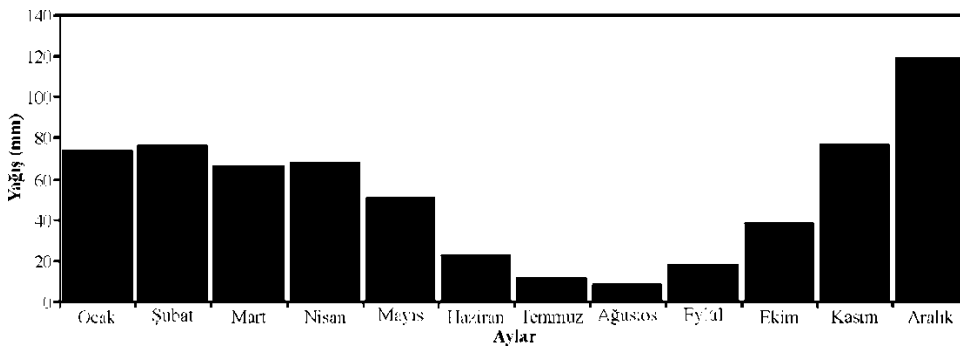

Grafik3. Alandaki yağışa ait a) birikimli sapma ve b) yıllara göre dağılım grafikleri.

Uzun yıllar ortalama aylık verilere göre bölgede yağışların %29'u (185.3 mm) ilkbahar, %7'si (42.8 mm) yaz, %21'i (133.2 mm) sonbahar ve %43'ü de (270.3 mm) kış mevsiminde gerçekleşmektedir. Bölgede en fazla yağış Kasım, Aralık ve Ocak aylarında (sırasıyla ortalama 76.8, 119.7 ve 74.2 mm); en az yağış ise Temmuz, Ağustos ve Eylül aylarında (sırasıyla ortalama 11.9, 8.4 ve 17.8mm) olmaktadır

Tablo 2. Yağışın mevsimlere göre dağılımı.

Mevsim	Yağış (mm)	Yağış Yüzdesi (%)
- İlkbahar (Mart+Nisan+Mayıs)	185.3	29
- Yaz (Haziran+Temmuz+Ağustos)	42.8	7
- Sonbahar (Eylül+Ekim+Kasım)	133.2	21
- Kış (Aralık+Ocak+Şubat)	270.3	43
Toplam	631.7	100

Grafik4. Yağışın aylara göre dağılımı.

c. Sıcaklık, Buharlaşma, Rüzgar Değerlendirmeleri

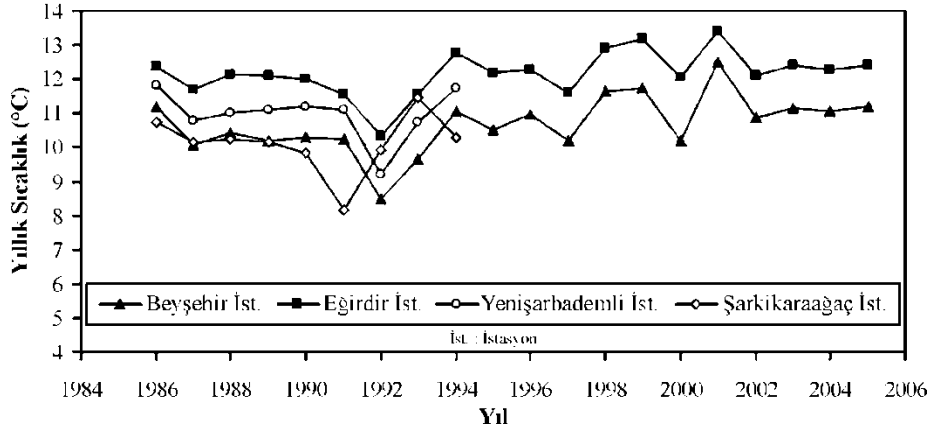
Sıcaklık

Sıcaklık değerlendirmelerinde de Devlet Meteoroloji İşleri (DMI) Genel Müdürlüğü tarafından işletilen ve Şarkikaraağaç, Yenişarbademli, Beyşehir ve Eğirdir istasyonlarında ölçülmüş sıcaklık verilerinden (Tablo 10, 11, 12 ve 13) yararlanılmaya çalışılmıştır. Bu değerlendirmelere ait ayrıntılı bilgiler ve açıklamalar aşağıda sunulmuştur.

Tablo 3. Şarkikaraağaç istasyonuna ait aylık sıcaklık değerleri (°C).

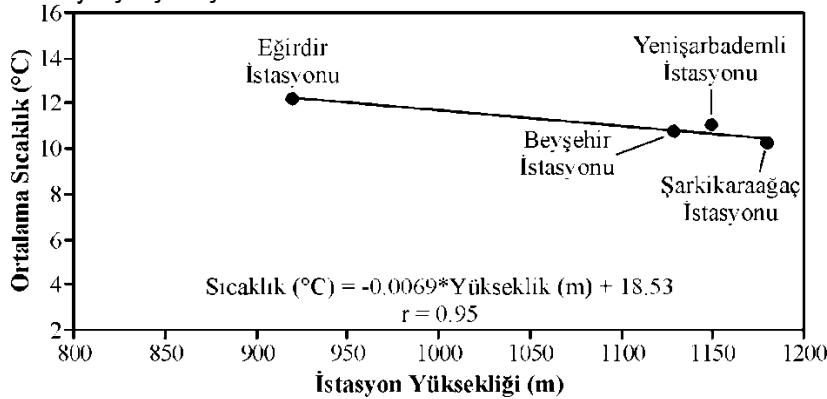
YIL	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	Ort.
1986	2.3	2.5	6.6	11.6	11.4	17.6	23.1	23	17.9	10.8	2.3	-0.4	10.7
1987	0.8	0.6	2.6	9.6	14.5	18.2	22.3	21.2	17.1	10.6	2.8	1.5	10.2
1988	-5.6	-1.9	6.7	13.5	14.6	17.6	21.9	22.7	17.4	10	5.9	0.1	10.2
1989	-3.8	0.5	5	9.3	12.7	17.3	22.3	21	16.7	11.6	6.6	2.9	10.2
1990	-1.4	-1.6	7.3	9.4	12.1	18.6	21.8	22.4	17	12	5.1	-2.6	9.8
1991	-7.4	-7	2	9.4	13.2	17.5	18.7	20.3	15.9	14.1	4.1	-2.6	8.2
1992	-4.2	-1.3	3.6	9.9	12.9	17.5	20.9	21.8	17.4	13.1	4.4	3.3	9.9
1993	2.9	1.8	5	11.6	14.9	18.6	21.9	21.8	20.5	14.4	4.4	-0.4	11.5
1994	1.4	3.6	4.7	7.9	15.1	19.5	19.7						10.3
Ort.	-1.7	-0.3	4.8	10.2	13.7	18.0	21.4	21.8	17.5	12.1	4.5	0.2	10.2

Tüm istasyon sıcaklık verilerinin gösterildiği Şekil 7'den de anlaşılacağı üzere istasyonlarda ölçülen sıcaklıklar birbirleriyle uyumludur.

Grafik 5. İstasyonlardaki yıllık ortalama sıcaklık verileri.

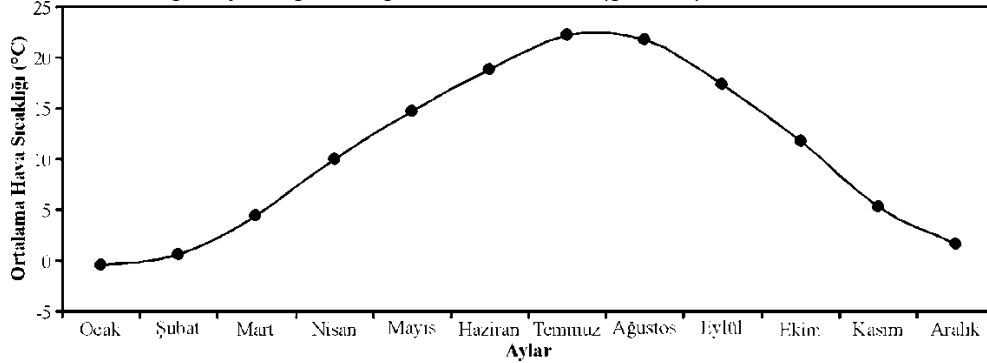
Alansal ortalama sıcaklığın belirlenebilmesi amacıyla istasyonlar arası sıcaklık ilişkileri belirlenmeye çalışılmıştır.

Grafik6.Sıcaklık-yükselti ilişkisi.

Yağış-yükselti ilişkisinin tersine, sıcaklık-yükselti ilişkisi oldukça yüksek çıkmıştır ve sıcaklık ile yükseklik arasında %95'lik bir ilişki olduğunu göstermektedir.

Tablo 2'de verilen Beyşehir istasyonunun uzun yıllar ortalamasına ait aylık sıcaklık ölçümleri kullanılarak sıcaklığın aylara göre dağılımı belirlenmiştir (grafik 6).

Grafik 7. Sıcaklığın aylara göre dağılımı.

Bu verilere göre bölgede mevsimlere göre ortalama hava sıcaklıkları: ilkbahar için 9.7°C, yaz için 20.9 °C, sonbahar ve kış mevsimleri için ise sırasıyla 11.5 °C ve 0.6 °C'dir. Uzun yıllar aylık ortalama sıcaklıklara göre bölgede en soğuk ay Şubat (ortalama: 0.7°C, en az: -7.2 °C), en sıcak ay ise Temmuz'dur (ortalama: 22.2 °C, en çok: 24.6 °C).

Rüzgar

Hakim Rüzgâr Sektörü ve Yönleri

23 yıllık verilere göre Beyşehir'de birinci derecede önemli rüzgâr sektörü Kuzeydir. Kuzey sektörüne yakın, kendisini hissettiren ikinci önemli sektör Güney sektörüdür. 23 yıllık devrede, bütün yönlerden esen ortalama 13851 adet rüzgârdan 6028'i kuzey sektörünü oluşturan NW, NNW, N, NNE, NE yönlerinden esmiştir. Diğer bir anlatımla Kuzey sektöründen esen rüzgârlar bütün yönlerden esen rüzgârların %43.5'ini oluştururlar.

Tablo 4. Kuzey Sektöründen Esen Rüzgârların Ortalama ve Yüzde Frekansları

MEVSİMLER	İLKB.	YAZ	SONB.	KIŞ	YILLIK
Toplam Frekans	3726	3852	3004	3269	13851
N Sektör Frekansı	1396	2199	1313	1120	6028
Sektör % Frekansı	37.4	57	43.7	34.2	43.5

Bununla birlikte, bütün mevsimlerde kuzey sektörü birinci derecede önemli olamamaktadır. Aşağıdaki görüldüğü gibi, Kış ve Sonbaharda Güney sektöründen esen rüzgârlar, bütün yönlerden esen rüzgârların %44.1 ve %48.1'ini oluşturduğu halde, aynı mevsimlerde Kuzey sektöründen esen rüzgârlar bütün yönlerden esen rüzgârların %34.2 ve %37.4'nü oluşturmaktadır.

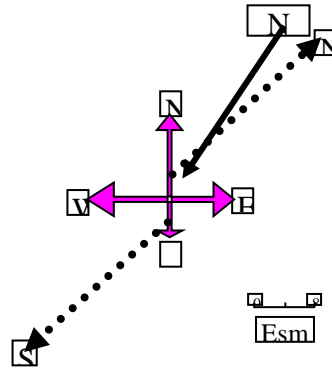
Tablo 5. Güney Sektöründen Esen Rüzgârların Ortalama ve Yüzde Frekansları

MEVSİMLER	İLKB.	YAZ	SONB.	KIŞ	YILLIK
Toplam Frekans	3726	3852	3004	3269	13851
N Sektör Frekansı	1586	2199	1313	1120	6028
Sektör % Frekansı	44.1	20.9	34.6	48.1	36.1

Diğer mevsimlerde ise Kuzey sektöründen esen rüzgârlar Güney sektöründen esen rüzgârlara göre daha önemlidir. Yaz mevsiminde Kuzey sektöründen esen rüzgârlar bütün yönlerden esen rüzgârların

%57'sini; Sonbahar mevsiminde %43.7'sini oluştururlar. Yaz ve Sonbahar mevsimleri Kuzey sektörüne ait rüzgârların en fazla estikleri mevsimlerdir.

Yukarıda da belirtildiği gibi, Beyşehir'de birinci derecede önemli rüzgâr sektörü Kuzey sektörüdür. Fakat bu sektörden esen rüzgârların hepsi aynı önemde değildir. Rüzgâr gülünde de görüldüğü gibi NE ve SW yönlerinden esen rüzgârların frekansları diğer yönlerden esenlerinkine oranla daha yüksektir.

Şekil 2. Beyşehir Rüzgâr Frekans Gülü ve Hakim Rüzgâr Yönü (Hakim Rüzgâr Yönü Okla Gösterilmiştir).

Rüzgâr Hızları

Aşağıda verilen tablolara göre, Beyşehir'de ortalama rüzgâr hızları önemli değildir. Yıllık ortalama rüzgâr hızı 1.3 m/sn'dir. Yılı oluşturan ayların ortalama rüzgâr hızları arasında büyük farklar yoktur. Bütün aylara ait rüzgâr hızları 6 m/sn'nin çok altında olan hafif rüzgârlardır. Bununla birlikte Beyşehir'de zaman zaman şiddetli fırtınalar da hüküm sürer.

Tablo 6. Ortalama Aylık Rüzgâr Hızları

AYLAR	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	Yıl
Rüzgâr hızı m/sn	1.3	1.4	1.5	1.7	1.4	1.3	1.4	1.4	1.1	0.9	1.0	1.2	1.3

Tablo 7. En Hızlı Rüzgâr Yön ve Hızları

AYLAR	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	Yıl
Rüzgâr Yönü	S	SW	SW	SW	SW	S	SW	SW	SW	SW	SS W	SW	SW
Hız (m/sn)	14.3	14.0	23.4	15.2	12.9	13.0	15.8	13.0	12.0	13.4	11.2	14.0	23.4

En hızlı rüzgârlar bakımından hakim sektör SW sektörüdür. En hızlı rüzgârların estiği hakim yön ise SW yönüdür. SW yönü 23,4m/sn' lik değeri ile en büyük hıza sahip yöndür.

d. İklim Tipi

İklim Tipinin Karakterize Ettiği Vejetasyon

Beyşehir, Eğirdir, Şarkikaraağaç ve Yenişarbademli meteoroloji istasyonlarının verilerine dayanarak yapılan iklimsel analizde Bölgede 'nemli'-yarı nemli' iklim tipinin hakim olduğu görülmüştür. Bu verilere göre Bölgenin baskın vejetasyon tipi 'park görünümlü kurak orman' ve 'nemli orman' olarak tespit edilmiştir (Erinç 1965). Vejetasyon süresi, yani çiçeklenme periyodu ise, bahar geofitleri olarak adlandırdığımız soğanlı ve yumru bitkiler mart-nisan aylarında, nisan ayından itibaren bir yıllık otsu türler, mayıs-ekim ayları arasında ise iki ve çok yıllık otsu türler olarak adlandırılan bitki türleri çiçeklenir. Ekim-aralık aylarında ise güz geofitleri olarak adlandırdığımız yumru ve soğanlı bitki türleri çiçeklenir.

III. JEOLJİK YAPI

Bu çalışmada Isparta İli, Şarkikaraağaç İlçesi, Karayaka Köyünü kapsayan 344130,25 m²(**34,41 hektar**) yüzölçümlü taşınmaz ile ilgili olarak, 22.08.2014 tarihinde onaylanmış **Koruma Amaçlı İmar Planına Esas Jeolojik-Jeoteknik Etüt Raporu'ndan faydalanılmıştır.**

Karayaka köyü, genel olarak, az eğimli bir topoğrafyaya sahiptir. İnceleme alanının topoğrafik eğimi % 0-10 arasındadır. İnceleme alanının, en düşük 1125 m, en yüksek kotu 1207 m. dir.

İnceleme alanına ait daha önce hazırlanmış mevcut projeye esas herhangi bir jeoloji ve jeoteknik etüd raporu bulunmamaktadır. İnceleme alanı içerisinde sakıncalı, afete maruz bölge, Yapı ve ikamete yasaklanmış alan kararı bulunmamaktadır.

Genel Jeoloji

Yapılan çalışmalar sonucunda gözlenen kaya birimlerinin stratigrafik incelemesinde yöredeki önceki araştırmacıların çalışmaları dikkate alınmıştır. Kretase'den günümüze kadar çeşitli devirlerde çökelmiş bulunan birimler tabandan tavana doğru şu şekilde istiflenmiştir.

İnceleme alanı içerisinde yer alan kaya birimleri tabanda otoktan konumlu Kretase-Alt Tersiyer yaşlı Anamasdağ formasyonu ile başlamakta ve bu birim üzerine orta Eosen yaşlı Gölge formasyonu yaş ilişkileri açısından uyumlu olarak gelmektedir. Şarkikaraağaç ofiyoliti, Deliktaş formasyonu ve Eğirler Formasyonu bu birimler üzerinde alloktan olarak yer almaktadır.

İnceleme alanı Paleozoyik'ten günümüze kadar olan birçok orojenez hareketinden etkilenmiş ve daha çok son orojenik olaylar daha öncekilerin etkilerini çoğunlukla silmiştir. Dolayısıyla bölgesin yapısal özelliklerini netoktonik dönem ve özellikle Isparta Büklümünün oluşum mekanizması içerisinde irdelemek daha doğru olacaktır.

Şev Stabilitesi

İnceleme alanı ve yakın çevresinde tabii yada suni şev bulunmamaktadır. İnceleme alanı ve yakın çevresinde topoğrafik eğim % 0-10 olmasından dolayı şev stabilite sorunu yoktur. Ancak inceleme alanında yapı temellerinde derin kazılar yapılması durumunda kazı derinliğine bağlı şev stabilite analizi yapılmalıdır. İnceleme alanında yapılan jeolojik çalışmalar neticesinde; taşıma gücünün **4,65-8,90 kg/cm²** aralığında, oturma miktarlarının **0,32-1,39cm.** aralığında olduğu belirlenmiştir. İnceleme alanında yapılması planlanan yapılarda parsel bazında hazırlanması gereken zemin etüd raporlarında, yeterli sayıda sondaj sismik ve laboratuvar deneyleri ile gerekli zemin parametreleri belirlenmelidir.

İnceleme Alanının Yerleşime Uygunluk Açısından Değerlendirilmesi

İnceleme alanı jeolojik, jeoteknik, topografik, jeomorfolojik, tektonik ve hidrolojik olarak incelenmiştir.

Bu incelemeler sonucunda elde edilen verilere göre yer altı su seviyesi, zemin özellikleri dikkate alınarak inceleme alanı uygunluk açısından değerlendirilmiştir.

Uygun Alanlar(UA)

İnceleme alanı içerisinde hakim litoloji yamaç molozu ve çeşitli ebatlardaki çakıllı malzemeden oluşması, bu birimin altında kireçtaşı olması, inceleme alanında açılan sondaj kuyularında yeraltı suyuna rastlanılmasına rağmen sıvılaşma riskinin bulunmaması, taşıma gücü, oturma, şişme bakımından bir sorun bulunmaması, ayrıca inceleme alanında topoğrafik eğimin %0-10 olması nedeniyle inceleme alanının tamamı **UYGUN ALANLAR (UA-1 Zemin Ortamlar)** olarak değerlendirilmiştir. Ancak ilgili parsel dahilinde yapılması planlanan inşaatların ruhsatlarına esas statik projelerin hazırlanması aşamasında Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Teknik Araştırma ve Uygulama Genel Müdürlüğüne yayınlanan 31.01.2000 tarih ve 2023 sayılı Genelge gereği zeminin taşıma gücü vd. parametrelerinin belirlendiği "**Zemin Etüd Raporlarının**" parsel bazında muhakkak hazırlanması gerekmektedir.

Sonuç ve Öneriler

1. Koruma Amaçlı İmar Planına Esas bu Jeolojik-Jeoteknik Etüd Raporu Sondaj, Sismik, Laboratuvar ve gözlemsel yöntem verileri ile değerlendirilip hazırlanmıştır.

İnceleme alanında yapılan sondaj, araştırma çukuru ve sismik çalışmaları sonucunda litolojik olarak şu birimlere rastlanılmıştır. İnceleme alanında; 0,0-0,50m. arasında değişen seviyelerde bitkisel toprak, 0,50-10,0m arasında değişen seviyelerde yamaç molozu, 10,0-15,00 m. arasında değişen seviyelerde beyazımsı, grimsi renkli kireçtaşı birimi bulunmaktadır. İnceleme alanında yapılan temel sondaj çalışmaları sonucunda 7,50 metre derinlikte yeraltı suyuna rastlanılmıştır.

2. İnceleme alanı, Bakanlar Kurulunun 18.04.1998 tarih ve 96/8109 Sayılı Kararı gereğince yürürlüğe giren, Türkiye Deprem Bölgeleri Haritasında 1. derece deprem bölgesinde yer almaktadır. Bu nedenle yapılaşmanın projelendirilmesi ve yapımı esnasında mutlaka Afet Bölgelerinde Yapılacak Yapılar Hakkında Yönetmelik hükümlerine uyulmalıdır.

3. İnceleme alanının Zemin grubu "C", Yerel Zemin Sınıfı "Z₂", Spektrum Karakteristik Periyotları ise, $TA = 0.15 - TB = 0.40$ sn alınmalıdır.

4. İnceleme alanı içerisinde; heyelan, kaya düşmesi ve çığ gibi doğal afet tehlikesi bulunmamaktadır. İnceleme alanda faaliyet gösteren yüzey suyuna rastlanılmamışsa da, mevsimsel yağışlardan kaynaklanan yüzey sularının drene edilmesi gerekmektedir.

5. Dinamik zemin parametrelerine göre zeminin depremi büyütme etkisi 1,39-1,80 olarak belirlenmiştir. Yani Karayaka bölgesinde var olabilecek 6 büyüklüğündeki bir depremi çalışma alanı 7,80 şiddetinde hissedecektir. Bu da hasarı arttıracaktır.

5. İnceleme alanındaki zeminin laboratuvar deney sonuçlarına göre kil düşük derecede şişme özelliği göstermektedir.

Uygun Alanlar(UA)

İnceleme alanı içerisinde hakim litoloji yamaç molozu ve çeşitli ebatlardaki çakıllı malzemeden oluşması, bu birimin altında kireçtaşı olması, inceleme alanında açılan sondaj kuyularında yeraltı suyuna rastlanılmasına rağmen sıvılaşma riskinin bulunmaması, taşıma gücü, oturma, şişme bakımından bir sorun bulunmaması, ayrıca inceleme alanında topoğrafik eğimin %0-10 olması nedeniyle inceleme alanının tamamı **UYGUN ALANLAR (UA-1 Zemin Ortamlar)** olarak değerlendirilmiştir. Ancak ilgili parsel dahilinde yapılması planlanan inşaatların ruhsatlarına esas statik projelerin hazırlanması aşamasında Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Teknik Araştırma ve Uygulama Genel Müdürlüğünce yayınlanan 31.01.2000 tarih ve 2023 sayılı Genelge gereği zeminin taşıma gücü vd. parametrelerinin belirlendiği "**Zemin Etüt Raporlarının**" parsel bazında muhakkak hazırlanması gerekmektedir.

7. İnceleme alanında hesaplanan taşıma gücü, oturma, şişme vb. özelliklerin farklılık göstermesinden dolayı yapılacak yapılaşmalar için parsel bazında hazırlanması gereken zemin ve temel etüt raporları için yeterli çalışmalar yapılarak gerekli zemin parametreleri belirlenmelidir.

a. Hidrojeolojik Özellikler

Yer Altı Suyu Durumu

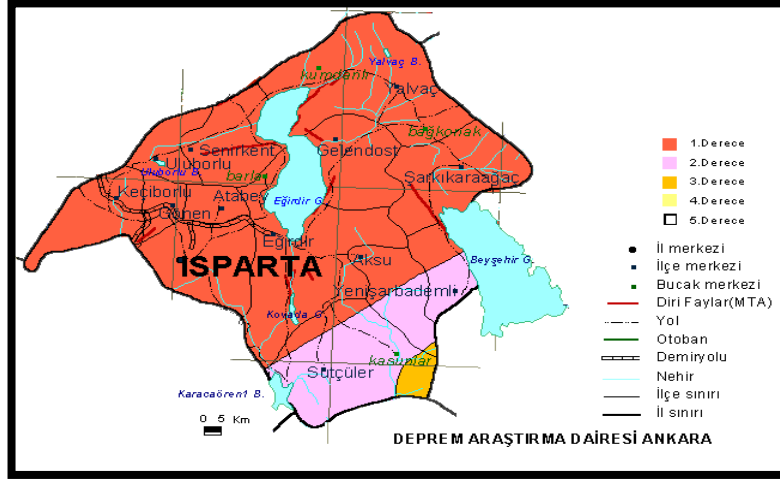
Şarkikaraağaç ilçesinde DSİ Bölge Müdürlüğünden alınan bilgilere, arazide yapılan çalışmalar, çevreden edinilen bilgilere göre, inceleme alanında su seviyesi 5 m'den daha derinde olduğu saptanmıştır. Arazide Sondaj çalışmalarında ve Sismik çalışmalarda 7,50m. Derinlikteyeraltı suyuna rastlanılmıştır.

Yüzey Suları

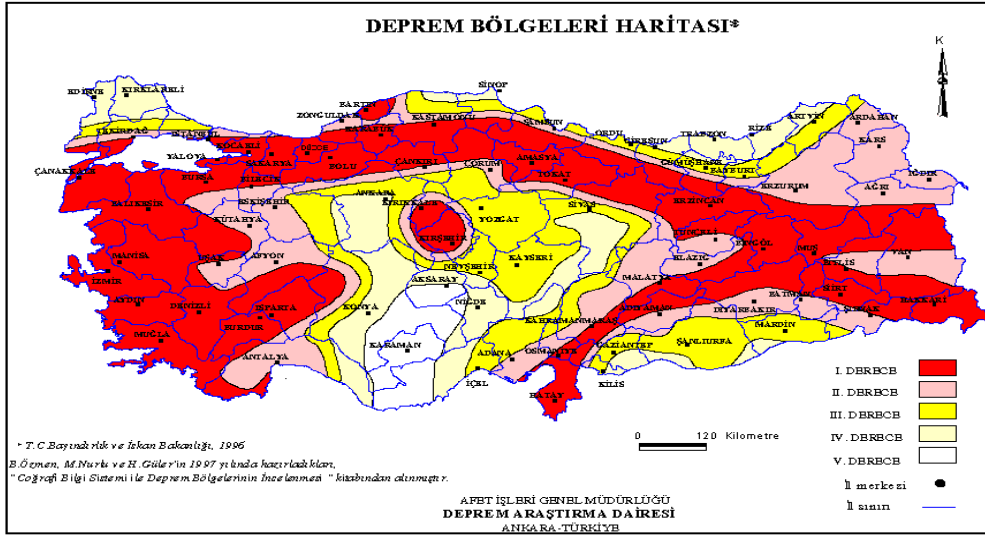
Karayaka Köyü Merkezi Beyşehir Gölüne kıyısı olan bir yerleşim yeridir. İnceleme alanı ve çevresinde Beyşehir Gölünden başka herhangi bir yüzey suyuna rastlanılmamıştır. Mevsimsel yağışlardan kaynaklanan yüzey sularının drenaj kanalları açılarak inceleme alanının bu etkiden kurtarılması gerekmektedir.

b.Doğal Afet Tehlikelerinin Değerlendirilmesi Deprem Durumu

Çalışma alanı ve çevresi Türkiye Deprem Bölgeleri Haritası'na (1996) göre birinci derecede deprem bölgesi sınırları içinde kalmaktadır.

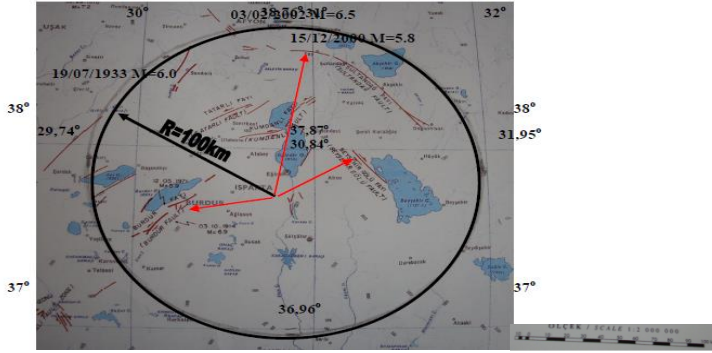
Harita 8:Türkiye Deprem Bölgeleri Haritası'na (1996) göre Isparta ili deprem Bölgeleri haritası

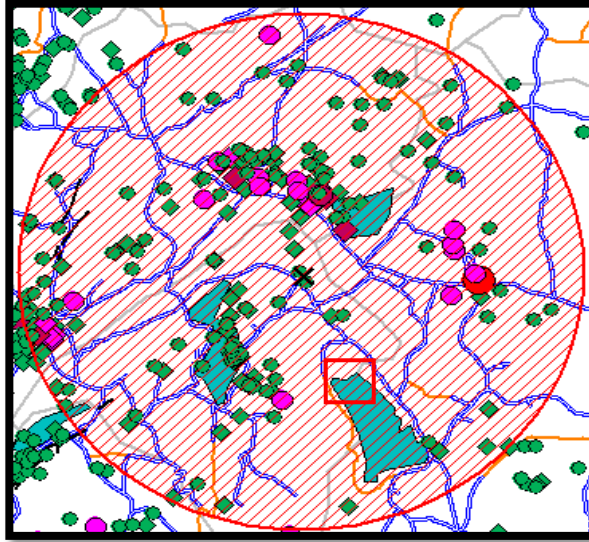
Harita9: Türkiye deprem bölgeleri haritası

Bölgenin Deprem Tehlikesi ve Risk Analizi

Isparta Merkez olmak üzere 100 km yarıçaplı alan içerisinde kalan diri fay haritası aşağıdaki şekilde verilmiştir. Bu faylar Sultandağ Fayı, Tatarlı Fayı, Burdur Fayı, Beyşehir Gölü Fayı, ve Kumdanlı Fayı'dır

Harita10: Isparta ve çevresini etkileyeceği düşünülen noktasal sismik kaynaklar ve çizgisel kaynaklar (Şaroğlu vd.1992).

Harita 11: Isparta 100 km ve civarında 4.0 ve üzeri olan depremler

Sıvılaşma Analizi ve Değerlendirme

İnceleme alanında açılan 15,0m derinlikli temel sondaj çalışmalarında 7,50m seviyelerinde yer altı suyuna rastlanılmıştır. 1 haftalık yapılan ölçümlerde yer altı suyunun 6,00m. kadar yükseldiği gözlenmiştir. Bu nedenle inceleme alanı için sıvılaşma analizi yapılmıştır. Sıvılaşma analizinde, YASS üstündeki tabakanın kalınlığı dikkate alınarak sıvılaşabilirlik analizi için bu tabakadaki (N1)₆₀ SPT ortalaması alınmıştır.

Arazide yapılan sismik ve sondaj çalışmaları sonucunda 7,50m derinlikte yer altı suyuna rastlanılmıştır. Hesaplamalar sonucu inceleme alanında yer altı suyunun üstündeki ve altındaki tabakanın sıvılaşma potansiyeli olmadığı anlaşılmıştır.

Zemin Büyütmesi ve hakim titreşim periyodunun belirlenmesi

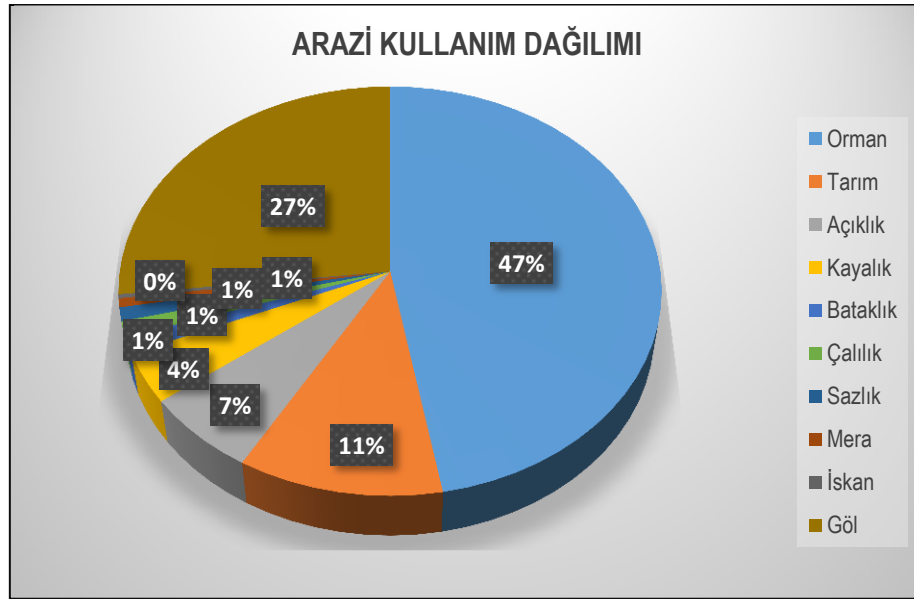
Zemin Büyütmesi

Zemin büyütmesi, zeminin gevşek, sıkı, sulu, gözenekli olmasına göre değişir. Deprem şiddet artış katsayısı olarak da bilinir. Deprem şiddetini arttıran fiziksel özelliklerden biridir. Örneğin zemin büyütmesi 2 ise, 6 büyüklüğündeki deprem 8 büyüklüğünde etki gösterir. Ortamda zemin sıvılaşması varsa o da ayrıca hesaplanır. Zemin büyütmesi birimsizdir. Çalışılan alandaki zeminin silt-kil,kum bileşenlerde olması nedeniyle depremin şiddetini arttıran bir özelliğe sahiptir.

IV. TOPRAK KABİLİYETİ

Tablo 8. Arazi Kullanım Durumu

KULLANIM	ALAN (HA)	YÜZDE (%)
Orman	28021	47.0
Tarım	6653	11.2
Açıklık	3758	6.3
Kayalık	2347	3.9
Bataklık	750	1.3
Çalılık	739	1.2
Sazlık	629	1.1
Mera	420	0.7
İskan	182	0.3
Göl	15901	27.0
TOPLAM	59400	100

Grafik8: Bölgenin Arazi Kullanım Dağılımı

Toprak oluşumu ve sınıflandırma ile ilgili olarak bölge içerisinde kalan alanlar, iki ayrı kategoride değerlendirildiğinde:

Şarkikaraağaç İlçesi

Şarkikaraağaç İlçesi toprak kabiliyeti hakkındaki bilgiler genel olup kesinlik içermediği için tablo veya grafiklere dökülmemiştir.

Gedikli-Sarıkaya köyleri arasındaki yamaç eteklerindeki arazilerde eğim %5-20 arasında olup arazi kaba iskelet maddelerince zengindir. Etek araziler kolluviyal topraklar sınıfına girmektedir. Gedikli köyü yerleşim bakımından bir ölçüde riskli gözükmemektedir. Sarıkaya köyünden itibaren düz alüviyal araziler yer almaktadır. Sarıkaya, Belceğiz, Armutlu ve Çeltik köylerinin olan bu araziler; %0-1 eğimli ovalardan ve derin topraklardan oluşmaktadır. Topraklar göl kıyısında oldukları için ince bünyelidirler. Yamaç

eteklerinde %5-15 eğimli kolüviyal araziler görülmektedir. Son yıllarda bu arazilerin büyük bir kesimi sulamaya açılmıştır.

Beyşehir gölünün kuzey-batı ucunda bulunan %0-0,5 eğimli yaklaşık 1100 hektarlık bir arazi gölün maksimum seviyesinin altında kalmaktadır. Bu arazide taban suyu düzeyi çoğu kültür bitkisi için sınırlayıcı faktör olacak kadar yüksektir. Bu arazinin önemli bir bölümü çayır ve sazlık durumundadır. Taban suyu düzeyinin 0,5-1,0 m kadar düştüğü iç kesimlerde ise son yıllarda toprak işlemeli tarım yapılmaktadır. Ağır bünyeli olan bu toprakların profillerinde belirgin bir "gleyleşme," görülmektedir. Kızıldağın ovaya bakan yamaçlarında, eteklerde yer, yer kuru derelerle yarılmış kolüviyal topraklar bulunmaktadır. Bu kesimlerde eğim %3-20 arasında olup tekstür kabalaşmakta ve kaba iskelet maddesi oranı artmaktadır. Toprak derinliği tabanda orta derin ve derin, yamaç eteklerinde ise orta derin ve sığdır. Sarıkaya, Belceğiz, Armutlu, Çelték köyleri ile Beyşehir gölü arasında kalan bu arazilerin tabanında yer alan yaklaşık %85'i alüviyal topraklar büyük toprak grubuna girerken, geri kalan kesimi, yamaç etekleri ile yüksek bölümler sırası ile kolüviyal, kestane rengi topraklar ve kireçsiz kahverengi orman toprakları grubuna girmektedir. Taban suyu düzeyinin yüzeye yakın olduğu kesimlerde ise hafif tuzlu hidromorfikalüviyal topraklar yer almaktadır. Toprak işlemeli tarım arazilerini çevreleyen dağlık kesimlerde de çıplak kayalıklar ve litosolik kestane rengi topraklar ile litosolik kireçsiz kahverengi orman toprakları yaygındır.

Fundalık alanlar, genellikle bozuk orman sahaları olarak görülmektedir. Arazi yapısı ve yüksekliğe bağlı olarak, üzerindeki ağaç türüne göre, değişik kompozisyon göstermektedirler.

Toprak işlemeli tarım arazilerinin önemli bir bölümü I. ve II. sınıf arazi olup çok az oranda da olsa yamaç eteklerinde III. ve IV. sınıf arazilere de rastlanılmaktadır. Dağlık kesimlerin arazi kullanım kabiliyet sınıfları ise VI, ve VIII. sınıf olarak saptanmıştır.

Toprak işlemeli tarım arazilerinde taban suyu düzeyinin yüksek olduğu kesimlerde, hafif düzeyde tuzluluk sorunu görülmüştür. Bu soruna çoğu kez ağır bünye (Killi Tekstür) eşlik etmektedir. Bu durum, tarımsal üretimi kısıtlayan boyutlara ulaşabilmektedir. Tarım yapılan arazilerde sulama şebekesi inşaatı büyük ölçüde tamamlanmış olup, arazilerin % 90 'ından fazlası sulanabilir durumdadır. 1997 yılından bugüne değin kuru tarımdan, sulu tarıma doğru büyük bir geçiş yaşanmaktadır. Ancak, meyve ve sebze tarımı henüz arzulan düzeylere ulaşamamıştır.

Dağlık kesimlerde bitki örtüsü geven, ot ve makilerden oluşmaktadır. Kızıldağ kuru ormanı dışında orman varlığı oldukça sınırlıdır. Yaygın örtü makidir.

Bölge sınırları içerisindeki arazilerin büyük çoğunluğu VII.sınıf arazilerdir. Bu araziler; orman ya da fundalık ve mera durumundadır. Arazilerde çok şiddetli düzeylerde aşınım söz konusudur. Su erozyonu çeşitlerinden sel yarınması (Oyuntu) erozyonu büyük tahribatlar yapmıştır. Otlak ve ormancılığa elverişli olan bu arazilerin, otlak ve orman olarak kullanılmaları dahi güçleşmiştir. Toprak işlemeli tarıma elverişli olan az miktardaki araziler de ciddi bir toprak sorunu mevcut değildir. Her iki ilçenin sahip olduğu ovalar nitelikli tarım toprakları olarak sınıflandırılabilirler.

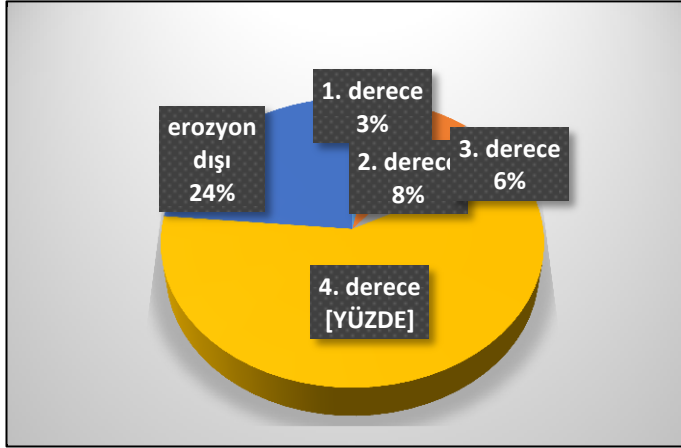
Karayaka Köyü toprak sınıfları ile ilgili köye özel ve kesin bir veri bulunmamaktadır.

Erozyon

Genel anlamda erozyon, arazinin yüzeyinin veya arazinin yüzeyini örten toprağın, taşların, veya kayaların, su, rüzgar, buzul veya yer çekimi gibi etkenler ile yerlerinden oynatılarak taşınmasıdır. Erozyon doğal şartlar altında da devam etmektedir. Yeryüzünün doğal vejetasyonunun insanların faaliyetleri sonucunda tahrip edilmediği şartlar altında meydana gelen erozyona *doğal, jeolojik veya normal erozyon* adı verilir. Buna karşılık bir ormanın açılması veya bir doğal çayır veya meranın sürülmesi gibi arazi üzerindeki bazı faaliyetler sonucunda erozyon hızlandırılmış olmaktadır. İnsanların

faaliyetleri sonucunda üst toprak kısmen veya tamamen taşınır. Bu şekildeki erozyona da *toprak erozyonu* adı verilir.

Toprak erozyonu insanların faaliyetleri sonucunda açığa çıkan toprağın, akarsu, rüzgar, yerçekimi, çığ, ve buzul gibi doğal kuvvetlerin etkisi ile aşındırılıp başka yerlere taşınması ve birikmesi olayıdır. Erozyon meydana geliş faktörlerine göre de *su erozyonu*, *rüzgar erozyonu*, *yer çekimi erozyonu*, *dalga erozyonu*, *çığ erozyonu*, *buzul erozyonu* gibi adlar almaktadır.

Grafik 9. Bölgenin erozyon durumu

Bölge sınırları içerisinde en yaygın olan erozyon türü 'su erozyonu' dur. Bu sorundan az veya hiç etkilenmeyen alanlar, genellikle alüvyial topraklardan oluşan taban araziler ve kolluviyal toprakların düze yakın veya hafif eğimli olanlarıdır. Kuru ve sulu tarım alanlarında daha çok ikinci derece su erozyonuna rastlanırken orman ve fundalıklarda; 2. ve 3. derece, çayır mera alanlarında; 3. ve 4. derece erozyonun hakim olduğu belirlenmiştir.

3.1.2. DEMOGRAFİK YAPI

I. Tarihsel Gelişim

Tarihsel gelişim, yörenin sosyo-ekonomik yapısının, yapılaşma sebepleri ve eğilimlerinin anlaşılmasını sağlayan bir araçtır. Tarihsel gelişim, bir süreç içindeki ekonomik, sosyal, idari vb. birçok kavramın etkileşimlerinin incelendiği ve ilgili bölgenin daha iyi anlaşıldığı bir kavramdır. Bu sebeple anlaşılacak istenen Gedikli köyü ve Kumluca mahallesinin bulunduğu yöredeki önemli tarihsel değerler de incelenmiştir.

Karayaka Köyü'nün bulunduğu yörenin yerleşik hayata geçişinde en önemli yapı olan Kubad-ı Abad Sarayı'dır. Dolayısıyla yörenin Tarihsel gelişimi bu yapı üzerinden yola çıkarak değerlendirilmiştir.

Kubad-ı Abad Sarayı (*T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Isparta Müze Müdürlüğü verilerinden yararlanılmıştır.)

Anadolu'ya halen hakim olan Müslüman Türk varlığı köken itibariyle Türkiye Selçuklularına dayanır. Selçukluların 1176'da Bizans ordusu karşısında elde ettiği Miryokefalon zaferi sonrası, Anadolu'nun Türk yurdu olması kesinleşmiş ve Beyşehir çevresine de Türkmenler hakim olmuştur. Onlar üzerine yaşadığımız toprakların fetihleri ve koruyucuları olarak bilinir. Beyşehir ve çevresi ise Miryakefelon zaferinden önce 1075'den sonra Türkiye Selçuklularının hakimiyet alanına dâhil olmuştur. 13. yüzyılda ise hakimiyet kesinleşme aşamasına gelmiştir.

I. Mesud idari alanda gösterdiği adaletle gayrimüslim dahil kendisine bağlanmıştır. Bundan rahatsız olan İmparator Yuannis Kommenos, 1142'de Uluborlu'yu Türklerden kurtarmaya çalışırken, Beyşehir

gölü adalarında oturan hristiyan halkı yurtlarından gemilerle taşıyarak ve zorla çıkarmıştır. Zira onlar, Türkler'le dostluk ediyor ve onlar gibi yaşama alışıyorlardı. Peçenekler'in balkanlardan yaptığı akınlar, İmparator'u İstanbul'a dönmeyi mecbur etmiştir. Bu gelişmeden de anlaşıldığı üzere Anadolu'da 1071'den sonra başlayan fetih hareketleri 12. yüzyılın ikinci çeyreğine gelindiğinde, Beyşehir civarında da yoğunlaşır ve bu dönemde bölge Türk hâkimiyetine girer.

Sultan Alaaddin Keykubat döneminde, kültür ve imar faaliyetleri iyice canlanır. Buna paralel olarak Beyşehir'de de 1235-1236 yıllarında Kubad-ı Abad Sarayı yapılır şöyle ki; Kubad-ı Abad şehri meyve ağaçları ve yeşillikleri, suları, havası ve gölün manzarası ile çok şirin bir yerd. Bu güzel yer sultan'ında dikkatini çekti ve mimarlarına burada bir mamure yapmalarını emretti. Ve az bir müddet içinde sultanın arzusuna göre bir saray yapıldı. Sultan her sene Akdeniz sahillerine gider ve oradan dönerken bir müddet burada yaşar, eğlenir ve dinlenirdi. Sultan bu şehri yaptırdıktan sonra, bu toprakların saadeti ve ümrünü artmış, yeni vilayet kurulmuştur. Adalar, yarımada muhteşem kasırlarla süslenmiştir. Bundan sonra Kubad-ı Abad, Anadolu Selçuklularının ikinci derece başkenti işlevini üstlenmiştir.

Konya'nın Beyşehir ilçesinde, Alaaddin Keykubat tarafından yaptırılan saray ve çevresindeki tesislerin güneybatısındaki ovada, zaman içinde sarayın aynı ismi taşıyan bir de şehir kurulmuştur. Külliye'nin güneyinde saraya ait küçük bir baraj ve avlak sahası ile göldeki adalara ve Anamas dağı eteklerine çeşitli büyüklüklerde av köşkleri yapılmıştır. 15. yüzyılın yarısına kadar kullanılan saray külliyesinin bu tarihten sonra terk edildiği düşünülmektedir. Aynı şekilde Kubad-ı Abad şehri de dağılarak Şarköy adıyla bilinen küçük bir yerleşim haline gelmiştir. Buradan ayrılanlar tarafından civarda küçük köyler oluşturulmuştur.

1240' da Baba İshak isyanı sırasında 2. Gıyaseddin Keyhusrev Kubad-ı Abad'a kaçmış ve orada bir adada kalmıştır. Anadolu'da çok sevilen Mübarizeddin Armağan Şah'ı da isyan bastırmakla görevlendirilmiştir. Armağan Şah Amasya'ya ulaşır, isyanı bastırır ve Baba İshak'ı öldürmüştür. Bunu öğrenen bazı Baba İshak yanlısı asiler Armağan Şah'ı şehit etmişlerdir. Dışarı şehirdeki en eski mahalle ve orada bulunan bir cami Armağan Şah'ın adını taşımakta olup bu eser Cuma Camii olarak bilinir.

Sanatında insan tasvirleri hakkında bilgi edindiğimiz en önemli kaynak, Kubad-ı Abad kazılarında minyatür resimli çinilerdir. Selçuklu çinilerindeki bezeme motifleri, özellikle figürlü örnekler, kökeni Uygurlara dayanan bir resim sanatı geleneğinden güç almaktadır. İnsan figürlü Kubad-ı Abad çinileri, aynı zamanda kılık kıyafet ve bezemeleriyle, Selçuklu otnografyası için kaynak değerindedir.

Beyşehirdeki söz konusu Neolitik sonrası yerleşim izlerinin en bariz biçimde ortaya serilebilmesi, Selçuklu dönemine ait Kubad-ı Abad Saray kompleksinin arkeolojik incelemesi sürecinde mümkün olmuştur. Bu incelemelerde Anadolu Selçuklu hükümdarı Alaaddin Keykubat tarafından yaptırılan Kubad-ı Abad Sarayı'nın bulunduğu alan üzerinde yerleşimin trendinin çok eski dönemlere kadar uzandığı anlaşılmıştır.

Selçuklular döneminde, Beyşehir bölgesi ilk olarak 1142 yılında Gurgurum yerleşimi ile adını duyurmuştur. Anadolu Selçuklu döneminin Beyşehir'de bugünde izlerini koruyan en görkemli eseri Kubad-ı Abad Sarayı'dır. Sultan 1. Alaaddin Keykubat tarafından 1227 yılında yaptırılan Kubad-ı Abad Sarayı ve Kubad-ı Abad Selçuklular döneminde kurulmuş en gözde yerleşimlerdenidir. 1671 yılından sonra köy adını almış, daha sonra da yenişahr olmuş, zamanla Yenişahr denilmiştir. Kentte yaşayanlar sürekli saldırılar sonucu, bugünkü adı ile Gölkonak (Muma) yerleşimine taşınmışlardır. Yerleşim, 1948 yılında İsmail Hakkı Konyalı tarafından bulunmuştur. Kazı çalışmaları devam etmektedir. Bu dönemde yapılan ve adına Kız Kulesi denilen ada üzerinde Kubad-ı Abad'ın harem dairesi olduğu sanılan kalıntılar mevcuttur.

II. Höyükler

Şarkikaraağaç ilçesi sınırları içinde 10 höyük bulunmaktadır. Bunların 2 adedi Park alanı içinde 8 adedi de kenarında yer alır.

Karayaka ve Yeniköy Höyük'ün bulunduğu alanlar; İzmir II numaralı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu tarafından 07.09.1988 tarih ve 374 – 373 sayılı kararı ile Arkeolojik Sit Alanı ilan edilmiştir.

Höyüklerin konumları hakkında kesin bir bilgi bulunmamaktadır.

Karayaka Höyük:

Karayaka köyü mezarlığının 50 m batısındadır. 6-7 m yüksekliktedir. 50 m x 100 m alan kaplar. Elde edilen buluntulara göre, höyükte tunç devrinden itibaren yerleşme olduğu anlaşılmaktadır. Kırmızı boya astarlı ve gri siyah seramikler bulunmaktadır. Üzerinde tarla ve bahçe tarımı yapıldığından; ayrıca, höyük kenarından toprak alındığından, büyük tahribat vardır.

III. Etnoloji

Bölgedeki yerleşmelerin, kuruluşu ve tarihsel süreç içinde geçirdiği evrim, *III.1. Tarihsel Gelişim* başlığı altında aktarılmıştır. Yerleşmelerin kuruluş süreçleri incelendiğinde, bu bölgede iki farklı etnik kökenden söz etmek mümkündür.

Bunlar;

1- Gölkonak (Muma)**Arabistan kökenli yerleşme**

2- Yenişabademli (Bademli) İlçesi ve Pınarbaşı (Kürtler), Yenice mahalleleri, Sarıkaya Köyü, Gedikli Köyü ve Kumluca mahallesi ile Karayaka Köyü **Yörük Kökenli Yerleşme**

a.Karayaka Köyü Etnik Kökeni

Genel olarak Honamlı Yörükleri denilen bu toplulukta geçmişten günümüze kadar gelen süreç içinde, etnolojik yapı korunmuştur.

Karayaka köyü yaylacılık faaliyetleri ile uğraşan yerleşmedir. Bu yerleşmelerin etnik kökenlerinin, *Honamlı Yörükleri* tabir edilen Yörük koluna ait olduğu saptanmıştır.

Önemli yörüklerden biri Honamlılardır. Honamlı Yörükleri elde edilmiş bilgilere göre 'Oğuzların Kayı Boyu'ndandır. Honamlı Yörükleri, Isparta ve Antalya yöresine Aydın'dan gelmiştir. Honamlı adının bu Yörükleri verilmesi konusunda iki değişik söylem vardır. Birincisine göre; bu Yörükler, bir yerden göçüp başka bir yere konduklarında konalga yerine varır varmaz erkekler bir araya gelip atış yarışına girerler. Bunu her zaman yaptıkları için onlara komşu olan diğer Yörükler silah sesini duydukça ' - Hun-Namlıların silah sesleri gelmeye başladı' gibi nitelemeye bulunarak Honamlı sözü ortaya çıkmıştır. İkincisine göre ise; Türkler Anadolu'ya oba oba girerlerken o zaman adı Honamlıolmasada bu yörüklerde giriyorlardı. Honamlılar girişleri sırasında yol üzerinde iki halkın savaşına rastlarlar. Duruma bakıp zayıf olan tarafa yardım ederler. Yardım ettikleri taraf yener. Tehlikeden kurtulan tarafın beyi kendini toparlayınca kendisine yardım eden insanı sorar; 'ho bey, namlı biriymiş ha, sağolsun' diyerek övgüsünü belirtir. O günden sonra birlikte göçerler. Yörüğün adını GüzelbeyliyadaHonamlı koyarlar.

Karayaka Köyü'nde genel ekonomik uğraşı hayvancılık olan köyde özellikle küçükbaş hayvanların otlatılması için bir yörük kültürü olarak Anamas Bölgesinde Nisan-Kasım ayları arasında yaylaya gidilmektedir. Köyde büyükbaş hayvancılığının çoğunlukta olması sebebiyle çevre köylere göre yaylaya çıkan hane sayısı daha azdır.

Köyde düğünler herkesin avlusunda yapılmakta olup genç nüfusun okumak, çalışmak gibi sebeplerle köyden göç etmesi nedeniyle eskisi kadar şenlikli gerçekleşmemektedir.

Köyde doğal ve yasal sınırlandırıcılar doğrultusunda şekillenen ekonomik yapıdaki değişimler halı/kilim üretimi faaliyetinin de durmasına sebep olmuştur. Ancak oya ve örgü devam etmektedir.

b.Honamlı(Ötögnölü) Yöröğü'nde Toplum Yapısı ve Etkinlikler

Aile Düzeni

HonamlıYöröğü'de (Ötögnölü) ataerkil aile düzeni bütün kurallarıyla uygulanıp yaşatılmıştır.

Bir çadır içinde; ana-baba, çocuklar, gelin(ya da gelinler), erkekler bulunduğuna göre bu düzenin yaşatılması kaçınılmaz olmaktadır. Yörük, ağır koşullar altındaki yaşayışını bu düzene borçlu olsa

gerekir. Dik başlı olmak, hep ayakta kalmak, kendi kendine yeterli olmak gibi kavramların anlamı ancak ataerkil aile düzeni içinde önem taşır.

Babaerkin de denilen bu yaşayış biçiminde evin kızı zamanı gelince evlenir ve evden ayrılır. Ama erkek çocuğu evlenince evden ayrılamaz. Ev içinde kalmak zorundadır. Ta ki baba izin verinceye kadar. Bir evin birkaç erkek çocuğu varsa ve bunlar evlendirilirse aynı bütçeye bağlı olmak üzere birlikte yaşarlar. Honamlı Yörükleri aile içindeki bu topluluğa 'horanta' derlerdi. Horanta, bir bütçeden geçinir ve hepsinin sorumlusu ekonomik yönden büyükbabadır.

Honamlı Yörüklerinde Kadının Yeri

HonamlıYörükleri'nde kadının yeri önemlidir. Çok önemli toplantılara gerektiğinde kadın kocası ile birlikte katılır. Kendi ailesine ilişkin konularda savunmasını yapar, görüşünü ortaya koyar.

Yörük Kadınının Giyiş Şekli

Ayakta çarık, bacağına yün çorap vardır. Çoraplar yalnızca Yörük kadınlarının giymesine kalmaz. Aynı zamanda göç yolu üzerindeki köylü kadınlarının da istediği ve giydiği çoraplardır. Yörük kadınının bacağına uzun bir basma don ile onun üzerinde yine bir dolama(etek) vardır. Dolamanın bol bölümüne ince ipliklerden dokunmuş ve ustaca desen verilmiş bir olukma bağlanır. Gerekirse bir de bele dirhem kuşak bağlanabilir. Ancak dirhem kuşak öyle her istenen zamanda değil de düğünlerde, bayramlar da yani özel günlerde kuşanırdı.

Beden bölümünde fermana adı verilen cepken biçiminde bir giysi vardır. Önde ise göğüslük denilen ayrı bir parça takılır. Başında yağlık yani başörtüsü vardır. Saçlar ince örülür ve bele kadar zümrüt gibi salınırdı. Saçlardaki örgünün her birine belik adı verilirdi.

Resim4:Honamlı Yörüklerinde Kadın Giysileri

Resim5:Honamlı Yörük Eşyaları (Olukma – Çanta)

HonamlıYörüğün'de Konuk Severlik

Yörüklerin ve özellikle Honamlıların konuk severliliğinin üzerinde durursak; bir kişi, özellikle özlenen bir tanıdık Yörük çadırına konuk olursa artık o çadırda çok önemli bir değişiklik var demektir. Her zaman olmasa da genellikle kurban kesilirdi. Evdeki herkes yeni giysilerini giyer, horanılar(tencereler), taşlar,

kaşıklar tekrar yıkanır ve yerlere keçeler serilirdi. Konuklar keçeye oturunca arkalarına işlemeli yastıklar dayanırdı. Evin en önemli erkeği, konukların karşısında diz çökmüş olarak otururdu. Çadır içinde ve dışında diğer erkekler hep ayakta beklerlerdi. Kadınlar ise sürekli bir telaşın içinde olurlardı. Eğer akşam yemeği yenecekse sofraya ortaya hazırlandığında, sofraya evden yalnızca büyük erkek oturabilirdi. Ayrıca konuk yemeğini yiyip bitirmeden evde kimse yemek yiyemezdi. Sıra konuğun uğurlanmasına gelince kapıda uğurlamakla olmaz, bir süre misafire eşlik edildikten sonra kucaklaşarak gönderilirdi.

Evlenme ve Düğün

Evlenme çağına gelmiş gencin yuva kurması tümüyle anne ve babanın elindedir. Baba ile annenin beğendiği kız göze kestirilir ve karar verince baba yanına alacağı bir, iki kişi ile kız evine gider ve kızı isterlerdi. Kız evi gerçekte kızını hemen vermek istese de naz yaparak kızı hemen vermezdi. Erkek tarafı birkaç kez gelip gittikten sonra kız verilir. Buna kız bitirme denilirdi. Kız bitirilince kızın annesi tarafından erkeğin annesine bir çevre verilir. (Çevre, ince işlenmiş bir mendildir). Erkeğin annesi de kızın annesine bir yazma ya da bunun dengi bir şey verirdi. Bu işin adına da belikleme denilirdi (Bu söz bugünkü nişan anlamına gelmektedir). Çiftler birbirine evlenene kadar çok az görürler ya da hiç görmezlerdi.

Düğün hazırlıkları içinde en önemli şey heybedir. Heybe, gelinin bineceği ata konulur. Sonuçta, atın sahibi atını süsleyip gelinin binmesi için uğraşır. Düğün günü belli olduktan sonra eş, dost, tanıdık, bildik kişiler tek tek okunurdu. (Okumak, kişiyi davet etmek demektir). Okular, kişinin ağırlığına göre ve kimliğinin önemine göre değişirdi. Düğün bayrak kaldırma ile başlardı. Yörük düğünlerinde 2 bayrak olurdu. Bunlardan birincisi, Türk bayrağı diğeri ise bir simgesel bir bayraktır. Düğünün ilk günü, hısım ve yakınların bulunuşu ile önce dua okunur ve ardından silah sesleri ile birlikte davul, zurna eşliğinde düğün başlardı.

Düğünün başlaması ile düğün yerinde hızlı bir yaşam başlardı. Yaşlılar, bir çiçek bahçesi gibi hazırlanmış olan çadırın bir köşesinde kahveler içerek, düğünün ağır köşesini oluştururlardı. Düğünün başında bayraktar bulunur (Bayraktar düğünün amiri, Davulcu ve çalgıcıların kılavuzudur). Bu kişi en güvenilir, bileğine sağlam kişilerden seçilirdi. Düğün 3 gün sürerdi. Yeni gelenlere çadırın başköşesinde yer gösterilirdi. Burada okşama başlar (Okşama, konukların ve damatın davul ve zurna eşliğinde ağırlanması anlamına gelmektedir). Yörük düğünlerine ilgi oldukça fazla olur. Nedeni; ilgi göstermek bir borç olduğu gibi eğlenceye duyulan gereksinimdir.

Düğünlerde aynı zamanda Deve Oyunu da vardır. Gelinin bineceği at da nerede ise gelin kadar süslenirdi. Gelin babası tarafından getirilir ve erkek tarafına bırakılırdı. Gelin ata bindirildikten sonra dua okunur ve halkın üzerine şeker ve bozuk para serpilirdi. Sonra davul ve zurna eşliğinde yola çıkılırdı. Erkeğin çadırına gelince gelin attan inmiyorsa kayınbabası ve kayın annesinden başlayarak yakınlık sırasına göre indirmelik vermedikçe kız indirilmezdi.

El Sanatları

Şarkikaraağaç ve Yenişarbademli halkı kilimleri ile ünlüdür. Zengin evlerinde, camilerde çok değerli kilimlere rastlanmaktadır. Ekonomik yönden çekiciliğini yitirince, kilimcilik bırakılmıştır. Gerek maliyet ve daha önemlisi de pazarlama sorunu, bu işin terk edilmesine neden olmuştur. Heybe ve seccade üretimine yönelmişlerdir.

Şarkikaraağaç ve çevresinde yaygın bir gelenek halinde yapılan “gül oyaları” bölgenin karakteristik “Gül Kültürü” ile birleşmiş bir el sanatıdır. Her yaşta kadının bağ, bahçe ve ev işlerinden arta kalan zamanlarında, özellikle durgun kış aylarında düzenledikleri ev oturumlarında el becerilerini gösterdikleri en zevkli uğraşlardan biri olan oyalara, yöre kültüründe önemli bir yer tutmaktadır.

Gelenek, Görenek Örf ve Adetler

Milli folklorumuz ve geleneksel giysilerimizde büyük bir zenginlik gösteren yörelerimizin başında Şarkikaraağaç ve Beyşehir ilçeleri gelir. Bu zenginlik, ilçelerde yaşayan Oğuz/ Türkmen ve Kıpçak/ Kuman boylarından ileri gelmektedir. Şarkikaraağaç'ta Çavundur ve Salur boyları yaşamış, adlarını

buradaki köylere vermiştir. Bu köylerde, geleneksel kadın giysilerinde, yerine göre, üçetek ve önden açık, kollu, düz entari ile birlikte, işlik, göynek, çataldon/şalvar, mintan/cepken/salta giyilir ve bele kuşak bağlandığı görülmektedir.

Şarkikaraağaç tarafında, ilçeyi tarihi ve kültürel yönden tanıtmak, İlçe'den ayrılmak durumunda kalmış olanları bir araya toplayıp, kaynaştırmak amacıyla "Helva Şenliği,, yapılmaktadır. İlçenin tahin ve helvası ünlü olduğundan, bu şenlik adet haline getirilmiştir.

Temmuz ayında ilçenin 5 km güneyindeki sedir ormanında kazanlar kurulus helva pişirilerek, katılanlara dağıtılmaktadır. Konu, bu şenlik kapsamında ele alınmakta, halkın katılımı sağlanarak, etkinlikler yapılmaktadır.

Son birkaç yıldır, helva şenliğinin ödenek sorunu nedeniyle aksatıldığı bildirilmektedir. Fakat yerleşik bir şenlik olup, sürdürülmesi beklenmektedir.

Nüfus Verileri

Karayaka Köyü çevresinde olan yerleşim birimlerinde nüfus incelemesi yapılmıştır. TÜİK (Türkiye İstatistik Kurumu) tarafından yapılan sayım ve tespit çalışmaları elde edilmiş elde edilen veriler çizelge halinde verilmiştir.

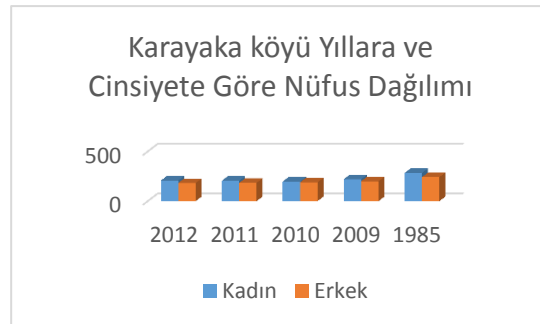
Tablo 9.Planlama Alanı ve Yakın Çevresindeki Yerleşmelerin Nüfusları

YERLEŞİM	1980	1985	1990	1997	2000	2010	2012
Yenişarbademli	4.845	5.220	6.199	6.665	5.519	2,476	2.323
Gedikli	800	750	716	1044	716	680	599
Sarıkaya	288	286	320	272	320	310	280
Belceğiz	1219	1106	1644	2144	1844	823	797
Yeniköy	619	507	605	488	609	521	508
Armutlu	157	169	162	156	162	170	128
Çelteç	475	469	472	362	472	350	324
Beyköy	1014	821	805	721	878	828	585
Karayaka	591	526	557	556	557	388	389
Yassıbel	1078	948	909	826	909	605	611
Kıyakdede	470	486	473	388	473	275	285
Gölkonak	530	436	405	550	379	-	361

Köylerin son yıllarda nüfuslarında azalmalar göze çarpmaktadır. Bunun nedeni genç nüfustaki göç hareketleridir. İşsizlik, arazilerin miras yolu ile daralması, tarım ve hayvancılık gelirlerindeki düşüş, nüfus azalması eğiliminin nedeni olarak göze çarpmaktadır.

Tablo 10.Karayaka Köyü nüfusun cinsiyet dağılımı

Yıl	Toplam	Kadın	Erkek
2012	389	207	182
2011	389	205	184
2010	388	198	190
2009	420	220	200
1985	526	284	242

Grafik 10.Karayaka Köyü nüfus dağılımı

Karayaka köyüne dışardan gelen bir nüfus olmamakla beraber ekonomik faaliyetlere bağlı olarak dış göçler veya mevsimsel göçler yaşanmaktadır. Köyde toplam 180 hane bulunmaktadır. Kış nüfusu 400 kişi olurken şehirde yaşayanların köye gelmesi ile yaz nüfusu zaman zaman 500-600 kişiyi bulmaktadır.

Karayaka köyünde yaşanan dış göçlerin eğitim ve iş bulmak amaçlı olması genç nüfusun azalmasına sebep olmaktadır. Mevsimsel göçler (ekonomik faaliyetler ve kültürel yapı) sebebiyle yaylaya çıkan nüfus da bulunmaktadır.

3.1.3. SOSYAL VE EKONOMİK YAPI

Çalışma alanının sosyo-ekonomik yapısının incelemesinde, alanının Şarkikaraağaç ve Yenişarbademli Belediyesi ile sosyo-ekonomik yapısı ile ilişkili olduğu gözlenmektedir. TÜİK tarafından yapılan incelemede; her iki ilçenin de 3.gelişmişlik grubunda yer aldığı, bu gruptaki yerleşmelerin ise tarım ve hayvancılık ağırlıklı bir ekonomik yapı sergilediği anlaşılmıştır. Beyşehir Gölü Havza sınırı içinde kalan ve Karayaka Köyü ile ilişkili olan yerleşmeler, Sarıkaya, Gedikli, Yenişarbademli ve Gölkonak'tır.

Karayaka Köyü'nde gıda dışındaki alışverişler Şarkikaraağaç ilçesinden yapılmaktadır. Kışın ısınmada soba, yakacak olarak odun, kömür veya tezek kullanılmaktadır. Köyde her hanede 1 otomotiv ve 1 pat pat adını verdikleri araçlar bulunmaktadır. Çevre ulaşımında genellikle bu araçlar kullanılmaktadır. İlçeden ve ilden köye gelen toplu taşıma aracı bulunmamaktadır.

Yörük köyü olan bu köylerden Sarıkaya, Gedikli ve Karayaka köyü orman köyü statüsündedir. Bu köylerde temel sektör tarım ve hayvancılık olmakla beraber Beyşehir Gölü'ne yakınlıkları sebebiyle uzun yıllar aktif olarak balıkçılık faaliyeti göstermişlerdir.

Karayaka Köyü'nde temel sektör hayvancılıktır ve genel olarak büyükbaş hayvancılık yapılmaktadır. Köy halkı küçükbaş ve büyükbaş hayvanları otlatmak amacıyla her yıl nisan ve kasım ayları arasında Anamas dağında çeşitli noktalarda yaylaya çıkmaktadır.

3.1.4. TEKNİK VE SOSYAL ALTYAPI

a. Ulaşım

Bölgedeki Yerleşmeler Isparta-Konya Devlet karayolu ile ülke ulaşım ağına bağlanmaktadır. Bölge içerisinde kullanılan karayolları (özellikle yerleşme merkezlerini bağlayan) asfalt olup kullanım yoğunluğu bakımından ihtiyacı karşılamaktadır.

Şarkikaraağaç'tan başlayıp, Beyşehir Gölünün batısını takip eden Şarkikaraağaç-Yenişarbademli yol güzergahı bölgenin önemli yol bağlantılarını oluşturmaktadır.

Karayaka Köyü Şarkikaraağaç İlçesinin güney-doğusundadır. Yenişarbademli istikametindeki Fakılar köyünden sapılan doğruya doğru yaklaşık 15 km mesafededir.

Karayaka Köyü ana yola cephe olmakla birlikte , köy merkezine ikisi toprak biri asfalt yollar ile bağlanılmaktadır.

Köyün doğu tarafından bağlanılan asfalt yol 750 m sonra köy meydanında sonlanmaktadır. Köy merkezinde az miktarda kilitli taş döşeme mevcut , diğer yollar topraktır.

Köyü kapsayan herhangi bir toplu taşıma bağlantısı bulunmamakta olup , İlçe merkezine ve diğer yerleşim merkezlerine ulaşım özel vasıtalar ile gerçekleştirilmektedir.

SOKAK MALZEMESİ

b. İçme ve Kullanma Suyu

Karayaka Köyü'ndeki şebeke, Köy Hizmetleri Genel müdürlüğü tarafından 1950 yılında kurulmuştur. 1976 ve 1985 yıllarında, İmece usulüyle yenilenen şebeke; Ulusazlı pınarından boru hattıyla köyün güneydoğusunda bulunan su deposuna bağlanmaktadır. Nüfusun artmasıyla beraber, artan su ihtiyacını karşılamak için, 1984 yılında, mevcut deponun yakınına ek bir depo daha yapılmıştır. Günümüzde şebeke her iki depodan beslenmekte ve yaklaşık 160 haneye hizmet vermektedir.

Tarımsal Sulama

Sulama Alanları

Karayaka Köyünün yamaca yerleşmiş olması nedeniyle köy yerleşiminin doğusu tarımsal özellikli arazilerle çevrilidir.

Kanallar ve Drenaj Alanları

Bölge içerisinde tarım alanlarının sulanması amacıyla DSİ tarafından göl suyu kanallara alınmakta ve geniş kanallar ağı yardımı ile tarım alanlarının sulaması yapılmaktadır. DSİ tarafından işletilen dört büyük pompa istasyonu bulunmaktadır. Bunlardan en küçüğü Karayaka Köyü'nde bulunmaktadır. Pompa istasyonlarının ardından büyük kanallar bulunmakta ve buralardan tarım alanlarına kadar ulaşan yoğun bir kanal ve drenaj habitatları oluşturulmuştur. Bu kanalların su tutma dönemleri sadece tarımsal amaçlı olduğu için sulama dönemlerinde su tutmaktadır. Bu dönemlerde gölden pompalarla alınan sular kanallara verilmektedir. Su tarım dönemi bittiğinde ise pompalama işlemi sona ermektedir. Dolayısı ile kanalların sürekli su tutması mümkün değildir ve yılın önemli bir kısmı kuru kalırlar.

c. Evsel Nitelikli Atık su ve Arıtma

Karayaka Köyünde kanalizasyon şebekesi mevcut değildir. Atık sular her hanede bulunan fosseptik çukurlarında toplanmaktadır, dolan fosseptikler Şarkikaraağaç Belediyesi'nin tahsis ettiği vidanjörlerle toplanmaktadır.

d. Katı Atıklar

Köyde çöp konteynerlerinde biriktirilen evsel katı atıklar düzenli olarak Şarkikaraağaç Belediyesince toplanmaktadır. Doğal olanları ise, hayvanlara yem olarak kullanılmaktadırlar. Aynı uygulama Yaylacılar için de söz konusudur.

e. Haberleşme, Elektrik

Haberleşme

Türk Telekom'un kurduğu haberleşme hattı mevcuttur. Bu hat, Şarkikaraağaç Merkez olmak üzere; Şarkikaraağaçtan başlayıp sırasıyla, Karayaka, Gedikli, Sarıkaya güzergahını izleyerek, Yenişarbademli'ye gelir, Yenişarbademli'de ara istasyon bulunmaktadır.

Elektrik

Merkez Trafo Şarkikaraağaç'tadır. Şarkikaraağaç'tan çıkan 34.5kv'lık(2 adet) hat, sırasıyla Karayaka istasyonuna ve Gedikli istasyonuna gelmektedir. Gedikli de hat, Kumluca mahallesi ve Yenişarbademli ilçesi olmak üzere ikiye ayrılmaktadır.

f.Eğitim Tesisleri

389 nüfuslu (31.12.2012 itibariyle) köyde, 1 adet ilköğretim okulu bulunmaktadır. 1945 yılında kurulan okul, 1990 yılında yenilenmiştir. Karayaka Köyünde 18 ortaokul öğrencisi, 18 de lise öğrencisi eğitim için Şarkikaraağaç'a gitmektedirler.

Karayaka İlkokuluna ait kapasite bilgileri aşağıdaki tablolarda verilmiştir.

Tablo11:Karayaka Köyü İlköğretim Okulu Genel Veriler

KARAYAKA KÖYÜ İLKOKULU (ŞARKİKARAĞAÇ/KARAYAKA KÖYÜ)	
Kuruluş Tarihi	1945
Binanın Cinsi	Betonarme
Kat adedi	1 kat
Toplam alanı (arsa + bina) m ²	2000 m ²
Bina Taban alanı	350 m ²
Mülkiyet Durumu	Milli Eğitim Bakanlığı
Derslik sayısı	3
Diğer oda sayısı	2
Diğer Tesisleri (Laboratuar, Atelye...vb)	Kütüphane
Öğretim şekli (Çift, Tek, Gece)	Tek; Sabah 08.00 Akşam 17.00 arası

Tablo12:Karayaka Köyü İlköğretim Okulu Kapasite Verileri

Yıllar	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2014
Toplam Öğrenci	-	-	-	-	-	33	35
Öğretmen Sayısı	-	-	-	-	-	2	2

g. Diğer Sosyal Donatılar

Köyde bir adet cami ve cami lojmanı ile yeni yapılan bir kurs yapısı da bulunmaktadır. Karayaka Köyü Sulama Kooperatifi olarak da hizmet veren köy meydanındaki kahvehane köyün tek sosyal faaliyet yapısıdır. Faal olmamakla birlikte okul bünyesinde bir de kütüphane yer almaktadır.

Köyde cumartesi günleri meydana kurulan Pazar yeri belirli ihtiyaçları karşılamaya yeterli olup genel ve acil ihtiyaçlar Şarkikaraağaç'tan karşılanmaktadır. Köyde bir adet bakkal bulunmaktadır.

(*Teknik ve sosyal altyapıya ilişkin bilgiler mahalle muhtarlarından alınmıştır.)

3.1.5. ARAZİ KULLANIMI

Karayaka köyü halkı, Yörük kültüründen gelmeleri ve yeterli sulama imkanı olmaması nedeniyle, çoğunlukla hayvancılıkla uğraşmaktadır. Yükseklerdeki uygun, açıklık alanlar hayvancılık amacıyla kullanılmaktadır.

Karayaka köyü dağ eteklerinde kurulmuş toplu bir köydür. Köyde 150 hane bulunmaktadır. Köyde göç eden nüfus sebebiyle boş ve bakımsız yapılar mevcuttur.

Köy halkı düzlük alanlarda kuru tarımla uğraşmaktadırlar. Az miktarda meyvecilikle uğraşmaktadır. Hayvancılık için mera kullanımını köy tüzel kişiliğine ait mera alanlarında ve yılın belli dönemlerinde yaylalarda yapmaktadırlar.

Yerleşim alanında kalan parsellerin hemen hepsinde ahır-samanlık bulunmaktadır. Köyde büyükbaş hayvan sahipliğinin çok olduğu hanelerde hayvancılık ayrı parsellerde entegre şekilde yapılmaktadır. Ek yapı olarak tespit edilen yapılar 'ekmeklik' olarak adlandırılan yöreye özgü mimari kullanımdır.

Çalışma alanı sınırları içinde kalan alansal ve yapısal kullanım dağılımı tabloda verilmiştir.

Karayaka köyü Arazi kullanım Dağılımı		
Alan kullanımı	Parsel(Adet)	Durum (m2)
Bahçe	26	37579.46
boş	6	4479.43
Cami	1	653.96
Kayalık	9	112582.66
Konut	68	191803.12
Makilik	23	423313.03
Mezarlık	1	13339.05
İlkokul	1	1902.91
Tarım	332	854885.66
Yurt	1	506.46
Park	2	163.9
Arık	21	5144.47
Yapı kullanımı	Yapı (Adet)	Durum (m2)
Ahırlık-Samanlık	516	28633.78
Boş Yapı	51	2608.65
Bakkal	2	88.35
depo	40	1333.85
Dini tesis	2	162.01
Ek yapı	26	889.95
Harabe	2	169.04
Konut	201	15764.42
Kooperatif	1	34.38
Muhtarlık	2	147.47
İlkokul	1	203.91
Sosyal Tesis	1	101.13
Su deposu	2	140.7
sundurma	185	4412.79
WC	9	75.29
İnşaat	2	205.25

Tablo13:Arazi Kullanım Durumu

ARAZİ KULLANIŞ

3.1.6. SEKTÖREL YAPI

a. Tarım ve Hayvancılık

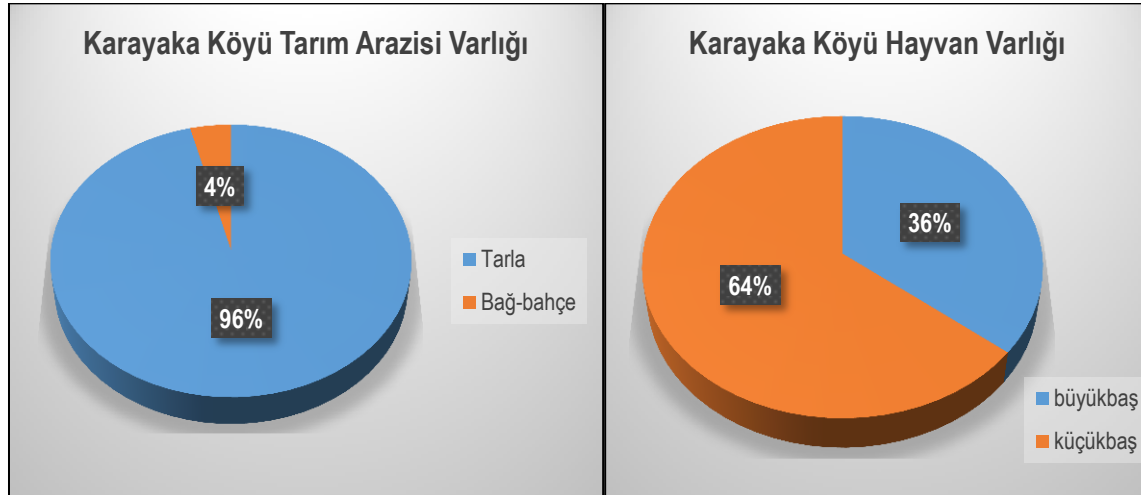
Yerleşim birimlerinde yaşayan halkın büyük çoğunluğu geçimlerini tarım ve hayvancılıktan sağlamaktadırlar. Bu yerleşim alanları, Yenişarbademli merkez ilçeye bağlı 4 mahalle ile Gölkonak köyünden, Şarkikaraağaç'a bağlı 12 köy ve Konya ili Beyşehir İlçesine bağlı 2 belden oluşmaktadır. Araziler, doğuda Beyşehir gölü, güney, kuzey ve batıdan da yüksek dağlar ile çevrilmiş durumdadır.

Karayaka Köyünde temel sektör tarım ve hayvancılık olup tarım da sulama sorunlarından dolayı genellikle kuru tarım yapılmaktadır. Hayvancılıkta ise çoğunluk büyükbaş hayvancılıkla uğraşmaktadır.

Tarım ve hayvancılık faaliyetlerinin gerçekleştiği mekânsal dağılım tabloda verilmiştir. Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı planlama alanındaki Arazi kullanım verileri ve köy muhtarından elde edilen veriler doğrultusunda hazırlanan tablo aşağıdadır.

Tablo14: Tarım Arazisi Varlığı, Hayvan Varlığı ve Arazi Kullanım Durumu

Köy/Belde/ Mahalle Adı	Tarım Arazisi Varlığı (Dekar)					Hayvan Varlığı (Ad)	
	Tarla Bitkileri	Bağ- Bahçe Sebze	Toplam	Umuma ait çayır ve otlak	Mera	Büyük- baş	Küçük-baş
Karayaka Köyü	854.885	35.579	890.464	-	-	2000	5500

Grafik 11. Tarım Arazisi Varlığı

Grafik 12. Hayvan varlığı

Kuru tarım yapılan alanlarda genellikle hububat, şeker pancarı münavebesi; sulu tarım yapılan alanlarda ise kayısı, kiraz, Vişne üretimi yapılmakta, sebze üretimi ise genellikle aile içi tüketime yönelik gerçekleştirilmektedir. Kuru tarım ürünlerini hayvancılıkta yem olarak kullanılmaktadır. Organik tarımla ilgili herhangi bir faaliyet yapılmamakta olup, ancak organik tarımla ilgili belirli bir potansiyel bulunduğu tespit edilmiştir. Tarım arazilerinde lokal bazı bölgeler dışında fazla miktarda kimyasal gübre ve pestisid uygulanmadığı bu nedenle de topraklarda yoğun bir kirlenmenin olmadığı anlaşılmaktadır.

Tarım ürünlerinin fazlası Yassibel Kooperatifine satılmaktadır. Zirai ilaç ve gübre ise Şarkikaraağaç ilçesinden sağlanmaktadır. Şeker pancarı Konyaşekere veya Çiçekpınarı'na satılmaktadır. Diğer tarım üretimleri ise yine köyegelen alıcılara satılmaktadır.

Hayvancılık sektöründe ise genellikle süt üretimi amaçlı hayvan yetiştirilmektedir. Sütler Sulama kooperatifi ve özel bir şirket tarafından toplanmaktadır. Toplanan sütler Şarkikaraağaç'taki mezbahaya satılmaktadır. Yetiştirilen hayvanlar kurban döneminde pazarcılar tarafından köyden alınıp satılmaktadır. Köyde toplam 11 sürü büyük baş, bir sürüde ise yaklaşık 15 hayvan bulunmaktadır. Hayvancılıkta üretilen sütler ise Tarımsal Kalkınma Kooperatifi tarafından desteklenmektedir. Küçük aile işletmelerinde hayvansal ürünlerin bir kısmı aile içinde tüketilmekte, bu işletmelerde geriye kalan süt ürünü ile e büyük işletmelerden elde edilen süt yöredeki mandıralar ile süt fabrikalarına götürülmek üzere süt toplayıcılarına verilmektedir.

Tarımsal Sulama

Bölge içerisinde kalan arazilerin bir bölümü Beyşehir Gölünden alınan su ile bir bölümü sulama mevsiminde su akışı olan derelerden, diğer bir bölümü ise derin kuyu açılıp, yer altı suyunun pompaj sistemiyle alınması suretiyle sulanmaktadır. Sulu tarımda özellikle meyve bahçeleri ile diğer bazı tarım arazilerinde salma sulama ve karık usulü sulama metodu, sebzelik alanlarda karık ve yağmurlama sulama metodu, hububat ve yem bitkisi ile çayır alanlarında ise tava usulü ve salma sulama metodu kullanılarak gerçekleştirilmektedir. Damla sulama metodunun ise bazı açık sebzelik alanlar ile örtü altı sebzeçilik yapılan çok kısıtlı bir alanda uygulandığı tespit edilmiştir.

Karayaka Köyü tarım arazilerinin büyük bir bölümü, Beyşehir gölünden elektrik gücüyle ve pompaj sistemiyle alınan suyun beton sulama kanallarına aktarılması ve tarlabası kanallarına nakledilmesi suretiyle sulanmaktadır.

Karayaka Köyü'nde bulunan sulu tarım arazilerinin alan büyüklükleri ve konumları hakkında kesin bir veri bulunmamaktadır.

Gübre Kullanımı

Karayaka Köyü'nde kimyasal gübre kullanımının son yıllarda artış gösterdiği, ancak aşırı gübre kullanımının söz konusu olmadığı ya da ahır gübresi ile gübrelendiği anlaşılmaktadır.

Yetiştiriciliği yapılan bitki ve meyve ağaçlarında ortalama olarak aşağıda gösterilen miktarlarda gübre kullanıldığı belirlenmiştir.

Tablo15: Bölge içinde Yer Alan Bazı Bitkilerde Uygulanan Yıllık Kimyasal Gübre Miktarları (Saf madde olarak kg/da)

Bitki Cinsi	Azot (N) Kg/da	Fosfor (P ₂ O ₅) Kg/da	Potasyum (K ₂ O ₅) Kg/da
Buğday (Kuru)	2-4	4-6	-
Buğday (Sulu)	9-10	6-8	-
Mısır	6-8	5-7	-
Yonca	3-5	6-8	-
Sebzeler	10-12	7-8	-
Meyve Bahçesi (Ağaç başına)	0,3-0,4	0,20-0,25	-

Tarımsal alanların büyük bir bölümünde fazla miktarda kimyasal gübre ve pestisid uygulanmamış olduğu için topraklarda yoğun bir kirlenmenin mevcut olmadığı anlaşılmaktadır. Bu nedenle yörede, çiftçiye önemli ölçüde katma değer sağlayacağı düşünülen organik tarım ve organik hayvancılık ile organik arıcılık potansiyelinin bulunduğu tespit edilmiştir.

b. Balıkçılık

Göle yakın olan diğer köylerde olduğu gibi Karayaka Köyü'nde Balıkçılık sektöründe yakın zamana kadar aktif olarak çalışmıştır. Ancak göle özgü bir tür olan Gövce Balığının ve diğer balık türlerinin neslinin tükenmesiyle sektör bırakılmıştır. Şuan köyde bir kişi yan gelir kaynağı olarak balıkçılıkla uğraşmaktadır.

Köyde gerçekleştirilen balıkçılık faaliyetleri Gedikli köyünde Bulunan Su ürünleri Kooperatifi tarafından desteklenmektedir. Su ürünleri Kooperatifi üyelerinin ihtiyaçlarını karşılamak, tutulan balıkların pazarlanmasını kolaylaştırmak amacıyla kurulmuştur. Gedikli Su Ürünleri Kooperatifi'ne 167 üye balıkçı bulunmaktadır. Balıkçıların %80'i Gedikli Köyü ve Kumluca Mahallesi sakinlerinden oluşmaktadır.

Kooperatifte, günde yaklaşık 500-700 kg balık tutulduğu kaydedilmiştir. Üyelerin tuttuğu balıkları pazarlarda doğrudan halka, dışardan gelen araçlara veya fabrikalara satılmaktadır. Yörede 1 Temmuz-15 Şubat tarihleri arasında avlanma yasak olup bu şekilde doğal denge korunmaktadır.

3.1.7. YAPI YASAKLI ALANLAR

1/1000 ölçekli Koruma Amaçlı Uygulama İmar Planı içerisinde yapı yasaklı alan bulunmamaktadır.

3.1.8. KORUMA STATÜSÜ BULUNAN ALANLAR

III. DERECE DOĞAL SİT ALANLARI

Isparta İli, Şarkikaraağaç İlçesinde, Sarıkaya, Karayaka, Gedikli Köyü ve bağlı Kumluca Mahallesi III. Derece Doğal Sit Alanları sınırları Antalya Koruma Kurulunun 14.10.1992 tarih ve 1613 sayılı kararı ile tescil edilmiş, aynı kurulun 28.02.2003 tarih ve 5797 sayılı kararı ile sınırları son şeklini almıştır.

Antalya Koruma Kurulunun 11.07.2011 tarih ve 5297 sayılı kararı ile geçiş dönemi koruma esasları ve kullanma şartları belirlenmiştir.

Antalya Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Komisyonunun 29.06.2012 tarih ve 125 sayılı kararı ile geçiş dönemi yapılanma koşulları Koruma Amaçlı İmar Planı yapılanaya kadar yeniden belirlenmiş ve belirlenen yapılaşma koşullarına ilişkin hazırlanan projelerin İl Özel İdaresi görüşü alınarak Komisyona iletilmesine karar verilmiştir.

Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulunun Doğal Sitler, Koruma ve Kullanma Koşulları İle İlgili 19/6/2007 tarih ve 728 sayılı İlke Kararında;

“III. Derece Doğal (Tabii) Sit: Doğal yapının korunması ve geliştirilmesi yolunda, yörenin potansiyeli ve kullanım özelliği de gözönünde tutularak konut kullanımına da açılacak alanlardır.

a) Bu alanlarda, kullanıma açılacak bölgelerde geçici dönem yapılanma koşullarının ilgili kurumların görüşleri alınarak koruma kurullarınca belirlenmesine, bu belirlemede varsa 1 /25.000 ölçekli çevre düzeni planı veya 1/5.000 ölçekli nazım planı kararları ile arazinin topografya, peyzaj, silüet vb. karakteristiklerinin gözönünde tutulmasına, ancak hazırlanacak Koruma Amaçlı İmar Planı kriterlerini etkileyebilecek nitelik ve yoğunluktaki uygulamalara Koruma Amaçlı İmar Planı yaptırılmadan izin verilemeyeceğine,

b) Mevcut tarımsal ve hayvancılık faaliyetlerinin sürdürülebilmesinin yanısıra koruma kurulundan izin almak koşuluyla yeni tarımsal ve hayvancılık faaliyetlerinin yapılabileceğine,

c) Doğal peyzaj ve silüet dikkate alınarak koruma kurulunca belirlenecek koşullar doğrultusunda kum, çakıl, taş, maden ve benzeri malzeme alınabileceğine, bu amaçla ocak açılabilmesine, toprak, curuf, çöp, sanayi artığı ve benzeri dökülmemesine,” hükümleri belirlenmiştir.

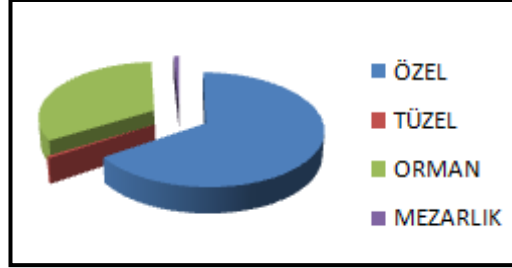
3.1.9. MÜLKİYET YAPISI

3. Derece Doğal Sit sınırları içinde kalan Karayaka köy yerleşik alanın sınırı 50,49ha'dır. Çalışma alanı sınırları içinde kalan mülkiyetin çoğunluğu özel mülkiyet olup sınırlar içinde köy tüzel kişiliği (orta malı), orman ve mezarlık mülkiyetli parseller de mevcuttur. Karayaka köyünün kuzeybatısı, orman mülkiyetindeki alanlardır.

Tablo16:Mülkiyet durumu verileri

Karayaka Köyü Mülkiyet durumu		
Alan Adı	Adet	Durum (m2)
ÖZEL	990	1096975
TÜZEL	5	9832
ORMAN	1	552378.04
MEZARLIK	1	13944.7

Grafik 13 :Mülkiyet Durumu Dağılımı

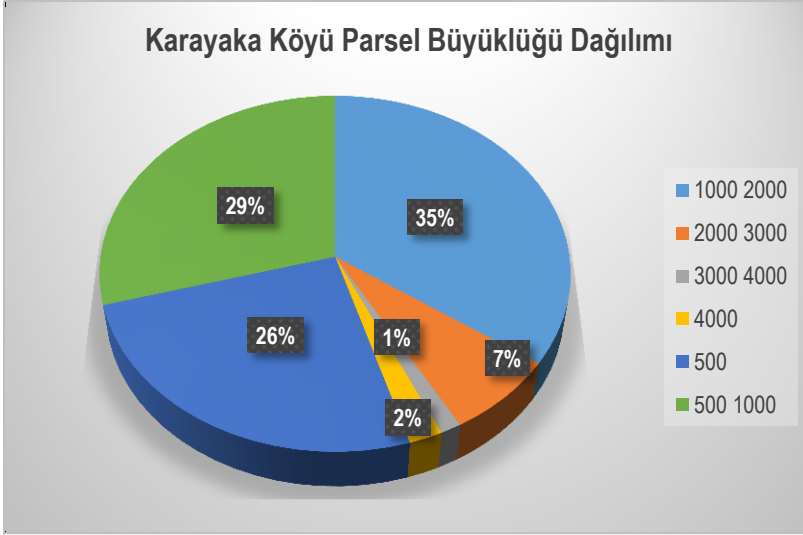
Mülkiyet durumu tespiti için gerekli harita ve tapu bilgileri, Yalvaç Harita ve Kadastro Müdürlüğü Şarkikaraağaç Şefliği, Beyşehir Harita Kadastro Müdürlüğü, Şarkikaraağaç-Yenişarbademli-Beyşehir Tapu Sicil Müdürlükleri'nden temin edilmiştir.

Özel mülkiyete tabi alanlar, 1., 2. ve 3. sınıf tarım arazileridir. Özle mülkiyete tabii alanlarda tek şahısa ait çok geniş arazi bulunmamaktadır. Geniş alanlar şeklinde görülen sahalar, kişiler tarafından bölünmüş durumdadır.

Mülkiyet durumunda en küçük pay tapulama harici alanlarıdır. Tapu Sicil Müdürlükleri ve İlçe Kadastro Müdürlükleri'nden alınan bilgilerde, "Orta Malı" olarak belirtilen alanlar tapulama dışı alanlardır. Bu alanların büyük bölümü kullanışsız ve vasıfsız niteliktedir.

Tablo17: 1/5000 KANİP Sınırı Parsel Büy. Tablosu

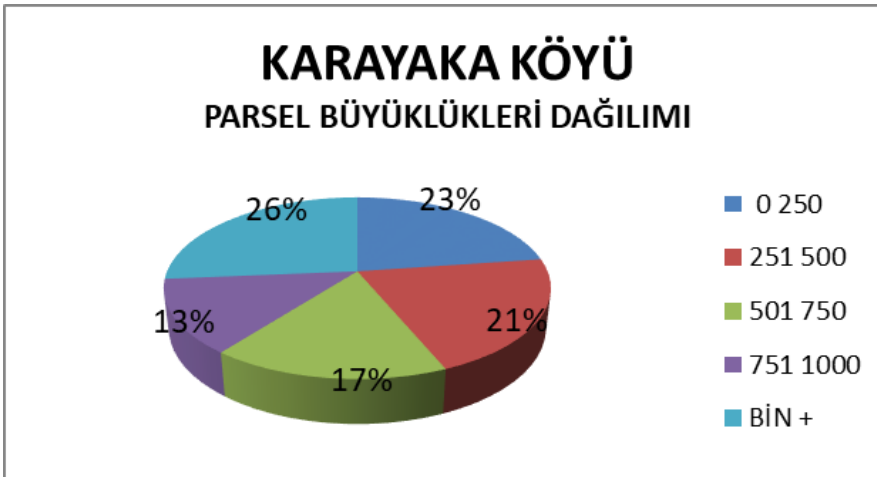
Alan (m2)	Adet	Toplam (m2)
1000 2000	342	462675.63
2000 3000	71	167683.9
3000 4000	13	45232.16
4000	21	121359.69
500	250	75545.32
500 1000	289	219886.82

Grafik14: 1/5000 KANİP Sınırı Parsel Büyüklüğü Dağılımı

KARAYAKA			
BÜYÜKLÜK	ADET	ALAN (m2)	YÜZDE
0 250	76	10419	23.81
251 500	70	26058	20.96
501 750	56	34682	16.77
751 1000	44	38341	13.17
BİN +	88	117088	26.35
TOPLAM	334	226588	100

Tablo18: 1/1000 KAUIP Sınırı Parsel Büyüklüğü Tablosu

Grafik15: 1/1000 KAUIP Sınırı Parsel Büyüklüğü Dağılımı

MÜLKİYET DURUMU

PARSEL BÜYÜKLÜĞÜ

1/5000

PARSEL BÜYÜKLÜĞÜ

1/1000

3.1.10. YERLEŞME/ YAPILAŞMA ALANLARI İLE İLGİLİ ÖZELLİKLER

a. Araziye Konumlanış

İlk insan yaşamını sürdürebilmek için gerekli besinlerini ormandan toplamayı, her türlü araç ve gerecini ağaçtan yapmayı öğrenmiştir. Böylece orman kaynaklarının insanlar tarafından ilk kullanım şekli ve orman alanları içindeki ilk yaşama biçimi ortaya çıkmıştır. İnsanların hayvan beslemeye ve tarıma başlaması, ormanlarda hayvan otlatılmasına ve açmalara neden olmuş, açılan alanlar verimsiz duruma düşünce terk edilmiş ve yeni alanlara geçilmiştir.

Orman köyü olan Karayaka köyü, göl kenarında bulunmaktadır. Köyün arazi yapısı yer yer hafif eğimli olmakla birlikte, genelde düzdür. Köyün batısındaki yamaçlarda, sedir dikim çalışmaları yapılmaktadır.

Karayaka Köyü'nde genel mekânsal kullanım biçiminde, konutun iç mekan ve genel yönelişinde, manzara ve güneşten daha fazla etken olmuştur. Yıllardır insan doğa ilişkisindeki en doğru yaklaşım benimsenmiş ve arazi yapıya göre zorlanmamış, yapılar araziye uyum sağlamıştır. Orman, Beyşehir Gölü ve tarım arazileri köylerin yerleşilebilecek alanlarında eşik oluşturmuştur. Yamaca sırtını yaslayan yerleşmeler tarım arazilerine kadar yapılaşmıştır. Dağ yamaçları, yerleşim alanı, tarım alanı ve göl arazi kesitinin zincirini oluşturmaktadır.

Yaylalar

Yörüklerin, konalgarlarına(yurtlarına) ulaşmak için yalçın ve sarp dağları aşmaları gerekir. Bu nedenle pek çok geçit vermeyen dağları keşfetmişler ve kendilerine yol bulmuşlardır.

Yaylacılarda da, sınır dışındaki yaylacılarda olduğu gibi benzerlikler bulunmakla birlikte, bunların günlük ihtiyaçlarını Gedikli ve Yenişarbademli'den sağladıkları, yaylaya geliş nedenlerinin iklim koşullarından ziyade hayvan otlatmak ve kışlık yiyeceklerini hazırlamak olduğu, yaylada kullandıkları araçların daha çok traktör, pat pat ve eşek arabası olduğu ve hanede kişi sayısının 2-3 olduğu gözlenmektedir.

Ayrıca, yaylalarda hayvancılık faaliyetleri nedeniyle kullanıcılar arasında sınır sorunu yaşanmaktadır.

Karayaka köyü'nde Nisan-Kasım aylarında yörük kültüründen gelen göç kültürü Anamas Dağlarındaki belirli noktalara göç edilerek yaşatılmaktadır. Son yıllarda köyden çevre illere göç eden nüfustan da bu alışkanlığı devam ettirenler mevcuttur.

Mekânsal Kullanımlar

Konutun yapılması için seçilen alan, kullanılan malzeme, özel yapım teknikleri, oluşturulan ek yardımcı yapılar ve bahçe düzenlemesinden oluşan mimari kültür doğa ile olan mücadeleden doğmuştur. Bu mücadele doğanın yıkımı için değil, uyum içinde yaşayarak çevreden elde edilen kaynakların sürdürülebilirliğini hedeflemektedir. Toplum süreç içinde kendi kural ve ölçütlerini oluşturmuş, kullanılabilir nitelikteki araziye büyük özen göstermiştir. Evler ekonomik aktivitenin niteliğine göre iç ve dış mekan bütünlüğü sağlamıştır. Dış mekanlar (bahçeler) farklı eylemlere yanıt veren yapılar ile dört mevsim kullanılabilir hale getirilmiştir.

Bu bölümde Karayaka Köyü parsel içi mekanların kullanım biçimleri ele alınarak bölgenin yaşam biçimi, yöresel mimari karakteri genel olarak değerlendirilmiştir. Bu bölüm, ilerleyen bölümlerde yapı bazında yapılacak analizlere altlık oluşturmak amacıyla hazırlanmıştır.

Bahçenin bir yönünde büyük baş hayvan ahır, diğer yönde ise depolar ve ekmek evi yer almaktadır. Depolar ağırlıklı olarak kışın kullanılacak olan hayvan yemlerinin stoklandığı mekânlardır. Ekmek evi ise ailenin ekmeği olan yufkanın pişirildiği ve saklandığı bir bölümdür. Bazı evlerdeki ekmek evleri yarı açık mekanyken, ağırlıklı olarak kapalı bir mekandır. Ekmek evinin bir duvarında ocak yer almaktadır. Genellikle evlerin giriş katlarında mutfak olarak kullanılan bir oda yer almaktadır.

Alt katlarında ticaret olan evlerde ise mutfak üst kat odalardan biri olmaktadır. Pencere iç denizliklerinden biri ise bulaşık yıkama bölümü biçiminde düzenlenmiştir.

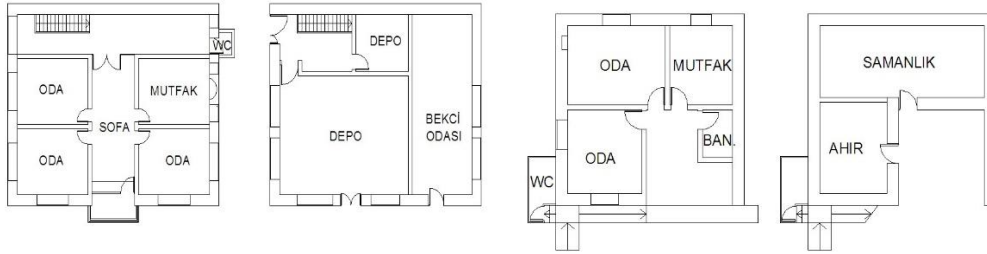
Sofa – hayatların bir bölümünde iki yan duvarla kapalı ön cephe ise ahşap ile çevrilidir. Bu gruba giren yapıların sofalarında bir duvarda ocak yer almaktadır.

Odalar yazlık ve kışlık olarak düzenlenmektedir. Kışlık odanın dış cepheye açılan duvar sayısı minimuma indirilmektedir ve yazlık odaya göre daha küçüktür. Odaların duvarlarında küçük günlük kullanımlara yönelik dolaplar yer almaktadır.

Odalarda yer alan ve odaların bir “ev” olmasını sağlayan dolaplardan günümüze çok az örnek kalmıştır. Dolapların bir yanı banyo olarak kullanılırken nişin altı yüklük görevini görmekte ve gündüz kaldırılan yatakların bulunduğu yer olmaktadır. Böylece evin her odası yaşam, yemek, uyuma ve yıkanma fonksiyonlarına yanıt vermektedir. Dolabın yüzündeki setler ise aydınlatma gereçlerinin konacağı özel bölümler olarak yapılmıştır.

Ocak ile ısınmanın yerini sobanın alması ile evlerdeki ocaklar örülmekte ve ocak bacaları soba amaçlı kullanılmaktadır.

Çalışma alanındaki evlerin temel plan tipi belirleyicisi ve merkezi sofadır. Plan bağlamında evleri dış sofalı ve iç sofalı olarak ikiye ayırmak mümkündür. Sofa, ev içindeki odalar arasında bağlantı sağlamanın ötesinde ortak bir toplanma alanıdır. Ev içi yaşamın ortak noktasıdır.

b.Yapı-Parsel Girişleri

Avlu veya bahçeli yapılaşmaya sahip köy yerleşim alanlarında yapı parseline girişler en çok kullanılan yoldan yapılmaktadır. Yapı girişleri ise yapının yönlenmesine bağlı olarak değişmektedir.

Karayaka Köyü'nde parsel içi yapılaşma genellikle avlulu olup yaşam alanı, ek yapılar, ahır ve samanlıklar aynı avluda konumlanmıştır. Yapı girişleri de aynı parseldeki ahırlara ters olarak kullanılmaktadır.

Yapılan analiz gösteriyor ki, mekânsal kullanım biçimleri parsel ve yapı girişlerini belirlemektedir.

YAPI_PARSEL GİRİŞLERİ

c.Yapı Malzemeleri

Anadoluda kırsal yerleşmelerde yapı malzemesinin seçiminde etkin olan en önemli faktör ucuz temin edilebilir ve kolay ulaşılabilir olmasıdır. Bu bağlamda Karayaka Köyü'nün temel yapı gereci taş, kerpiç ve son zamanlarda tuğladır. Ahşap ise eski ve taş veya kerpiç yapılarda ara malzeme olarak kullanılmaktadır.

Taş

Bölgede yer alan yapılarda temellerde ve yapı genelinde taş yapı malzemesi olarak kullanılmaktadır. Ağırlıklı olarak yerleşmeler gölden uzaklaştıkça yapılarda taş kullanım oranı artmaktadır. Taş yapım sürecinde kaba yonu olarak ya da işlevine göre işlenerek kullanılmaktadır.

Kerpiç

Türkiyede 5 milyonun üzerindeki nüfus, dünyanın nüfusunun ise 1/3 ü kerpiç yapılarda yaşamaktadır. Bir yönden sağlıklı ve konforlu yaşam koşulları diğer yönden ekonomik ve ekolojik koşulların ağırlık kazanması nedeniyle toprak yapılar, günümüzde dünyanın her yöresindeki araştırma enstitülerinin önemli konularından biri olmuştur. Maliyeti en az, üretimi tesis kurulmasını gerektirmeyen tek malzemedir. Kendi evini yapana, kendi olanaklarını değerlendirme ve bu yolla ev sahibi olma olanağı verir. Kerpiç kullanımı yapının kullanım süresince yakıttan tasarruf sağlar. Kerpiç, ülkemiz koşullarında 1 veya 2 katlı olmak üzere her bina için uygun bir yapı malzemesidir.

Süreç içinde toprak yapı, başka olanak bulunmadığı dönem ve yörelerde, zorunluluk nedeniyle kullanılan, toplumun refah düzeyinin yükselmesine bağlı olarak ilk fırsatta terkedilmesi gereken bir malzeme olarak görülmeğe başlanmıştır.

Karayaka köyünde de kerpiç evler çok az olup daha çok ahır, samanlık gibi kullanımlarda yapı malzemesi olarak kullanılmaktadır. Ayrıca bazı taş veya tuğla malzemeli yapılarda kerpiç sıva malzemesi olarak da kullanılmıştır.

Tuğla

Günümüzde geleneksel yapı malzemelerinin yerini betonarme karkas system ve bölücü olarak da tuğla ve biriket almaya başlamıştır.

Tablo19: Karayaka Köyü Malzemesi Durumu

yapı malzemesi	Adet
KERPIÇ	15
TAŞ	95
TUĞLA	101

Grafik16:Karayaka Köyü Yapı Malzemesi Dağılımı

YAPI MALZEMESİ

d.Yapım Sistemleri

Bölgede yer alan yapıların yapım sisteminin seçiminde malzemeye ulaşılabilirlik belirleyici olmaktadır. Bölgede ya ahşap iskelet kurgu ya da yığma sistem kullanılmaktadır.

Ahşap Karkas Sistem

Ahşap karkas sistem kuruluşunun hafifliği, çok katlı yapıların üretimine olanak sağlaması ve mimari çözümlerin üretilmesine kolaylık sağladığı için tercih edilen bir yapım sistemi olmuştur. Ağaç iskelet çatma ve ağaç iskelet dolma olmak üzere iki şekilde uygulanmaktadır.

Göz dolma sistemde düşey taşıyıcılar daha küçük kesitli tutulmuş, aralıkları azaltılmış, dolgu yapılacak gözlerin sayısı artırılmıştır. Bu sistemde düşey taşıyıcılar arası daha küçük kesitteki elemanlarla bölünerek düşey dikdörtgenler oluşturulur. Bu boşluklar köyde ağırlıklı olarak kerpiç ile doldurulmaktadır.

Yığma Yapı

Yığma yapılarda ana yapı malzemesi olarak kerpiç ya da kaba yonu taş kullanılmıştır. Her iki malzeme tipinde de temeller ve topraktan belirli seviyeye kadar yükseltilen beden duvarları sudan etkilenmeyen kaba yonu taş kullanılarak yapılmıştır.

Yapı malzemesi olarak taş kullanılan yığma yapılarda temelden itibaren dış duvarların yapımında da kaba yonu taş kullanılmaktadır, yapıların iç duvarları ise kerpiçtir. Kerpiç yığma yapılarda yapının dış ve iç bölücü duvarlarının yapımında kerpiç kullanılmıştır.

Resim6:Taş yığma yapı

Yapının yatay yüklere, özellikle deprem etkilerine dayanıklılığını arttırmak ve yükleri yaymak için duvarlarda hatıl adı verilen yatay bağlantılar yapılmıştır. Hatıllar, subasman başlangıcında, duvar bitiminde, (kat veya dam kırışlarının oturacağı yerlerde) pencere alt ve üst hizalarında, duvarın dış yüzünden biraz içerde olacak şekilde yapılmıştır. Hatılların yapımında ahşap kullanılmıştır.

Kapı ve pencere kasalarının duvara kolayca bağlanabilmeleri için, kapı ve pencere boşluklarında, karşılıklı olarak, ahşap takoz yerleştirilmiştir.

Betonarme

Bölgede az sayıda olmakla beraber yeni yapılan konutlarda betonarme yöntemiyle kolon-kirişli yapılar mevcuttur.

Resim7:Betonarme yapı

Tablo20: Karayaka Köyü Yapım sistemlerine göre yapılar

Yapım sistemleri	Adet
BETONARME	37
YIGMA	173

Grafik17: .Karayaka Köyü Yapım sistemlerine göre yapıların dağılım grafiği

YAPIM SİSTEMLERİ

e.Yapı Öğeleri

Temel

Temeller yapı sistemlerinde örtüden ve duvardan gelen yükleri taşıyan, duvarların uzantısı olan strüktür konumdadırlar. Genelde uygulanan sürekli taş temel sisteminde sağlam zemin bulununcaya kadar kazılmış, en alta iri temel taşları konup, çamur harç ile temel duvarı oluşturulmuştur. Temel köşelerinde köşe taşı adı verilen oldukça büyük taşlar kullanılmıştır. Zemin yüzeyine kadar devam eden ve genişlikleri 50-80 cm arasında değişen temel duvarları, burada taş veya kerpiç olarak zemin kat duvar sistemi ile bağlanmıştır.

Duvar

Bahçe kullanım sınırlarını belirlemede yöre halkı duvarlar veya çit örgüler kullanmıştır. Yöre de duvarlar genel olarak taş ya da kerpiç yığma veya ahşap karkas sistem ile araların kerpiç ya da taş ile doldurulması ile oluşur.

Kerpiç yığma uygulamalarda kerpiç duvarlarda tutucu malzeme olarak samanla karıştırılmış toprak tutucu kullanılmaktadır.

Kerpiç duvarlar sıvanarak kullanıldığı gibi sıva yapılmamış örneklere de rastlamak mümkündür.

Çatı

Bölgede yer alan konut yapılarında ağırlıklı olarak dört yöne eğimli kırma çatı yapılmıştır. Ahır, depo gibi kullanılan ek yapılarda ise semer tipi çatı ağırlıktadır.

Çatı örtüsü olarak konutlarda kiremit ve ek yapılar, ahırlar da kiremit veya alüminyum malzeme kullanılmıştır.

YAPI ÖĞELERİ

f.Yapı Durumu

Her yapının kullanılan malzemesi, strüktürü bulunduğu yörenin iklim yapısına göre belli bir ömrü vardır. Bu yapı ömrü yöre halkının ekonomik yapısı ve ihtiyaçlarına göre belirlenmektedir.

Yapılan arazi değerlendirme çalışmalarında yörenin sosyo-ekonomik yapısı, köyün geneli içindeki durumu da dikkate alınarak yapıların durumu 'iyi-kötü-orta' olarak sınıflandırılmıştır.

Bu bağlamda incelendiği zaman genel de orta durumda yapılar olmakla beraber kötü durumda olup hala kullanılan eski yapılar da mevcuttur. İyi durumdaki yapılar az olup genellikle yazlık ev olarak kullanılan yapılarıdır.

Kat Kullanımı

Anadolu Türk konut mimarisinde katların önemi alt ve üst kata göre değişmektedir. Ağırlıklı olarak alt katlar ikinci dereceden işlerin görüldüğü bölümleri içermektedir. Evlerin asıl oturulan yerleri üst katlarıdır. Misafirlerin kabul edildiği oda bu katta yer alır. Alt katlarda ahır, depo ve pişirme eylemine cevap veren oda yer alırken üst katlarda günlük yaşamın sürdüğü odalar ve konutun açık mekânı olan hayat yer almaktadır. Büyük baş hayvancılığın ağırlıklı olmaya başlaması ile ahırlar evden kopmuş, ayrı bir yapı birimi haline gelmiştir. İkinci kata çıkış plan tipine göre ya yapı dışında yer alan ve ağırlıklı ahşaptan yapılan merdivenle ya da yapı içinden sağlanmaktadır. Kullanılan yapı malzemesi ve yapıım sistemine bağlı olarak katlar arası plan serbestliğine çok sık rastlanmaz.

Kat Adedi

Yapıların katlarını belirleyen en temel unsur nüfus ve kullanım biçimidir. Köy yerleşik alanlarında yaşam biçimi aynı avluda ata erkil geniş aile olduğu için evlenen çocuğa parselde yer varsa tek katlı veya 2 katlı bir ev veya aynı evde bir kat daha eklemek yöntemi ile yapılaşma eğilimi vardır. Ayrıca köy yerleşik alanlarındaki ekonomik faaliyetler yapıların yatayda yayılmasına sebep olmaktadır.

Karayaka köyü de klasik köy eğilimlerini yerine getirmiş ve bu nedenle çoğunlukla 1 ve 2 katlı yapılaşma mevcuttur.

YAPI DURUMU

KAT ADEDİ

**İSPARTA ŞARKİKARAAĞAÇ
KARAYAKA KÖYÜ KORUMA AMAÇLI İMAR PLANI
PLAN ARAŞTIRMA VE AÇIKLAMA RAPORU**

3.1.11.FOTOĞRAF ALBÜMÜ

ÇEKİM YÖNLERİ

Resim1

Resim2

Resim3

Resim4

Resim5

Resim6

Resim7

Resim8

Resim9

Resim10

KARAYAKA KÖYÜ
KORUMA AMAÇLI İMAR PLANI
PLAN AÇIKLAMA RAPORU

Resim11

Resim12

Resim13:İLKOKUL

Resim14:KÖY CAMİİSİ

Resim15

Resim16

Resim17

Resim18:PAZAR YERİ

Resim19:GENEL GÖRÜNÜM

Resim20

Resim21

Resim22:ÇOCUK PARKI

Resim:23

3.1.12. Mülga KTVKB Kurulu, KVKKB Kurulu, TVKB Komisyonu Kararları

Isparta İli, Şarkikaraağaç İlçesinde, Sarıkaya, Karayaka, Gedikli Köyü ve bağlı Kumluca Mahallesi III. Derece Doğal Sit Alanları sınırları Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 14.10.1992 tarih ve 1613 sayılı kararı ile tescil edilmiş, aynı kurulun 28.02.2003 tarih ve 5797 sayılı kararı ile sınırları son şeklini almıştır.

Antalya Koruma Kurulunun 11.07.2011 tarih ve 5297 sayılı kararı ile planlama anına ilişkin geçiş dönemi koruma esasları ve kullanma şartları belirlenmiştir.

Antalya Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Komisyonunun 29.06.2012 tarih ve 125 sayılı kararı ile geçiş dönemi yapılanma koşulları Koruma Amaçlı İmar Planı yapılanaya kadar yeniden belirlenmiş ve belirlenen yapılaşma koşullarına ilişkin hazırlanan projelerin İl Özel İdaresi görüşü alınarak Komisyona iletilmesine karar verilmiştir.

Doğal sit alanlarındaki köy yerleşik alanları, civarı ve mezralarda yapılacak yapılara ilişkin Tabiat Varlıklarını Koruma Merkez komisyonunun 22.05.2012 tarih ve 16 sayılı ilke kararına istinaden koruma amaçlı imar planı hazırlanincaya kadar ihtiyaçları karşılayacak eğitim , sağlık , güvenlik tesisi , ibadet yeri , vb. hizmete yönelik yörenin özelliğine göre hazırlanmış uygulama projelerinin İl Özel idare görüşü ile Komisyona getirilerek komisyonca uygun görülmesi şartı ile yapılabileceğine karar verilmiştir.

3.1.13. Korunan Alan Sınırlarının İşlendiği Analiz Paftası

Planlama Alanı III. Derece Doğal Sit alanında kalmakta olup, bu sınırın işlendiği pafta ekte yer almaktadır.

3.1.14. Biyoçeşitlilik Raporu (Bitki Örtüsü Ve Doğal Yapı Durumu)

1. Ekolojik Yapı

Bölge kapsamında ekolojik yapının belirlenmesine yönelik gerekli gözlem ve metodolojik uygulamalar sonucunda, alandaki ekosistem çeşitliliği, ekosistemlerin özellikleri canlı ve cansız öğeleri, alt ekosistemlerin yapısı, ekosistemlerin bozulma durumları hakkında çalışmalar yapılmıştır.

1.1. Karasal Ekosistem

Çalışma alanı iki büyük ekosistem bütünü ile temsil edilmektedir. Bunların altlarında, bu alanları oluşturan çok farklı ekosistem tipleri ile karşılaşmıştır. Tüm alan bir bütün içerisinde değerlendirilmiştir.

1.1.a. Orman Ekosistemi

Bölgenin en önemli ekosistem tipi orman alanlarıdır ve ılıman bölge vejetasyonu hakimdir. Bu bölgede özellikle ardıç (*Juniperus excelsa*), sedir (*Cedrus libani*), karaçam (*Pinus nigra*), göknar (*Abies cilicica*) ve meşe (*Quercus coccifera*) ormanları oldukça geniş yayılış göstermektedir. Yükseklik ve bakının değişmesine bağlı olarak bitki toplulukları arasındaki farklılıklar belirginleşmektedir.

Bölge içerisinde orman oluşumuna katılan en önemli ağaç türleri *Cedrus libani*, *Juniperus excelsa*, *Quercus libani*, *Pinus nigra* subsp. *pallasiana*, *Populus tremula*, *Abies cilicica* ve *Quercus cerris*'dir.

Karaçam (*Pinus nigra*) Ormanları

Karaçam, Bölge içerisinde en geniş ve en üretken ormanları kuran bir tür olarak karşımıza çıkmaktadır. Dedegöl Dağı'nın eteklerinde yoğun olarak bulunmakta, Kızıldağ'a doğru azalarak ya da karışıma girerek ormanlar kurmaktadır. Bu karaçam ormanları, Yenişarbademli'nin hemen üzerinde (1250 m) orman kurmakta ve vejetasyonun önemli bir unsurunu oluşturmaktadır. Bu yükseltiden itibaren saf ya da karışık olarak orman üst sınırına kadar yayılış göstermektedir. Burada Karaçamlar çok çeşitli materyaller üzerinde, özellikle eruptif ve metamorfanakayalar, fliš, marn ve seyrek olarak da kireç taşı üzerinde yayılmaktadır. Aras mevkiinden başlayarak, Pınargözü mağarasının üst kısmında bulunan bu karaçam ormanları, 25 yıl önce bir yangın geçirmiştir. Yangınla ormanların önemli bir kısmı tamamen, geride kalanlar da kısmen zarar görmüştür.

Kasnak Meşesi (*Quercus vulcanica*) Ormanları

Ülkemizin ve bölgemizin endemik bir türü olan Kasnak meşesi bölge orman alanlarında yayılış göstermektedir. Özellikle Alataş T. (2208 m)'nin doğusu ile Küçükdağ T. (2302 m.) nin kuzeyi, en yoğun

yayıllım yaptığı bölgedir. Kasnak meşesi 1600-2000 m rakımlar arasında bulunmaktadır. Burada özellikle vadi tabanındaki derin toprakları tercih etmektedir.

Bu bölgenin dışında Sedir ve Ardıçla karışık olarak, Veledin alanının doğusundan başlayarak, Küçükçeşan T. (2216 m), Katran sivrisi ve Kızılkuyu arasında kalan bölgede de yayılış göstermektedir. Genç ve Arkadaşları yaptıkları bir çalışmada, Türkiye'deki en kalın Kasnak Meşesini burada tespit etmişlerdir. Üçkuyu-Orta Alan-Kıncıraklı Alan hattından dere boyunca orman yolunu takip ederek, uç mezar alanına ulaşan, buradan Küçükçeşan Tepe'ye çıkan tel örgü ile, bu geniş alan uzun yıllardan beri korunmaktadır. Bu sahada Kasnak meşesinin yetişmesine yardımcı olunmaktadır. Vatandaş çalışmalarına olumlu yaklaşmakta, korunan alana girmemektedir.

Titrek Kavak (*Populustremula*) Ormanı

Dedegöl dağının doğusunda. Karaçam ormanlarının arasında yer yer saf meşcereler kurmaktadır. Bu orman özellikle gölgeli bakılardaki vadi tabanlarında gley toprağı üzerinde ve geçiş toplumu olarak da kaynak çukurlarda bulunur. Dere kenarlarında ve özellikle kuzey bakılarda yaşlı ve boylu titrek kavaklar dikkat çekmektedir. Nitekim burada 0.8 m çapında Titrek kavak ölçülmüştür. Titrek kavaklar buraya, yaklaşık 25 yıl önce olan yangından sonra gelmiş ve saf meşcereler oluşturmuşlardır.

Sedir (*Cedruslibani*) Ormanı

Sedir ormanları Kızıldağ ve özellikle Küçük sivri tepe üzerinde yoğunlaşmıştır ve bu tepayı tamamen örtmektedir. Bölge içerisinde genel olarak 1300 metreden başlayarak 1900 metrelere kadar çıkmaktadır.Şarkikaraağaç ilçesi ormanlarında, Armutalanı Mevkii'nin güneyinde İncebelDere'nin her iki yamacında ve alanların devamında ağaçlandırmalarla getirilmiş geniş genç sedir meşcereleri vardır.

Doğal olarak yetişmiş genç sedir meşcereleri bulunmamaktadır. Çok yaşlı olmayan, topluca geniş alanlar oluşturan sedir ormanları, Küçüksivri Tepe'nin kuzeyinde, Zeybek Tepe'nin batısında ve güneyinde yer alırlar.

Gedikli Köyü'nün batısında, Sindel Yayla civarında, kayıtlı Belceğiz orijinli iki adet sedir tohum meşcereleri bulunmaktadır. Bunlardan birincisi 225 hektar, diğeri 55.5 hektar büyüklüğünde olup haritaya işlenmişlerdir.

Sedir-Boylu Ardıç (*Cedruslibani-Juniperusexcelsa*) Ormanı

Kızıldağ güneyinden başlayarak, Dedegöl dağına doğru alanlarda Sedir ve Boylu ardıç birlikte orman kurmaktadır. Bu birlikteliğin en karakteristik bitkileri *Anemonebianda*, *Erodiumcutarium*, *Anthriscusnemorosa*, *Inulamontbertiana*, *Alkannaareolata*, *Lamiumamplexicaule*, *Nepetacadmea*, *Irisstenophila* ve *Orchismascula* olarak tespit edilmiştir

Göknar(*Abiescilicica*) Ormanı

Bölgede göknar varlığı saf ve karışık meşcereler halinde, oldukça geniş alan gösterir. Genç göknarmeşceresi bulunmamaktadır. Çok yaşlı olmayan, saf ve karaçam ile karışık meşcereleri vardır. Saf olarak, GeriligiürSirt'nin, Dereiçi Dere'ye inen yamaçları, derenin Hökköşe Tepe'ye olan yamacı ve dere boyunca kuzeydoğu yamaçlarında;Büyükkaraerik Alanının doğusunda, Çam-Ardıç-Ladin Mevkiine doğru alanlarda bulunmaktadır. Park sahasında, yer yer geniş olmamakla birlikte bu tür göknarmeşcereleri görülmektedir. Karışık durumda ise; Karaçam ile Tay Tepe'nin ve Kara Tepe'nin etrafında kuzeye doğru orman yolunun her iki tarafında görülmektedir.

Boylu Ardıç (*Juniperusexcelsa*) Ormanı

Juniperusexcelsa, parkın kuzeyinde Zeybektepe'den başlayarak, güney e Dedegöl Dağı'na doğru 1250-1500 metreler arasında yoğun bir yayılış göstermektedir.

Bölge orman varlığı içinde, ardıç önemli yer alır. Saf ve karışık olarak 2495 hektar alan kaplayan verimli meşcereleri bulunmaktadır. Saf ve karışık, 10949 ha. bozuk ardıç alanları ile birlikte, toplam 13444 hektar olarak, geniş bir yayılış sahası vardır.

1.1.b. Çalı Ekosistemi

Çalı ekosistemleri bir çok omurgalı ve omurgasız canlı grupları için barınma, beslenme ve dolaşma imkanları bakımından oldukça uygun bir ortamdır. Nitekim özellikle sürüngenler açısından, yaşamsal faaliyetlerin korunması ve devamlılığı açısından önemli bir ekosistemdir. Çalı ekosistemlerindeki bitki

türleri ve örtüsü bir çok omurgalı türüne ev sahipliği yapmaktadır. Zemine temas eden çalı türleri sürüngenler için kolaylıkla saklanıp ve avlanma imkanı sunmalarından dolayı tercih edilmektedir.

Bölge içerisindeki çalı türleri Akdeniz Tipi Çalı Ekosistemi oluşturmaktadır. Çalı tipi ekosistem çok az bir yüzde ile temsil edilmektedir. Bu alandaki en önemli çalı birlikleri, yoğun olmamakla birlikte orman içi açıklık alanlarda görülebilmektedir. Bu alanlardaki baskın türler içinde *Rubus sp.* ön plana çıkmaktadır.

1.1.c. Çayır Ekosistemi

Bölgedeki çayır ekosistemini temsil edebilecek topluluklara orman içi açıklıklarda görmek mümkündür. Bununla birlikte, Kızıldağ'ın güney yamaçlarına bakan tepelik yüksek kesimlerde de görmek mümkündür. Bu ekosistem tipi ormanlık alanlar ve kültür alanları dışında geniş yayılış gösteren bir ekosistem tipini oluşturmaktadır. Tüm bölge içerisinde %0,7 bir yayılışa sahip olduğu görülmüştür ve ekolojik yapı haritasında dağılım alanları verilmiştir.

Çayır ekosistemi orman içi açıklıklarda ve yayla alanlarında geniş bir yayılış göstermektedir. Ayrıca yüksekliğin artması, çayır alanlarının tür kompozisyonunda değişimine neden olabilmektedir. Nitekim göl seviyesindeki çayır habitatu ile yüksek kesimlerdeki çayır ekosistemini oluşturan bitki birlikleri ve hayvan kompozisyonundaki baskınlık önemli değişim göstermektedir.

1.1.d. Kayalık Ekosistem

Bölgede bulunan Dedegöl Dağlarının yüksek kesimlerinde kayalık ekosistemin baskın olduğu görülmektedir. Park alanının batı sınırı boyunca yer alan yüksek tepeler ve araziler boyunca, Dedegöl dağı civarında, güneye Kara göle ve kuzeye Kartal tepeye doğru olan alanda; Elma Hoşafı mevkiinde; Büyük Kaş Tepe, (Sarı Taş Tepe)'nin doğusunda, güneye doğru yamaçta; Kale Tepe'nin kuzeyinde Ayazkorusu mevkiinden başlayarak, güneye doğru, Beyşehir Gölünün batısında yamacı takip ederek, Gedikli Köyü'nün batısında Belmecegüneyi tepenin güneyine kadar geniş sahada uzanan kayalıklar bulunmaktadır.

Bu alanlardaki sarp yamaçlar üzerinde de kendine özgü flora ve fauna elemanları bulunmaktadır. Kayalık alanlar bir çok canlı türü için uygun habitat niteliğinde olabilmektedir. Özellikle sürüngenler bu alanlarda kendileri için kolayca yuvalama yerleri bulabilmektedir. Bununla birlikte özellikle yırtıcı memeliler hem beslenme hem de yuvalama alanları için bu habitatları tercih eden bir diğer omurgalı grubudur. Omurgalılarından özellikle yırtıcı kuşlar yüksek ve sarp kayalık alanlarda yuvalarını kurduklarından dolayı asıl yaşam habitatları kayalık alanlardır. Bu kuşlardan en yaygın olanı Kızıl Şahin ve Yılan Kartalı'dır.

1.1.e. Mağara ve Yer Altı Ekosistemleri

Mağara ekosistemleri Türkiye'de yeterince incelenmemiş önemli ekosistemler arasındadır. Bu alanların özellikle fauna varlığına ilişkin çalışmalar yalnızca memelilerden yarasalar üzerinde yoğunlaşmış olup diğer omurgalı ve omurgasız gruplarının incelenmesine yönelik çalışmalar yapılmamıştır. Bununla birlikte son yıllarda mağaraların keşfedilmesi amacıyla bir çok grup tarafından çalışmalar yapılmaktadır. Bu çalışma ekiplerine biyologlarda entegre edilerek multidisipliner çalışmalar yapılmaya başlanmıştır. Bölgede mağaracılık faaliyetlerinin yürütülebileceği ve biyolojik çeşitlilik açısından yeni türlerin bulunması muhtemel mağaralar bulunmaktadır. Türkiye'de mağaraların biyoçeşitlilik açısından incelenmesi çalışmaları oldukça azdır. Mevcut çalışmalar ise yalnızca memelilerden yarasalar ile sınırlıdır. Oysaki mağaralarda yaşayan bir çok omurgasız türü bulunmaktadır ve Bölgedeki mağaralarda yaşayan çok sayıda canlı türünü barındırdığı düşünülmektedir.

Bölgedeki mağaralardan Pınargözü Mağarası; Yenişarbademli'nin 8 km kuzeybatısında olup girişinin yükseltisi 1530 metredir. Girişi kapatılmış olan mağaranın içine dar bir koridor uzanmaktadır. Mağara bu yönüyle bilimsel ve görsel olarak ilgilenen insanlar için ilginç olanaklar sunmaktadır. Bu alanlar karstik mağara yapısında olup önemli miktarda su çıkışı olmaktadır.

1.1.f. İnsan Eli İle Oluşturulan Ekosistemler

i.Sürülebilir Tarım Alanları

Bölge içerisinde sürülebilir tarım arazileri önemli bir yer tutmaktadır. Bu tür tarım alanları göl kenarına yakın düz alanlarda yapılmaktadır. Daha üst kısımlarda ise bu tarım arazilerinin yerini orman ekosistemi almaktadır.

Alandaki sürülebilir tarım ürünlerine yönelik faaliyetin fazla olmasından dolayı sulama alt yapısı ve organizasyonu çok gelişmiştir. Bu amaçla sulama birlikleri kurulmuş ve DSI'nin açmış olduğu sulama kanalları ile yoğun bir sulu tarım gerçekleştirilmektedir

ii.Plantasyon Ekosistemi

Bölge içerisinde plantasyon alanları çok fazla bulunmamaktadır. Ancak az da olsa bu tür ekosistemlere rastlamak mümkündür. Özellikle yöre insanı tarafından tahrip olmuş alanlara yapılan bu dikimler başarılı bir sonuç vermiştir. Bunlardan birincisi Gedikli köyünün üst kısımlarında bulunan Kaşıkçı bölgesinde görülmektedir. Bu alanda daha önce yaşlı sedirler kesilmiştir. Kesim sonrası yöre insanları tarafından kesilen ağaçların yerine genç sedirler dikilerek plantasyon alanı oluşturmuşlardır.

Diğer plantasyon alanı ise Yenişarbademli-Aksu Karayolunun 5. km.'sinde yolun sağ yamacında bulunan geniş bir alanın yanması sonucunda, yöre insanı tarafından karaçam plantasyonu yapılmıştır.

iii.Köylerdeki Bahçe Ekosistemi

Bölge içerisine oldukça fazla sayıda yerleşim alanı girmektedir. Bunun sonucunda, toprak ana kaynak değeri taşımaktadır. Sürülebilir tarım arazilerinin yanı sıra bahçecilikte yapmaktadır. Alandaki meyve bahçelerinin oldukça fazla olduğu dikkati çekmektedir. Özellikle elma, vişne ve kiraz ağaçları bahçe alanlarının ana ağaç formlarıdır. Bununla birlikte evlerin bahçeleri de farklı bir habitat özelliği taşımaktadır. Bahçelerde kullanılan ağaç ve bitki türlerinin önemli bir kısmı kültür bitkileridir. Bunların dışında domates, salatalık, soğan, biber gibi bahçe sebzelerinin de ekimi yapılmaktadır.

Evlerin bahçeleri doğal yaşam açısından oldukça sınırlıdır. Ancak bahçe duvarları arasında yaşayan sürüngenler kendileri için uygun yuvalama alanları oluşturmaktadır. Ayrıca bir çok kuş türü de bu alanları beslenme amaçlı kullanmaktadırlar.

1.2.Sucul Ekosistem

Bölge içerisindeki sucul ekosistem akarsu ekosistemi (lotik ekosistem) ve durgun su ekosistemi (lentik ekosistemi) olmak üzere iki büyük gruba ayrılmaktadır. Bu sistemdeki durgun su habitatı Beyşehir Gölü olurken akıntılı su sistemine örnek olarak Pınargözü verilebilir. Bununla birlikte bu iki büyük grupta kendi içlerinden alt gruplardan oluşmaktadır.

1.2.a. Daima Akan Nehirler ve Dere Ekosistemleri

Her mevsim akan nehir ve dere sistemine Gedikli ve Şarkikaraağaç bölgelerinde rastlanmamaktadır. Ancak Yenişarbademli tarafında ise sürekli akan dere sistemi görmek mümkündür. Bu derelerden en önemlisi kaynağı Yenişarbademli'nin 8 km. batısında yer alan Hizar deresidir. Bu derenin suları karstik bir mağaradan gelmektedir ve yaz aylarında debisi azalmasına karşın sürekli akan bir deredir. Özellikle Yenişarbademli kesiminde oldukça fazla dere yatağı bulunmasına karşın, bu dereler yazın tamamen kuramaktadırlar.

Hizar deresinin suları Yenişarbademli yakınlarında beton kanallara alınarak cazibe ile bahçe ve tarla sulaması için kullanılmaktadır. Aynı zamanda kaynağa yerleştirilen borular aracılığı ile alınan sular Yenişarbademli ve çevre köylerin içme suyu ihtiyacını da karşılamaktadır. Bu tür su alımları dere yatağının aşağı kesimlerinin kuru kalmasına neden olabilmektedir. Bununla birlikte bu derenin sularının çok soğuk olması ve akıntı hızının fazla olması alabalıklar için uygun bir ortam yaratmaktadır. Dere sisteminin en önemli balık türü olan alabalıktır. Bu derede yaşadıkları tespit edilen alabalıkların iki ayrı türü bulunmaktadır. Bunlardan birisi bölgenin doğal türü olan *Salmo trutta macrostigma* (Dağ alabalığı) olup, deredeki popülasyon yoğunluklarının oldukça azaldığı belirlenmiştir. Bununla birlikte bir kültür formu olan ve Kanada kökenli bir tür olan *Oncorhynchus mykiss* (Gökkuşluğu alabalığı) türü Pınargözü deresindeki yoğunluğu fazladır. Bununla birlikte alabalık türlerinin avlanması tüm yıl boyunca yasaklanmıştır.

1.2.b. Mevsimsel Akan Nehir ve Dere Ekosistemleri

Bölge içerisinde Beyşehir Gölü'ne ulaşan mevsimlik yüzey suları fazladır. Ancak bunlar hiçbir zaman süreklilik göstermemektedirler. Mevsimsel yağışlara bağlı olarak akan derelerdir. Sıcaklığın artması ile yaz aylarında bu dere yataklarının tamamen kurduğu görülmüştür. Bu geçici derelerin barındırdığı sucul yaşamında süreklilik göstermemektedir. Zaten çalışma dönemlerinde bu tür derelerin dere yatakları gözlenmiş olmakla birlikte hiç birisinde su akışının olmadığı görülmüştür. Derelerdeki suyun özellikle yağışlı zamanlarda görülüp ardından tekrar kurduğu bölge halkı tarafından bildirilmiştir. Bununla birlikte sulama amaçlı suların önemli bir kısmı bu geçici derelerden alınmakta ve aynı dönemde üst kısımlarda su bulunmasına rağmen dere yatağının alt kesimlerde su bulunmamaktadır.

Yenişarbademli ve Kurucuova kesimlerinde bu tür dereler oldukça fazla olmasına karşın Gedikli köyü ve Şarkikaraağaç ilçesinde bu oran oldukça azdır. Şarkikaraağaç ilçesi sınırlarındaki Salur köyünden geçen Salur çayı kaynağını Salur'un üst kısımlarındaki havzasından almakla birlikte yaz aylarında bu dere yatağı da tamamen kuru akmaktadır. Bununla birlikte Kurucuova'daki Kuduz çayı da geniş bir yatağa sahip olmakla birlikte yaz aylarında tamamen kurumaktadır. Pınargözü deresine akan yan kolları olan Batıp-Çıkan deresi, Geçmiş pınarı ve Hozulca pınarı da yaz aylarında kuruyan diğer derelerdir. Gölü çevresindeki mevsimsel derelerdir.

1.2.c. Bataklık-Sazlık Ekosistem

Bataklık-sazlık alanların sucul sistemde önemli yerleri bulunmaktadır. Bu tür alanlar biyolojik çeşitliliğin en fazla tür ile temsil edildiği alanlardır. Öncelikle bağlı algler (epifitik, epipelik, epilitik) sazlıklara, zemine ve taşların üzerine tutunarak önemli bir ortam ve besin kaynağı sağlarlar. Algler açısından zengin bu alanlar zooplanktonik organizmalar tarafından besin bulmak için işgal edilir. Algler ve zooplankton ile beslenmek isteyen balıklar da bu ortamlara gelerek çeşitliliğin artmasını sağlarlar. Balıklar aynı zamanda bu sazlık alanları yumurtlama alanı olarak ta kullanmaktadırlar.

Su kuşları da bu sazlık alanları kullanan diğer omurgalılarıdır. Su kuşları bu alanları yuvalama ve beslenme alanı olarak oldukça sık kullanmaktadır. Özellikle Bozsekimevkisi insan faaliyetleri açısından Serçin'in doğusundaki sazlık alana göre daha sakin olması nedeniyle fazla sayıda su kuşuna ev sahipliği yapmaktadır. Bu su kuşlarından Saz kamışcını (Acrocephalus scirpaceus), sakar meke (Fulica atra), Yeşil ayak su tavuğu (Gallinula chloropus), Küçük Ak Balıkçıl (Egretta garzetta), Gri Balıkçıl (Ardea cinerea) en sık görülenlerdir.

1.2.d. Tatlısu Göl Ekosistemi

Beyşehir gölü tektonik bir çöküntü gölü olup, Bozkır-Seydişehir Beyşehir teknesinin bir bölümünde oluşmuştur. Bu büyük tekne, Toros kıvrımları arasında kalmış 3. zaman göl tortularına vermiş yer kabuğunun çöküntü alanıdır. Gölün batı yanında kıvrım dağları uzanışa paralel kırılma yerleri de vardır. Buradaki zincirleme adalar göl suları altında kalmış tepelerdir. Göl içinde irili ufaklı 33 ada vardır. Göl doğal güzellik, flora fauna zenginliği, su ürünleri, sulamadaki ekonomik katkıları, turizm ve kültürel yanları ile önem taşımaktadır.

1.2.e. Tatlısu Kaynağı Ekosistemi

Bölge içerisinde farklı bir ekosistem tipi de tatlısu kaynaklarıdır. Bu alanlardaki en önemli kaynak Pınargözü kaynağıdır. Bununla birlikte Kurucuova'nın üst kısımlarında bulunan Genek kaynakları da önemli miktarda su çıkışı olan kaynaklardır. Ayrıca Yenişarbademli yolu üzerinde Akot çayırının sulakalan olmasını sağlayan ve yolun hemen kenarında bulunan Akot kaynağı bulunmaktadır.

Bu kaynakların her ikisi de karstik yer altı hidrolojik sistemlerin bir parçası olarak yüzeye çıkmaktadırlar. Özellikle Pınargözü mağarasının suları çok büyük bir mağara ağzından çıkış yapmaktadır. Genek pınarları ise zeminden ve dağınık kaynaklar olarak yüzeye çıkarlar.

2. Biyolojik Yapı

2.1. Flora

Proje sahasının florasını belirlemek için 2005 yılı içerisinde yapılan arazi çalışmasında toplanan bitkilerin değerlendirilmesi, Bölge ve çevresinde değişik araştırmacılar tarafından yapılan floristik çalışmalardan da faydalanılarak analitik etüt kısmının floristik listesi oluşturulmuştur. Proje alanında yapılan arazi çalışmasında toplanan 1300 çiçekli bitki toplanarak kurutulmuştur.

a. Floristik Analiz

Bölgede 2005 yılında yapılan arazi çalışmalarının değerlendirilmesi ve değişik araştırmacılar tarafından gerek park sınırlarından gerekse parka yakın alanlarda yapılan floristik çalışmalardan faydalanılarak floristik liste oluşturulmuştur. Arazi çalışmaları sonucunda toplanan bitkiler, Hacettepe Üniversitesi, Fen Fakültesi, Biyoloji Bölümü, Botanik Ana bilim Dalı bünyesinde bulunan Hasan PeşmenHerbariumunda (HUB) koruma altına alınmıştır.

2.2. Vejetasyon

Bölgede arazi çalışmaları gerçekleştirilirken aynı zamanda alanda dominant olan bitki gruplarında tespit edilmiştir.

1- Orman vejetasyonu

Bölgede değişik ağaç türlerinin oluşturduğu orman vejetasyonu tespit edilmiştir.

a- *Juniperuscommunis*L. + *Juniperusfoetidissima*Willd.+ *Juniperusoxycedrus*L. subsp. *oxycedrus*+*Juniperusexcelsa*Bieb. + *Juniperussabinal*L. (Ardıç)

b- *Juniperuscommunis*L. + *Juniperusfoetidissima*Willd.+ *Juniperusoxycedrus*L. subsp. *oxycedrus*+*Juniperusexcelsa*Bieb. + *Juniperussabinal*L. + *Quercus infectoria*Oliver. subsp. *boissieri*(Reuter.) O. Schwarz. (Ardıç + Meşe)

c- *Acer monspessulanum* L. subsp. *nonspessulanum* +*Acer platanoides*L.+*Populustremula*L. + *Sorbustorminalis*(L.) Crantz. var. *pinnatifida*Boiss. + *Sorbusumbellata*(Desf.) Fritsch var. *umbellata*(Akçaağaç + Titrek kavak + Üvez) türlerinin karışık geniş yapraklı orman vejetasyonu

d- *Abiescilicica*(Ant. &Kotschy)Carr. subsp. *isaurica*Coode&Cullen (Gök nar)

e- *Abiescilicica*(Ant. &Kotschy)Carr. subsp. *isaurica*Coode&Cullen + *Juniperusoxycedrus*L. subsp. *oxycedrus*+*Juniperusexcelsa*Bieb. + *Pinusnigra*Arnold. subsp. *pallasiana*(Lamb.) Holmboe (Gök nar + Ardıç + Karaçam) karışık orman vejetasyonu

f- *Abiescilicica*(Ant. &Kotschy)Carr. subsp. *isaurica*Coode&Cullen + *Pinusnigra*Arnold. subsp. *pallasiana*(Lamb.) Holmboe (Gök nar + Karaçam)

g- *Pinusnigra*Arnold. subsp. *pallasiana*(Lamb.) Holmboe (Karaçam)

h- *Pinusnigra*Arnold. subsp. *pallasiana*(Lamb.) Holmboe + *Juniperusoxycedrus*L. subsp. *oxycedrus*+*Juniperusexcelsa*Bieb. (Karaçam + Ardıç)

ı- *Quercus infectoria*Oliver. subsp. *boissieri*(Reuter.) O. Schwarz. + *Quercuslibani*Olivier + *Quercus pubescens*Willd.+ *Quercus trojana*P.B.Webb. (Meşe)

i- *Cedruslibani*A. Rich (Sedir)

j- *Cedruslibani*A. Rich + *Pinusnigra*Arnold. subsp. *pallasiana*(Lamb.) Holmboe (Sedir + Karaçam)

k- *Cedruslibani*A. Rich + *Abiescilicica*(Ant. &Kotschy)Carr. subsp. *isaurica*Coode&Cullen (Sedir + Gök nar)

l- *Cedruslibani*A. Rich + *Abiescilicica*(Ant. &Kotschy)Carr. subsp. *isaurica*Coode&Cullen + *Pinusnigra*Arnold. subsp. *pallasiana*(Lamb.) Holmboe (Sedir + Gök nar + Karaçam)

değişik ağaç türlerin oluşan orman vejetasyonu mevcuttur.

2- Beyşehir Gölü'nün etkisi ile oluşan ve kendine has bitkileri bulunan bataklık-sazlık vejetasyonu mevcuttur. Bu alanda tespit edilen su bitkileri, *Potamogetoncrispus*L., *Potamogetonlucens*L., *Potamogetonnodosus*Poiret, *Potamogetonpectinatus*L., *Potamogetonperfoliatus*L., *Myriophyllumspicatum*L., *Myriophyllumverticillatum*L., *Ranunculustrichophyllum*Chaix., *Alismagramineum*Lej., *Alismalanceolatum*Willd., *Alismaplantago-aquatica*L. ve *Sagittariasagittifolia*L. dir.

3- Çayır vejetasyonu; taban suyunun yüksek bulunduğu veya sulanabilir yerlerde biçilmeye elverişli yem üretilen ve genellikle kuru ot üretimi için kullanılan yerler çayır vejetasyonu olarak tanımlanmıştır.

4- Step - Çalı; ormanın tahribatı sonucu oluşan açıklıklarda zamanla bitki kompozisyonu değişmektedir. Bu alanlarda, *Ajugachamaepitus*(L.) Schrebersubsp. *chia*(Schreber) Arcangeli var. *chia*, *Lamiumgarganicum*L. subsp. *laevigatum*Arcangeli, *Marrubiumastracanicum*Jacq. subsp. *astracanicum*, *Nepetacadmea*Boiss., *Nepetacongesta*Fisch. & Mey. var. *congesta*, *Prunellalaciniata*(L.) L., *Salviacryptantha*Montbret&AucherexBentham, *Stachyscretica*L. ssp. *anatolica*Rech. Fil, *Thymuslongicaulis*C. Pressl. subsp. *chaubardii*(Boiss. &Heldr. exReichb. fil.) J alas var. *chaubardii*, *Thymussipyleus*Boiss. subsp. *sipyleus*var. *sipyleus*, *Poabulbosa*L., *Vulpiaciliata*Dumort. subsp. *ciliata* gibi bitki türleri ile temsil edilmektedir. Bu alanlarda çalı olarak *Berberiscrataegina*DC., *Atraphaxisbillardieri*Jaub. & Spach var. *billardieri*, *Peganumharmala*L., *Vitisvinifera*L., *Cotoneasternummularia*Fisch. & Mey., *Pyruselaeagnifolia*Pallassubsp. *elaeagnifolia* gibi türler tespit edilmiştir.

5- Tarım alanları

6- Alpinik-subalpinik vejetasyon, Bölgede 2000-2500 metreler arası subalpinik, 2500 metrenin üstündeki kesimler ise alpinik kuşak olarak tanımlanmaktadır. Alpinik ve subalpinik kesimlerde orman, ya da baskın bir bitki topluluğundan bahsetmek mümkün değildir. Bu alanlarda tek tek temsil edilen *Juniperusoxycedrus*L. subsp. *oxycedrus*ve *Juniperusexcelsa*Bieb. türlerini görmek mümkündür. Bu alanlar alpinik kayalık olarak ta tanımlanabilir.

2.3.Omurgasız Faunası

a.Planktonlar

Literatür çalışmalarına göre gölde mevcut olan zooplanktonik organizmalardan Rotifera şubesine ait 13 taksa, Crustacea sınıfından Cladocera ve Copepoda'ya ait 5 tür tespit edilmiştir (Oğuzkurt, 2001). Bu çalışma kapsamında Gedikli-Mada Adası arası (36S 0354216 – 4195168) ile MadaAdasını'nın kuzeybatı açıklarından (36S 0354760 – 4196469) iki örnekleme noktası seçilmiştir. Bu örnekleme noktalarının seçilmesinin nedeni çalışma alanını temsil edecek niteliklere sahip uygun habitatlar olmasıdır. Örnekleme noktalarından Rotifera şubesinden Notommatida, Paratrichocerca ve Melicertoida takımlarına ait 4 tür, Crustaceae şubesinden Cladocera, Cyclopoida ve Harpacticoidae takımlarına ait 5 tür ile Nauplius larvaları tespit edilmiştir.

b.Bentik

Literatür çalışmalarına göre gölde mevcut olan bentik organizmalara ait Turbellaria, Gastropoda, Bivalvia, Oligochaeta, Hirudinea, Crustacea ve Insecta olmak üzere 7 sınıf ve alt sınıfı temsil eden 101 taksa tespit edilmiştir

2.4.Omurgalı Faunası

Bilindiği gibi karasal omurgalı faunası amfibiler, sürüngenler, kuşlar ve memeli hayvanlar sınıflarından meydana gelmektedir.

a.İkiyaşayışlılar (Amphibia)

İkiyaşayışlı canlılar birisi sulu, ıslak ya da en azından nemli iki farklı habitata gereksinim duyarlar. Bu nedenle bu sınıf elemanları öncelikle bu tip yaşam alanlarında ve yakın çevrelerinde aranmıştır. Gözlemler direk, çıplak gözle ya da dürbün, teleskop, fotoğraf makinesi gibi optik donanımlar yardımıyla gerçekleştirilmiştir.

b.Sürüngenler (Reptilia)

Bölge ve yakın çevresinde varolan Sürüngen türlerini belirlemek amacıyla yörede farklı mevsimlerde çeşitli tarihlerde açık alan çalışmaları gerçekleştirilmiştir. Yöredeki sürüngen türleri ile bu türlere ait özelliklerin belirlenebilmesi amacıyla çalışma alanı içerisindeki çeşitli habitatlar kontrol edilmiştir. Bu amaçla öncelikle güneş gören kayalıklara veya taşlık arazilere; ağaçların kovuklarına; ağaç kökleri arasındaki boşluklara; suların taban kısımlarına; geçici veya daimi su birikintilerinin kenarlarına; kumların içine, bitkilerin altına ve içine; aynı şekilde bitki artıklarının içine ve toprak oyuklarına; yerleşim alanlarında ise bina ve bahçelerin duvarlarına bakılmıştır.

c. Kuşlar (AVES)

Bölgede varolan kuş türleri ve bu türlerle ilgili bazı özellikleri belirlemek amacıyla, adı geçen alanda ornitolojik gözlemler gerçekleştirilmiştir. Gözlemler 2005 yılı Haziran ayında başlatılmıştır. Çalışmalar kapsamında öncelikle proje sınırları içinde görülen kuş türleri belirlenmiştir. Bu amaçla en az 3 güne yayılan açık alan gözlemleri gerçekleştirilmiştir. Proje alanı yapay sınırlar ile belirlenmiş olduğundan ve çalışmaya konu olan türlerin sınır tanımayan canlılar olmalarından dolayı hedef alana bitişik ve komşu alanlar da gözlemlerde dikkate alınmış ve değerlendirmeler esnasında bu özellik göz önünde bulundurulmuştur.

d. Memeli Hayvanlar (Mammalia)

Karasal memeli hayvanlar ile ilgili olarak gerçekleştirilen çalışmalar temelde İkiyaşayışlı ve sürüngen türleriyle ilgili olarak gerçekleştirilen çalışma tiplerine benzemektedirler. Gelişmişlikleriyle paralel olarak memeli hayvan türlerinin yakalanmaları ve izlenmeleri diğer omurgalı gruplarına göre oldukça zordur. Aynı zamanda bireylere, özellikle de nadir ve korunan türlere ait bireylere zarar verebilme olasılığı nedeniyle oldukça da risklidir.

Diğer taraftan memeli hayvanlar çevre kirliliğinden en çok etkilenen gruplardan olmalarından dolayı yaşam alanları gün geçtikçe daralmakta, buna bağlı olarak da sayıları gittikçe azalmaktadır. Hayatta kalabilen bireyler ise hayatlarını devam ettirebilmek için çok iyi uyum ve saklanma stratejileri geliştirmek zorunda kalmışlardır. Bu nedenle memeliler ile ilgili çalışmalar özel izleme ve yakalama yöntemleri kullanılarak yapılabilmektedir. Sadece bilimsel amaçlara hizmet eden bu çalışmalarda tuzaklar kurarak yakalama en son düşünülecek yöntemler olarak bırakılmıştır.

e. Balıklar

Beyşehir Gölü Havzası'nda bugüne kadar yapılan çalışmalar sonucunda Cyprinidae, Atherinidae, Percidae ve Cobitidae familyasına ait balık türleri olduğu saptanmıştır (Kosswig, 1952, 1964; Ladiges, 1960; Kuru, 1981; Bogustkaya, 1997; Erk'akan et.al., 1998; 1999; Gezer ve ark., 1999; Kazancı ve ark., 1999). Beyşehir Gölü ve göle karışan derelerde Cyprinidae familyasına ait *Cyprinus carpio* (Sazan), *Carassius carassius* (Çin sazani), *Tincatinca* (Kadife balığı), *Leuciscus lepidusanatolicus* (Tatlısu kefali), *Chondrostomabeysehirense* (Kababurun), *Pseudophoxinus battalgili* (Yağ balığı), *Alburnus akili* (Gökçe balığı), *Gobiogobiomicrolepidotus* (Dere kayası-yağlıca), *Capoeta pestai* (Siraz balığı), Percidae familyasından *Stizostedion lucioperca* (Sudak), Atherinidae familyasından *Atherinaboyer* (Gümüş balığı), Cobitidae familyasından *Cobitis bilseli* (Çöpçü balığı) tespit edilmiştir. Bu balık türlerinden *Chondrostomabeysehirense*, *Pseudophoxinus battalgili*, *Alburnus akili*, *Gobiogobiomicrolepidotus*, *Cobitis bilseli* Beyşehir Gölü havzasında endemiktir. Ancak, yapılan son çalışmalar sudak balığı (*Stizostedion lucioperca*) göle atıldıktan sonra *G. gobiomicrolepidotus* ve *Pseudophoxinus battalgili* dışındaki diğer endemik türlerin yok olduğunu göstermektedir. Ayrıca IUCN verilerine göre de bu türlerin neslinin tükendiği belirtilmektedir.

4.BÖLÜM

4.1. KURUM GÖRÜŞLERİ

-Mülga Orman ve Su İşleri Bakanlığı Su Yönetimi Genel Müdürlüğü'nün 02.04.2014 tarih ve 72113 sayılı yazısında "...Yapılması planlanan koruma amaçlı imar planlarının Su Kirliliği Kontrol Yönetmeliği'nin ilgili hükümleri ve mer'î mevzuat çerçevesinde hazırlanmasının uygun olacağı görüş ve kanaatine varılmış olup; Bakanlığımızca hazırlanan planlar üzerinden görüş verilebilecektir." Denilmektedir.

-Isparta Valiliği mülga İl Gıda, Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü'nün 31.03.2014 tarih 02387 sayılı yazısında " köy yerleşik alanı 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanım Kanunu kapsamı dışında bulunduğundan bu alana koruma amaçlı imar planı yapılmasında bir sakınca bulunmamaktadır. Köy yerleşik alanı dışında kalan tarım arazisi nitelikli taşınmazlar üzerinde tarımsal ve/veya tarım dışı amaçlı tesislerin inşa edilmek istenilmesi durumunda; haritaları, mülkiyet durumunu gösterir belge ve projeleri ile birlikte Kurum görüşümüzün yeniden alınması gerekmektedir.

Diğer taraftan, İl Mera Komisyonunun 10.01.2014 tarih ve 01 nolu oturumunda görüşülen koruma amaçlı imar planı talebine, otlatma mevsimi olarak belirlenen 01 Mayıs – 15 Ekim arasında büyükbaş ve küçükbaş hayvanların otlatılmasını engellemeyecek şekilde can ve mal güvenliğine yönelik tedbirlerin alınması, tahsis amacı değişikliğine konu olacak ise 4342 Sayılı Mera Kanunu'nun 14. Maddesi d bendine göre işlem yapılması için başvuruda bulunulması gerektiğine karar verilmiştir." Denilmektedir.

-Akdeniz Elektrik Dağıtım Anonim Şirketi Isparta İşletme Müdürlüğü'nün 28.03.2014 tarihli 192 sayılı yazısında "Yerinde yapılan inceleme sonucunda kurumumuza ait AG-OG ENH ve müşterek elektrik şebeke tesislerimiz bulunmaktadır. Yapılacak koruma amaçlı imar planında Elektrik Kuvvetli Akım Tesisleri Yönetmeliği içerisinde mevcut tüm hatlarımız korunarak; bahse konu Karayaka Köyü yerleşim alanında koruma amaçlı imar planı (KAİP) yapılmasında mevcut tesislerimiz açısından herhangi bir sakınca bulunmamaktadır." Denilmektedir.

-Demiryolları İşletmesi Genel Müdürlüğü 7. Bölge Müdürlüğü'nün 25.03.2014 tarih 3803 sayılı yazısında " Bahse konu çalışmanın yapılacağı alanın mevcut demiryolu güzergâhına en yakın noktada yaklaşık 42 km uzaklıkta yer aldığı tespit edildiği ve Koruma Amaçlı İmar Planı çalışmasının yapılmasının bölge müdürlüğümüzce uygun görülmektedir." Denilmektedir.

-Mülga Orman ve Su İşleri Bakanlığı VI. Bölge Müdürlüğü- Isparta Şube Müdürlüğü'nün 10.04.2014 tarih 78381 sayılı yazısında "Tabiat Varlıklarını koruma Genel Müdürlüğü'nce sınırları belirlenen 3. Derece doğal sit sınırları dahilinde Koruma Amaçlı İmar Planı sınırları Kızıldağ Milli Parkı Uzun Devreli Gelişim Planı kapsamında incelenerek değerlendirilmiştir. Bu kapsamda planlanan Koruma Amaçlı İmar Planı 250.669,739 m² Mutlak Koruma, 1.176.720,317 m² Sınırlı Koruma Alanı ve 336.777,768 m² Kontrollü Kullanım Alanı'nı kapsadığı tespit edilmiştir. Görüş konu saha içerisinde 1 adet Milli Park Tanıtım Birimi ve 1 adet Gezici Kontrol Birimi öngörülmektedir. Koruma Amaçlı İmar Planı yapımında söz konusu Uzun Devreli Gelişim Planı Plan Hükümleri ve haritası dikkate alınarak planlama yapılması halinde kurumumuzca herhangi bir sakınca bulunmamaktadır." Denilmektedir.

-Milli Savunma Bakanlığı İnşaat Emlak Bölge Başkanlığı'nın 09.04.2014 tarih 1407 sayılı yazısında "MSB İzmir "Emlak Bölge Başkanlığı'nca, bölgedeki Yetkili komutanlık olan ege ordusu komutanlığına konu hakkında görüş sorulması sonucu; anılan komutanlık tarafından, söz konusu planlama sahasında Askeri Alan, Askeri Yasak ve Güvenlik Bölgelerinin (jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı hariç) sakınca bulunmadığı bildirilmiştir." Denilmiştir.

-Türk Telekom A.Ş. Isparta İl Müdürlüğü'nün 14.04.2014 tarih 661 sayılı yazısında " Yapılması planlanan Koruma Amaçlı İmar Planı uygulamasının şirketimiz açısından herhangi bir sakıncası bulunmamaktadır." Denilmektedir.

-Isparta Valiliği Halk Sağlığı Müdürlüğü'nün 18.04.2014 tarih 609 sayılı yazısında "Söz konusu yerde Şarkikaraağaç Toplum Sağlığı Merkezi Personelince incelenmesi neticesinde inceleme raporu ekte gönderilmiştir. Sonuç olarak, mevcut durumu itibarıyla, İlçemize bağlı Karayaka Koruma Amaçlı

İmar Planı yapılmasında, Çevre sağlığı açısından herhangi bir sakınca bulunmadığı bildirilmiştir.”denilmektedir.

-Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Çevre Yönetimi Genel Müdürlüğü'nün 28.03.2014 tarih 4018 sayılı yazısında “ 31.12.2004 tarih ve 25687 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren Su Kirliliği Kontrolü yönetmeliğinde belirlenen koşullar çerçevesinde söz konusu planın geliştirilmesi ve anılan plan hükümlerinin bu doğrultuda oluşturulması gerekmektedir.” Denilmektedir.

Yazı ekindeSKKY’ğinin 17. Maddesindeki Mutlak Koruma Alanı, 18. Maddesindeki Kısa Mesafeli Koruma Alanları (300-1000) ve 19. Maddesindeki Orta Mesafeli Koruma Alanları (1000-2000) tanımları ve koşulları açıklanmıştır. Buna göre “... Bu alandaki köylerin 1/1000 ölçekli uygulama imar planı yapılıncaya kadar köy yerleşik alanı sınırları içinde yapılaşmaya izin verilmez. Ancak, 1/1000 ölçekli uygulama imar planları yapımından sonra köy yerleşik alan sınırları içinde yapılacak yapılara, taban alanı kat sayısı 0.40, toplam inşaat alanı 200 metre kare, yükseklik 6.50 metreden fazla olmamak koşuluyla, ilgili idarece izin verilebilir.” Denilmektedir.

-Mülga Orman ve Su İşleri Bakanlığı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü 18. Bölge Müdürlüğü'nün 12.05.2014 tarih 285060 sayılı yazısında Koruma Amaçlı İmar Planı yapılacak saha yerinde incelenmiş, Taşkın, Sulama ve Yüksek Yeraltısuyu hususlarında açıklama yapılmıştır. İlgili hususlar hakkında digital veriler yazıya Ekli CD ile sunulmuştur.

-Mülga Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü'nün 11/08/2015 tarih 10932 sayılı yazısında; “İlgi (a) yazısında belirtilen 2920 sayılı Türk Sivil Havacılık Kanununa, Havaalanları Çevresindeki Doğal Manialar Üzerinde Yapılaşma Kuralları İçeren SHT-150/5300 Havacılık Talimatına, Havaalanları Çevresindeki Yapılaşma Kriterlerine İlişkin Bakanlığımızca Yayımlanan Genelgesine ve Resmi Gazete’de yayımlanan Haberleşme, Seyrüsefer, Gözetim Sistemleri Mania Kriterleri Hakkında Yönetmelik hükümlerine uyulması gerekmektedir.” Açıklaması yapılmıştır.

-Mülga Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı Altyapı Yatırımları Genel Müdürlüğü'nün 10/09/2015 tarih ve 57838 sayılı yazısında ‘İlgi yazı ve ekleri incelenmiş olup, Genel Müdürlüğümüzün bahsi geçen alanda herhangi bir çalışması bulunmamaktadır.’ Açıklaması yapılmıştır.

-Kültür ve Turizm Bakanlığı Yatırım İşletmeler Genel Müdürlüğü'nün 27/08/2015 tarih ve 165431 sayılı yazısında ‘Yapılan inceleme sonucunda, bahse konu yerleşim alanlarınının 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu kapsamında ilan edilen herhangi bir Turizm Merkezi ve/veya Kültür ve Turizm Koruma ve Gelişim Bölgesi kapsamında kalmadığı ve söz konusu alanlarda Bakanlığımız Yatırım İşletmeler Genel Müdürlüğü tarafından yürütülen bir çalışma bulunmadığı tespit edilmiştir.’ Açıklaması yapılmıştır.

-Isparta Köy Hizmetleri İl Müdürlüğü tarafından hazırlanmış Karayaka Köyü Kanalizasyon Şebeke Projesi bulunmaktadır.

-Jandarma Genel Komutanlığı'nın 27.10.2015 tarih ve 3270-1021907 sayılı yazısında, araştırma tutanağında ; ‘Bahsi geçen bölgeye en yakın askeri birliğin 13 üncü kilometre mesafede bulunan Şarkikaraağaç ilçe Jandarma Komutanlığının olduğu, başka karargah, kurum ve kritik tesisin bulunmadığı tespit edilmiştir.’ Açıklaması yapılmıştır.

-Boru Hatları İle Petrol Taşıma A.Ş. 'nin 25/11/2015 tarih ve 40926 sayılı yazısında, “ Söz konusu bölgede mevcut veya planlanan boru hattımız ve tesisimiz bulunmamaktadır” Açıklaması yapılmıştır.

-Şarkikaraağaç Kaymakamlığı Tapu Müdürlüğünün 23/12/2015 tarih ve 1875084 sayılı yazısında, “Karayaka Köyüne ait hazine parsellerini gösterir tapu kaydının yazı ekinde gönderildiği “bildirilmektedir.

-Şarkikaraağaç Kaymakamlığı Mal Müdürlüğünün 22/12/2015 tarih ve 519 sayılı yazısında, “Karayaka Köyüne ait hazine parselleri bilgisinin ekte gönderildiği ve Koruma Amaçlı İmar Planı yapılmasında sakınca olmadığı” bildirilmektedir.

-Kültür ve Turizm Bakanlığı Antalya Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü'nün, 08.02.2016 tarih ve 519 sayılı yazısında “Karayaka Köyü Planlama sınırlarında yapılan inceleme sonucunda Koruma Amaçlı İmar Planı yapılmasında mevzuatımızca sakınca bulunmamaktadır, Ancak

bölgede 2863 sayılı Kanunun kapsamına giren herhangi bir Kültür Varlığına rastlanması durumunda çalışmaların ivedilikle durdurularak Müdürlüğümüze ve Yalvaç Müze Müdürlüğüne haber verilmesi gerekmektedir.” Denilmektedir.

-İsparta Valiliği Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü'nün 23.11.2015 tarih ve 7174 sayılı yazısı ekinde; Kültür Bakanlığı Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu'nun 28.02.2003 tarih ve 5797 sayılı yazısında, “14.10.1992 gün ve 1613 sayılı kararı ile 1/75000 ölçekli haritada belirlenen I. ve III. Derece Doğal Sit Alanı sınırlarının ekli 1/25000 ölçekli haritalarda işaretlendiği şekilde yeniden düzenlenmesinin uygun olduğuna (olumlu) karar verildi” denilmektedir.

-Mülga Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı Karayolları Genel Müdürlüğü 13.Bölge Müdürlüğü'nün 21/04/2014 tarih ve 69313 sayılı yazısında “Karayaka Köyü'ndeki saha, mevcut ve tasarlanan yol güzergahımız dışında olup koruma amaçlı imar planı yapılmasında Bölge Müdürlüğümüzce sakınca yoktur.” denilmektedir.

-İsparta Valiliği Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü'nün 01/02/2016 tarih ve 649 sayılı yazısında “Karayaka Köyüne ait 28.11.2005 onay tarihli, 1/1000 ölçekli M26-B-04-A-3-D ve M26-B-04-A-3-C numaralı paftalardaki kıyı kenar çizgisi,1/1000 ölçekli M26-b-04-a-3-d numaralı paftaya aktarılarak Bakanlığımızca 19.01.2016 tarihinde onanarak ilgi(c) yazı ile Müdürlüğümüze gönderilmiştir.” Denilmektedir.

-Orman Genel Müdürlüğü Isparta Orman Bölge Müdürlüğü'nün 23.05.2014 tarih 1005552 sayılı yazısında “ bu alanın Kızıldağ Milli Parkı sınırı içerisinde kaldığı ve Bakanlığımız VI. Bölge Müdürlüğü Isparta Şube Müdürlüğü sorumluluk sahasında kaldığı tespit edilmiştir.” Denilmektedir.

09.06.2017 tarih 1222117 sayılı yazısında” Karakaya Köyüne ait Orman sınırlarının işlenmiş olduğu CD'nin sunulduğu” bildirilmektedir.

-Mülga Orman ve Su İşleri Bakanlığı Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğü'nün 11.07.2017 tarih 148860 sayılı yazısında “Planlanan alanın Köy yerleşik alan sınırı dışında kalan kısımlarının (halihazır haritada mülkiyet bütününde yapılı parseller hariç) plan sınırı dışında tutulması, Orman mülkiyetindeki parsellerin plan içinde kalacaksa “orman alanı” olarak plana işlenmesi veya plan sınırı dışında tutulması gerektiği düzeltmelerin yapılması kaydıyla uygun olduğu” bildirilmiştir.

- Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Çevre Yönetimi Genel Müdürlüğü'nün 12.10.2016 tarih 12056 sayılı yazısında “...Beyşehir Gölünden Konya İli, Beyşehir İlçesine içme ve kullanma suyu temin edilmesi nedeniyle havzadaki koruma çalışmalarına ilişkin görev, yetki ve sorumluluk Konya Büyükşehir Belediyesi Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğüne (KOSKİ) ait olup, konuya ilişkin nihai görüşün KOSKİ tarafından verilmesi gerekmektedir.” Denilmektedir.

-Mülga Orman ve Su İşleri Bakanlığı, Su Yönetimi Genel Müdürlüğü'nün 01.11.2016 tarih ve 217455 sayılı yazısında “...Beyşehir Gölünden Konya İli, Beyşehir İlçesine içme ve kullanma suyu temin edilmesi ve havzadaki koruma çalışmalarına ilişkin görev, yetki ve sorumluluk Konya Büyükşehir Belediyesi Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğüne ait olması sebebiyle konuya ilişkin görüşün sözkonusu kurum tarafından verilmesinin gerektiği.” Bildirilmektedir.

-Konya Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğü, Plan Proje Dairesi Başkanlığı' nın 02.11.2016 tarih ve 5617 sayılı yazısında “..Beyşehir Gölünden içme suyu amaçlı su alınmayacağından Isparta İli, Şarkikaraağaç İlçesi, Karayaka ve Gedikli Köylerine İmar Planı yapılmasında İdaremizce herhangi bir sakınca bulunmamaktadır.” Denilmektedir.

5. BÖLÜM

5.1. SENTEZ

5.1.1. PLANLAMA ALANININ KONUMU

Coğrafi Konum

Karayaka Köyü, Isparta İl sınırları, Beyşehir Gölü Havza koruma bandı ve 3. Derece doğal sit sınırı içinde kalmaktadır.

Yörük kökenli Karayaka Köy Muhtarlığı 1930 yılında kurulmuştur. Orman köyü olan Karayaka Isparta İli sınırlarında kalmaktadır.

Yasal Konum

Karayaka Köyü idari sınırlar bakımından Isparta İl Özel İdaresi İdari sınırları içinde kalmaktadır. Ayrıca Beyşehir Gölü havza sınırında yer almaktadır.

5.1.2. PLAN HİYERARŞİSİ VE GELİŞİM SÜRECİNDEKİ YERİ

1/100000 Ölçekli Antalya-Burdur-Isparta Çevre Düzeni Planı

Şarkikaraağaç, Isparta ilinin nüfus ve gelişmişlik kriterleri açısından en büyük ve önemli ilçelerinden birisidir. Karayaka Köyü Yerleşik alanı biyolojik açıdan önemli alan, doğal sit, içme ve kullanma suyu mutlak koruma alanı sınırında kalmaktadır.

5.1.3. ARAŞTIRMA VE ANALİZ ÇALIŞMALARI

Bu bölümde yapılan çalışmalar plana yön verecek sentez ve sonuçların çıkarılması amacıyla yapılmıştır. Sınır bilgileri, doğal yapı, toprak kabiliyeti, arazi kullanış ve sokak malzemesi analizleri kullanılarak köy yerleşik alanı gelişim eğilimleri sentezine erişilmiştir. Yapı durumu, yapı malzemesi, Arazi kullanış, yapım sistemi, çatı – duvar malzemesi, sokak malzemesi, yapı-parcel girişleri analizleri arasında ilişkiler kurularak Mekansal Kullanımlar ve ulaşım sentezi elde edilmiştir.

I. İklim

Bölgede yapılan yağış değerlendirmesi sonucu, yüksekliğin artışı ile yağışın azaldığı tespit edilmiştir. Bölgede 7 yıllık kurak dönemin ardından yağışlı dönem yaşandığı periyotlar vardır. Günümüzde kurak dönem yaşanmaktadır.

Sıcaklık değerlendirmesi sonucunda yüksekliğe bağlı olarak sıcaklığın değiştiği tespit edilmiştir. Mevsimsel sıcaklık analizinde ise, ortalama hava sıcaklıkları: ilkbahar için 9.7°C, yaz için 20.9 °C, sonbahar ve kış mevsimleri için ise sırasıyla 11.5 °C ve 0.6 °C'dir. Uzun yıllar aylık ortalama sıcaklıklara göre bölgede en soğuk ay Şubat (ortalama: 0.7°C, en az: -7.2 °C), en sıcak ay ise Temmuz olarak tespit edilmiştir. (ortalama: 22.2°C, en çok: 24.6 °C).

Hakim rüzgar yönü kuzey, kendisini hissettiren diğer rüzgar yönü ise Güney sektörlüdür. Her sezon aynı sektör yönünden rüzgar esmemektedir. Kış ve Sonbaharda Güney sektöründen esen rüzgârlar, bütün yönlerden esen rüzgârların %44.1 ve %48.1'ini oluşturduğu halde, aynı mevsimlerde Kuzey sektöründen esen rüzgârlar bütün yönlerden esen rüzgârların %34.2 ve %37.4'nü oluşturmaktadır.

Beyşehir, Eğirdir, Şarkikaraağaç ve Yenişarbademli meteoroloji istasyonlarının verilerine dayanarak yapılan iklimsel analizde bölgede'nemli'-yarı nemli' iklim tipinin hakim olduğu görülmüştür.

II. Hidrojeolojik Yapı

Bölgede tüm dereler mevsimlik derelerdir (yaz aylarında kuruyan dere) ve alanda sürekli akışı olan dere bulunmamaktadır. Bölgede irili ufaklı 70'in üzerinde kaynak ve/veya kaynak grubu yer almaktadır. Alanda birkaç kaynak haricinde diğer tüm kaynakların debisi oldukça düşüktür.

Beyşehir Gölü

Oluşumu açısından tektonik kökenli olan Beyşehir Gölü'nün, bu kökeni nedeniyle derin olması koşulu yoktur. Tektonik hareketler sonucu oluşan göl çanağı sonradan çeşitli materyallerle doldurulmuştur. Göle dökülen akarsuların ağız kısımlarında deltaya benzer çıkıntılar oluşturmuştur.

Doğal şartlarda (*dışarıdan herhangi bir etki: çekim, kaynakları kanallara alma vb.*) göl yakın çevresinde ve su toplama alanı içinde yer alan hemen hemen tüm sular (*kaynaklar, yüzeysuları (dereler, bataklıklar vb.), alüvyon akiferlerindeki yer altı suları, yağış suları vb.*) Beyşehir Gölü'ne olumlu yönde katkı sağlayacaktır. Beyşehir Gölü'nün diğer bir belsemim kaynağı da yağışlardır.

Ülkemizin en büyük tatlı su gölü olma özelliğini taşıyan Beyşehir Gölü bilinçsiz su kullanımı, gölden su çekimi, kanallarla gölden su alımı ve/veya global ısınmaya bağlı gelişen kurak dönemlerin uzunluğu gibi olumsuz etkenler nedeniyle tehlike altındadır. Bu nedenle, ülkemizin hem doğal güzelliği hem de tatlı su karakteri ile önemli bir açık su kütlesi özelliğinde olana Beyşehir Gölü suyuna hem miktar hem de kalite açısından olumsuz etki yapacak doğal olmayan müdahalelere izin verilmemelidir.

III. Jeolojik Yapı

Karayaka köyü, genel olarak, az eğimli bir topoğrafyaya sahiptir. İnceleme alanının, en düşük 1125 m, en yüksek kotu 1207 m. dir. İnceleme alanının topoğrafik eğimi % 0-10 arasındadır. Köy Yerleşik Alanın tamamı **UYGUN ALANLAR (UA-1 Zemin Ortamlar)** olarak değerlendirilmiştir.

IV. Toprak Kabiliyeti

Gedikli-Sarıkaya köyleri arasındaki yamaç eteklerindeki arazilerde eğim %5-20 arasında olup arazi kaba iskelet maddelerince zengindir. Etek araziler kolluviyal topraklar sınıfına girmektedir.

Beyşehir gölünün kuzey-batı ucunda bulunan %0-0,5 eğimli yaklaşık 1100 hektarlık bir arazi gölün maksimum seviyesinin altında kalmaktadır. Bu arazide taban suyu düzeyi çoğu kültür bitkisi için sınırlayıcı faktör olacak kadar yüksektir. Bu arazinin önemli bir bölümü çayır ve sazlık durumundadır.

Toprak işlemeli tarım arazilerinin önemli bir bölümü I. ve II. sınıf arazi olup çok az oranda da olsa yamaç eteklerinde III. ve IV. sınıf arazilere de rastlanılmaktadır.

Kuru ve sulu tarım alanlarında daha çok ikinci derece su erozyonuna rastlanırken orman ve fundalıklarda; 2. ve 3. derece, çayır mera alanlarında; 3. ve 4. derece erozyonun hakim olduğu belirlenmiştir.

5.1.4. DEMOGRAFİK YAPI

I. Tarihsel Yapı

Selçukluların 1176'da Bizans ordusu karşısında elde ettiği Miryokefalon zaferi sonrası, Anadolu'nun Türk yurdu olması kesinleşmiş ve Beyşehir çevresine de Türkmenler hakim olmuştur.

Köy yerleşik alanın bulunduğu Beyşehir Gölü ve çevresi 13. Yy itibarıyla Selçuklu hakimiyetine geçmiştir.

Karayaka Köyü konar-göçer Honamlı Yörüklerinin devamlı iskanı sonucu oluşmuş bir köy niteliğindedir.

Bu gün ise; Karayaka Köyü fiziksel olarak oldukça geri kalmış bir köy durumundadır.

II. Etnoloji

Karayaka köyü yaylacılık faaliyetleri ile uğraşan yerleşmedir. Bu yerleşmelerin etnik kökenlerinin, *Honamlı Yörükleri* tabir edilen Yörük koluna ait olduğu saptanmıştır.

Karayaka Köyü'nde genel ekonomik uğraşı hayvancılık olup, köyde özellikle küçükbaş hayvanların otlatılması için bir yörük kültürü olarak Anamas Bölgesinde Nisan-Kasım ayları arasında Yaylalara gidilmektedir.

III. Nüfus

Karayaka köyüne dışardan gelen bir nüfus olmamakla beraber ekonomik faaliyetlere bağlı olarak dış göçler veya mevsimsel göçler yaşanmaktadır. Köyde toplam 180 hane bulunmaktadır. Kış nüfusu

400 kişi olurken şehirde yaşayanların köye gelmesi ile yaz nüfusu zaman zaman 500-600 kişiyi bulmaktadır.

Karayaka köyünde yaşanan dış göçlerin eğitim ve iş bulmak amaçlı olması genç nüfusun azalmasına sebep olmaktadır. Mevsimsel göçler (ekonomik faaliyetler ve kültürel yapı) sebebiyle yaylaya çıkan nüfus, bölgede yaz-kış nüfusunda farklılıklar meydana getirmektedir.

5.1.5. SOSYAL VE EKONOMİK YAPI

Karayaka Köyü'nde gıda dışındaki alışverişler Şarkikaraağaç ilçesinden yapılmaktadır. Kışın ısınmada soba, yakacak olarak odun, kömür veya tezek kullanılmaktadır. Köyde her haneye 1 otomotiv ve 1 patpat adını verdikleri araçlar bulunmaktadır. Çevre ulaşımında genellikle bu araçlar kullanılmaktadır. İlçeden ve ilden köye gelen toplu taşıma aracı bulunmamaktadır.

Karayaka Köyü'nde temel sektör hayvancılık ve meyveciliktir. Köy halkı küçükbaş hayvanları otlatmak amacıyla her yılın nisan ve kasım ayları arasında Anamas dağında çeşitli noktalarda yaylaya çıkmaktadır.

I. Tarım ve Hayvancılık

Karayaka Köyünde temel sektör tarım ve hayvancılık olup tarım da sulama sorunlarından dolayı genellikle kuru tarım yapılmaktadır. Hayvancılıkta ise çoğunluk küçükbaş hayvancılık yapmaktadır.

II. Balıkçılık

Köydeki balıkçılıkla uğraşanların üye olduğu Gediklideki Su Ürünleri Kooperatifidir. Yörede 1 Temmuz 15 Şubat tarihleri arasında avlanma yasak olup bu şekilde doğal denge korunmaktadır.

5.1.6. ARAZİ KULLANIMI

Karayaka Köyü ,Yörük kültüründen gelmeleri sebebiyle her hanede hayvancılıkla uğraşmaktadır. Hayvancılıkla ilgili tesisler hanenin parsel içinde samanlık, ahır olarak çözülmektedir.

Yerleşim alanında kalan parsellerin hemen hepsinde ahır-samanlık bulunmaktadır. Ek yapı olarak tespit edilen yapılar 'ekmeklik' olarak adlandırılan yöreye özgü mimari kullanımdır.

5.1.7. YERLEŞME/ YAPILAŞMA ALANLARI İLE İLGİLİ ÖZELLİKLER

Karayaka Köyünde konutlar, genellikle 2 katlı olup yapı malzemesi olarak taş ve tuğla kullanılmaktadır.

i. Yapı Malzemeleri

Karayaka köyünde genellikle yapı malzemesi olarak, taş, tuğla ve ya kerpiç kullanılmıştır. Karayaka Köyünde de kerpiç evler çok olup daha çok ahır, samanlık gibi kullanımlarda yapı malzemesi olarak kullanılmaktadır. Ayrıca bazı taş veya tuğla malzemeli yapılarda kerpiç sıva malzemesi olarak da kullanılmıştır.

ii. Yapım Sistemleri

Bölgede yer alan yapıların yapım sisteminin seçiminde malzemeye ulaşılabilirlik belirleyici olmaktadır. Bölgede ya ahşap iskelet kurgu ya da yığma system kullanılmaktadır. Karayaka Köyünde yapım sistemi olarak Ahşap Karkas Sistem, YığmaYapı, Betonarme sistemler kullanıldığı gözlenmiştir.

iii. Yapı Öğeleri

Karayaka Köyü yapı öğeleri Temel, Duvar, Çatı olarak sınıflandırılmıştır. Temeller yapı sistemlerinde örtüden ve duvardan gelen yükleri taşıyan, duvarların uzantısı olan strüktür konumundadırlar. Duvarlar, Bahçe kullanım sınırlarını belirlemede yöre halkı duvarlar veya çit örgüler kullanmıştır. yöre de duvarlar genel olarak taş ya da kerpiç yığma veya ahşap karkas sistem ile araların kerpiç ya da taş ile doldurulması ile oluşturulmuştur. Çatılar ise Bölgede yer alan konut yapılarında ağırlıklı olarak dört yöne eğimli kırma çatı yapılmıştır. Ahır, depo gibi kullanılan ek yapılarda ise semer tipi çatı ağırlıktadır. Çatı örtüsü olarak konutlarda kiremit ve ek yapılar, ahırlar da kiremit veya alüminyum malzeme kullanılmıştır.

iv.Yapı Durumu

Karayaka Köyü yapıları iyi, kötü, orta durumdaki yapılar olarak sınıflandırılmıştır. Bu bağlamda incelendiği zaman genel de orta durumda yapılar olmakla beraber kötü durumda olup hala kullanılan eski yapılar da mevcuttur. İyi durumdaki yapılar oldukça azdır.

v.Kat Kullanımı

Alt katlarda ahır, depo ve pişirme ihtiyaçlarını karşılayan oda yer alırken üst katlarda günlük yaşamın sürdüğü odalar ve konutun açık mekânı olan hayat yer almaktadır. Karayaka Köyü'nde çoğunlukla 1 ve 2 katlı yapılaşma mevcuttur.

vi.Mekanlar

Evler ekonomik aktivitenin niteliğine göre iç ve dış mekan bütünlüğü sağlamıştır. Dış mekanlar (bahçeler) farklı eylemlere yanıt veren yapılar ile dört mevsim kullanılabilir hale getirilmiştir.

Odalar yazlık ve kışlık olarak düzenlenmektedir. Kışlık odanın dış cepheye açılan duvar sayısı minimuma indirilmektedir ve yazlık odaya göre daha küçüktür. Odaların duvarlarında küçük günlük kullanımlara yönelik dolaplar yer almaktadır.

vii.Yapı-Parsel Girişleri

Avlu veya bahçeli yapılaşmaya sahip köy yerleşim alanlarında yapı parseline girişler en çok kullanılan yoldan yapılmaktadır. Yapı girişleri ise yapının yönlenmesine bağlı olarak değişmektedir.

5.1.8. MÜLKİYET DURUMU

3. Derece Doğal Sit sınırları içinde kalan Karayaka Köyü köy yerleşik alanının sınırı 34,41 ha'dır. Çalışma alanı sınırları içinde kalan mülkiyetin çoğunluğu özel mülkiyet olup sınırlar içinde köy tüzel kişiliği (orta malı), orman ve mezarlık mülkiyetli parseller de mevcuttur. Karayaka köyünün kuzeydoğusu orman mülkiyetindeki alanlardır.

5.2. SORUN VE OLANAKLAR

5.2.1. ÇEVRE SORUNLARI

Karayaka Köyü Planlama alanının etkilediği en önemli yüzeysel su ise Beyşehir gölüdür. Gölü besleyen irili ufaklı pek çok dere ve çay bulunmaktadır.

Bölgenin çevre sorunları, yerinde yapılan inceleme ve tespitler çerçevesinde değerlendirilerek aşağıda özetlenmiştir.

- Karayaka Köyü'nde kanalizasyon şebekesi olmadığı için evsel atıksular fosseptiklere verilmektedir. Fosseptiklerin, bireysel olarak yapılan, taşlardan örülen sızdırmalı fosseptik niteliğinde olduğu, şartnamelerde belirtilen standartlara uygun olmadığı görülmüştür. Bu çukurlardan sızan sular, yeraltı suyuna karışarak direkt deşarj kadar olmasa da yer altı suları ve yüzeysel sulara olumsuz etkiye bulunabilmektedir.

- Tarım alanlarında üretimin artırılması amacıyla suni ve doğal gübreler kullanılmaktadır. Bu gübreler çoğunlukla azotlu ve fosforlu gübreler olmaktadır. Her iki bileşenli gübreler doğal sulara karışıklarında önemli oranda kirliliğe neden olmaktadır.

- Karayaka Köyünden toplanan doğal ve evsel vs. kökenli atık sular birer kanal veya dere/ırmak vasıtası ile gelmekte çoğunlukla herhangi bir arıtma işleminden geçmeden doğrudan göle karışmaktadır. Dolayısıyla bu sularla birlikte özellikle ilkbahar sonlarına doğru, oldukça yüklü miktarlarda inorganik madde(toprak, kurum vs.)ve besin tuzu (tarlalardan yıkanan suni ve doğal gübre, evsel atıklar vb. özellikle ve azot ve fosfat bileşikleri)göle taşınmaktadır. Göle taşınan inorganik maddeler özellikle ilkbahar aylarında göl kıyısında ve hatta göl ortalarından bulanıklığı sebep olmaktadır.

5.2.2.TEKNİK VE SOSYAL ALTYAPI SORUNLARI

• Karayaka Köyünde kanalizasyon sistemi bulunmamakta, evsel ve hayvansal atıkları sızdırmalı fosseptik çukurlarında biriktirilmektedir. Yeraltı ve yer üstü su kaynaklarına karışan bu atıklar içme suyu kalitesinin bozulmasına sebep olmuştur. Ayrıca pis su Beyşehir Gölüne bağlı olan Armutlu çayına akarak göle karışmaktadır.

• Köy içi yolların çoğunluğu toprak yoldur. Toprak yol köy içi yaşam kalitesini olumsuz etkilemekte, yağmurlu günlerde çamurlaşarak erişimi zorlaştırmaktadır.

• Karayaka köyü tarım alanlarında açık sulama kanalı mevcut olduğu halde kullanılamamaktadır. Bu durum ürün çeşitliliği ve ürün kalitesini olumsuz etkilemektedir.

• Köyde halihazırdaki su deposunun bakımsızlığı sebebiyle içme suyu kalitesi kötüdür.

• Evsel ve hayvansal atıklar köy çevresindeki boş arazilerde açılan çukurlara atılmaktadır. Çukurlardan dışarı çıkan atıkları çevreyi kirletmekte ve kötü bir görüntü oluşturmaktadır.

• Köye haftada bir gün aile hekime ve hemşire gelmektedir. Köyde sabit bir sağlık görevlisinin olmaması sağlık hizmetinin yetersiz kaldığını göstermektedir.

• Düğün ve benzeri özel günler için köy halkının toplanabileceği ortak bir tesis bulunmamaktadır.

5.2.3.ULAŞIM SORUNLARI

• Şarkikaraağaç'a bağlanan karayolu, iki şeritli ve bozuk satırlı olmasından dolayı ulaşım açısından tehlike oluşturmaktadır.

• Köyden çevre köylere erişim gerekliliğinde özel araçlar kullanılmaktadır. İl ve ilçeden köye gelen toplu taşıma güzergahı bulunmamaktadır.

• Toplu ulaşım güzergahı olmadığı için ulaşım oldukça masraflıdır.

5.2.4.SOSYO-EKONOMİK SORUNLAR

• Parseller çok küçük ve yüzey tesviyesi yapılmamış olduğu için sulama düzeni kurulamadığından sulanabilir alanların yaklaşık yarıya yakın kısmı yeterince sulanamamaktadır.

• Sulama sorunları sebebiyle tarım ürünleri kalitesi ve verimi düşmüş ve kazanç azalmıştır.

• Son yıllarda yaban domuzlarının tarım arazilerinin talan etmesi ve bölge içinde tüfek kullanımının yasak olması sebebiyle avlanmalarının mümkün olmaması tarım ürünlerini olumsuz etkilemektedir.

• Beyşehir gölündeki balık türlerinin azalması sebebiyle balıkçılık sektörü yok olmuştur.

• Köyde daralan iş sektörleri sebebiyle işsizlik yaşanmaktadır.

• Yaşanan işsizlik köyden eğitim ve iş amacıyla göçlerin yaşanmasına sebep olmaktadır.

5.2.5.YASAL SINIRLANDIRICILAR

• Farklı statüde alanların içinde yer almaktadır. (Doğal sit alanı, Beyşehir gölü su havzası)

SORUNLAR VE OLANAKLAR

KONU	SORUNLAR	OLANAKLAR
Bölge İçindeki Konumu Ulaşılabilirlik	* Şarkikaraağaç karayolu, iki şeritli ve bozuk satırlı olmasından dolayı ulaşım açısından tehlike oluşturmaktadır.	*Kızıldağ çıkışının Karayaka Köyünden yapılması bu yolun iyileştirilmesi için önemli bir gerekçe teşkil etmektedir.
Doğal Yapı	*Köy yerleşik alanı ve çevresi, 1. derece deprem kuşağındadır ve Tektonik hareketlilik devam etmektedir. *Beyşehir Gölü kıyı çizgisindeki hareketlilik devam etmektedir *Erozyon nedeniyle göl dolmaya devam etmektedir. *Eğimli yamaçlarda kaya hareketliliği gözlenmektedir.	*Beyşehir Gölü su havzasında bulunması ve gölün açık göl olması (dışardan akarsularla beslenmesi) sebebiyle havzadaki toprak kalitesi yüksektir. *Yenilenebilir enerji olanakları ve köy halkının güneş enerjisini kullanma kabiliyeti çevreye duyarlı yaşam ortamı oluşturmaya imkân sağlayacaktır.
Yerleşim Alanları ve Sosyal yapı	* Karayaka Köyü nüfusu, işsizlik, arazilerin miras yolu ile daralması, tarım ve hayvancılık gelirlerindeki düşüş nedeniyle azalmaktadır.	*Köyden göç eden genç nüfusun eğitim seviyesinin yüksek olması köye sahip çıkmaları halinde köyün kalkınması ve gelişmesinde büyük bir imkân olacaktır. *Yerleşim alanlarında güneş enerjisinin su ısıtma kaynağı olarak kullanılması yerleşim alanında halkın yenilenebilir enerji kaynakları kullanımı konusunda geliştirilmeye açık olduğunu göstermektedir.
Ekonomik Yapı	*Yetiştirilen tarımsal ve hayvansal ürünlerin pazarlanmasında ve değerlendirilmesinde sıkıntı yaşanmakta olup, üreticilerin gelir seviyesi düşüktür. *Tarım arazilerinde kullanımı ve üretimi sınırlandıran en önemli sorun arazilerin aşırı ölçüde parçalanmış olmasıdır. *Son yıllarda sayıları artan yaban domuzu tarım alanlarını olumsuz etkilemektedir.	*Köy halkının yenilenebilir enerji kaynakları ve ekolojik tarıma yatkın olması ekonomik faaliyetlerin çevreye duyarlı ve verimli gerçekleştirileceği yöntem geliştirmeye açıktır. *Köyde çevre köylerinde bağlı bulunduğu Balıkcılı ve tarımsal kalkınma kooperatifinin varlığı ekonomik kalkınmanın daha hızlı gerçekleşmesine olanak sağlayacaktır. *Köy halkının gelişmelere açık olması ve eğitim düzeyinin yüksek olması farklı sektörler geliştirmeye imkan tanıyacaktır.
Teknik ve Sosyal Alt Yapı	*Köyde kanalizasyon şebekesi bulunmamaktadır. *Evsel atıksular alt yapı yetersizliği nedeniyle göl suyuna kirletmektedir. *Tarımdan geri dönen sular, dereler ve kanallar vasıtasıyla göl suyuna karışmaktadır. *Köy içi yollar toprak yol olup özellikle kış aylarında erişimde zorluklara sebep olmaktadır. *Köyde ortak toplanma mekanı ve herhangi bir kültürel tesis bulunmamaktadır.	*Köy genelinde kanalizasyon şebekesi geçirmeye müsait genişlikte yollar mevcuttur. *İçme suyu kalitesinin artırılması için mevcut sondajların bakıma alınması yeterli olacaktır. *arazi yapısı kanalizasyon şebekesi geçirmek için elverişlidir. *Köy orta malına tabii alanlarda kamusal mekânların kurgulanması mümkündür.
Yasal Çerçeve	Bölge içerisinde farklı statüler çakışmaktadır (Doğal Sit Alanı, Beyşehir Gölü Su Havzası)	alanın korunmasını ve sağlıklı bir yaşam çevresi oluşturmayı kolaylaştırmaktadır.

5.3. SENTEZ ÇALIŞMASI

Karayaka Köyü Koruma Amaçlı İmar Planı çalışması kapsamında hazırlanan Analitik Etütler sonucunda Koruma amaçlı imar planını yönlendirici sentez çalışması hazırlanmıştır.

Bu çalışmada yapılan kapsamında yapılan arazi çalışması, bölgeye özgü araştırma verileri arasında aranan sonuca yönelik eşleştirme yöntemi ile ilişkiler kurulmuş ve sonuca ulaşılmıştır.

I. Köy Yerleşik Alanı Gelişme Eğilimleri

Bu çalışma Köy yerleşiminin gelişme yönünün, Köy Yerleşik alanının gelişmesine engel olacak doğal ve yasal eşiklerin tespit edilmesi için yapılmıştır. Hedeflenen sonuca erişmek için, sınır bilgileri, doğal yapı, toprak kabiliyeti, arazi kullanış ve sokak malzemesi analizleri kullanılmıştır.

Değerlendirmenin sonucunda yağ lekeli şeklide gelişme eğilimi olan Karayaka Köyünün kısmen ana ulaşım aksı odaklı yöneldiği kısmen manzaralı yamaçlara doğru yayıldığı gözlenmiştir. Yerleşik alanı Şarkikaraağaç Karayoluna doğru gelişmeye devam etmektedir. Karayaka Köyü yerleşik alanı kuzey-doğu yönünde orman sınırı ile güneyde tarım alanları çevrelenmiştir.

Karayaka Köyü ana ulaşım aksları da Şarkikaraağaç yoluna doğru iki koldan uzanmaktadır.

II. Mekansal Kullanımlar ve Ulaşım Sentezi

Bu çalışma, Köy yerleşik alanı mekansal kullanım biçimlerini ve köy yerleşik alanı içindeki ulaşım yönlerinin arasındaki ilişkiyi değerlendirmek amacıyla yapılmıştır. Amaçlanan sonuca ulaşmak için, yapı durumu, yapı malzemesi, arazi kullanış, yapım sistemi, çatı – duvar malzemesi, sokak malzemesi, yapı-parsel girişleri analizleri arasında ilişkiler kurulmuştur.

Sonuç olarak iyi veya orta durumda betonarme sistemle yapılmış tuğla malzemeli yapılar modern mimari olarak tanımlanmış ve bu yapıların modern mimari kullanımına iyi birer örnek olduğu tespitine varılmıştır.

İyi ve orta durumdaki taş-kerpiç malzemeli yığma sistemli yapılar yöresel mimari olarak tanımlanarak, yöresel mimariye örnek olduğu tespit edilmiştir. Köy genelinin çoğunluğunda yöresel mimari örnekleri vardır.

Arazi kullanış ve yapılara getirilen mimari tanımları karşılaştırılarak mekansal kullanım biçimleri tespit edilmiştir. Bu tespitte geleneksel avlulu sistemi koruyan yapı öbeklerine yöresel kullanım alanı, avlulu sistemden uzaklaşmış yapılara da modern kullanım alanı tanımı getirilmiştir.

Sokak malzemesi arazi kullanış ile kıyaslanmış, yapıların yola cepheleri yapı-parsel girişleri analizi ile değerlendirilmiştir.

Yerleşim alanı organik bir ulaşım formu ve yapılaşma sergilemektedir. Toprak malzemeli yollar başta olmak üzere, sosyal donatılara erişimde önemli güzergahlar olan yolların alt yapı hatları ile birlikte yenilenmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

EĞİLİM SENTEZİ

ULAŞIM

6.BÖLÜM

6.1.PLAN KARARLARI

6.1.1.Plan Teklifinin Amacı, Gerekçesi, Yasal Dayanağı

Doğal ve kültürel varlıkların korunması, bakımı ve günümüz yaşamı ile bütünleştirilerek kullanılabilmesini sağlamak, planın temel amacını oluşturmaktadır.

Koruma Amaçlı İmar Planının bir amacı da bölgede yaşayan insanların koruma-kullanma dengesi içerisinde ekonomik gelir seviyelerini ve sosyal hayatlarını daha üst seviyeye ulaştırabilmektir. Mevcut olumsuzlukları ortadan kaldırmak, kültürel ve mimari değerlerine sahip çıkılarak, özgün kimlik yapısını sağlamak ve gelecek kuşaklara sağlıklı bir şekilde aktarabilmek amaçlanmaktadır.

Karayaka köyünde yaşayan insanların koruma-kullanma dengesi içerisinde ekonomik gelir seviyelerini ve sosyal hayatlarını daha üst seviyeye ulaştırabilmektir. Karayaka Köyü'nde yaşayan yöre insanın en önemli geçim kaynaklarının başında tarımsal ve hayvansal faaliyetler gelmektedir. Tarımsal faaliyetlerde sulama sistemlerinin maliyetli olması yöre halkının hayvancılık faaliyetlerinde yoğunlaşmasına sebep olmaktadır.

1/5000 ve 1/1000 Ölçekli Koruma Amaçlı Uygulama İmar Planı hazırlanırken;

- Koruma kararlarının ve politikalarının üst düzey plan kararları ve politikalar ile tutarlı olmasına, koruma bölge kurulları tarafından alınmış olan kararlara dikkat edilmiş, ilgili yasa ve yönetmeliklere uyulmuştur.
- Ülke, bölge, kent ve alan ölçeğinde, daha önce hazırlanmış ve uygulanmakta olan planların koruma olgusu ile çelişmeyen boyutları dikkate alınmıştır.
- Eşik ve sınırlamalara uyularak çevre ve yörenin doğal, kültürel, ekonomik ve estetik varlıklarını koruyan, bu değerlere katkı sağlayan ve geliştiren bir planlama anlayışı ile hareket edilmiştir.
- Gelişmenin, değişime yol açan dinamiği ile korumanın kalıcı ve bir anlamda durağanlığı arasındaki denge ve uyum sağlanırken, mevcut kaynakların en verimli bir biçimde kullanılması yolu ile kentsel ekolojik dengenin korunmasına çalışılmıştır.
- Kentin yaşayış ve karakteri ile çelişmeyen yerel istekleri olanaklar ölçüsünde değerlendiren uygulamada halkın destek ve katılımını sağlayan ilkeler ve koruma anlayışı ile hareket edilmiştir.

6.1.2. Planlamanın Amacı

i. Sosyo- Kültürel ve Demografik Hedefler

- Nüfusun ihtiyaçlarına cevap verecek nitelikte donatı alanlarının sağlanması,
- Dış göçün azaltılması ve yöre halkın dışa giden nüfusu öncelikli olmak üzere iç göçler ile yörenin nüfusunun artırılması,
- Kentsel hizmetlerin kent bütününde dengeli bir şekilde dağıtımı yapılarak, kentin sunduğu imkânlarla erişimde adaletin sağlanması,
- Halkın sosyal ve ekonomik yapısını iyileştiren arazi kullanımının belirlenmesi,
- Yöre halkının sahip olduğu yörük kültürünün korunarak yaşatılması,
- Sosyal donatı ve açık alan ihtiyacının yöre halkının kullanım talepleri ve ihtiyaçları doğrultusunda gelen ziyaretçiler de dikkate alınarak karşılanması,
- Geleneksel yaylacılık faaliyetlerinin ve ekonomik yapısının korunması

ii. Ekonomik Hedefler

- Karayaka Köyü ekonomik yapısının temelini oluşturan hayvancılığın, bölgenin kaynak değerlerine zarar vermeden devam etmesinin sağlanması,

- Ekoloji-ekonomi dengesi gözetilerek ekonomide yeniden yapılanmanın sağlanması, Planlama Alanının sınırlayıcıları ve potansiyelleri doğrultusunda ekonomiyi canlandıracak sektörlerin desteklenmesi,

- Tarım faaliyetlerinin için ekolojik çözümler doğrultusunda geliştirilmesi,
- Bölgenin sahip olduğu doğal kaynak değerleri ile bütünleşecek eko-turizm faaliyetlerinin desteklenmesi,

- Yöre halkına aktif ekonomik faaliyetlerinin yanında yeni ekonomik sektörlerin oluşturulması

iii. Koruma-Kullanma Dengesine Yönelik Hedefler

- İnsan faaliyetlerinin yaşam destek sistemlerine, hassas ve kritik ekosistemlere zarar vermeyecek nitelik ve nicelikte gerçekleştirilmesinin sağlanması,

- Geri kazanılması olanaksız olan doğal alanların mutlak surette korunması

- Koruma stratejileri ve uygulama programlarının geliştirilmesi,

- Karayaka Köyü'nün parçası olduğu çevrede ekolojik sistemde dengenin korunarak devamlılığının sağlanması,

- Ekosistemin devamlılığını sağlayacak şekilde, doğal yaşam ile yörede yaşayanları koruma-kullanma dengesi içinde uyumlu hale getirecek araçların geliştirilmesi,

- Çevre kirliliğinin (hava, toprak, su ve gürültü) gerekli önlemler alınarak önüne geçilmesi,

- Ekolojik dengenin korunarak devamlılığının sağlanması,

- Yoğun ve kontrolsüz ziyaretçi kullanımı ve rekreatif faaliyetler sonucu meydana gelebilecek bozulmaların en aza indirilmesine yönelik önlemlerin alınması,

- Köy halkının neden olabileceği kaçak kesim, otlatma, tarım zararlıları ile mücadele, kaçak avlanma vb. faaliyetlerin denetlenmesi,

- Çevrede yer alan su kaynaklarının ve derelerin korunması ve kirlenmesinin önlenmesi amacıyla gerekli tedbirlerin alınması,

- Orman alanlarının ve barındırdığı biyolojik çeşitliliğin korunması,

- Köy yerleşiminin yöresel mimarisini doğaya duyarlı şekilde devam ettirilmesi,

- Mevcut ulaşım sistemi korunarak, geleneksel ulaşım yöntemlerinin kullanılmasına devam edilmesi

iv. Fiziki Mekâna Yönelik Hedefler

Ulaşım Hedefleri

- Yerleşim alanının çevre yerleşimlerle bağlantısının güvenli ve çevreye duyarlı yol güzergâhları ile sağlanması,

- Yerleşim alanı içinde yaya erişimi ağırlıklı yol güzergâhlarının organize edilmesi,

- Yerleşim alanındaki yolların rehabilite edilmek kaydı ile güzergâh olarak olabildiğince korunması,

Altyapı Hedefleri

- Tarımsal faaliyetlerde sulama ihtiyacının ekonomik, doğal kaynaklara duyarlı bir şekilde karşılanması,

- Mevcut enerji nakil hattının korunması,

- Atıkların çevreye zarar vermeden, yöre halkını rahatsız etmeyecek koşullarda bertaraf edilmesi,

Yerleşim alanları

- Geleneksel mimarinin çevreye duyarlı şekilde korunarak geliştirilmesi,

- Estetik, işlevsel ve yapısal yaşam kalitesinin yükseltilmesinin sağlanması,

- Karayaka Köyü'nün parçası olduğu çevrede ekolojik sistemde dengenin korunarak devamlılığının sağlanması,

- Karayaka Köyü'nün fiziki gelişmelerinin kontrol altına alınması ve bu konuda bölge halkının bilinçlendirilmesidir.

v. Yönetmelik Hedefler

- Hazırlanan Planların yetkili İdarelerce olur görüş ve onaylama aşamalarından sonra uygulanması aşamasından Isparta İl Özel İdaresi'nin sorumlu olması,
- Planda öngörülen sosyal ve teknik hizmetlerden Isparta İl Özel İdaresinin yetkili ve sorumlu olması,
- Plan Uygulama ve parselasyon aşamasında yapılan çalışmalarda yöre halkının ve köy muhtarının bilgilendirilmesi ve katılımlarının sağlanmasıdır.

vi. Diğer Hedefler

- Plan kararlarının, deprem başta olmak üzere afet risklerinin dikkate alınarak üretilmesi
- Yöre halkının içinde bulunduğu ekosistem ve koruma-kullanma dengesi içinde uyumlu halde yaşamaları hakkında bilinçlendirilmesi,
- Yöre halkının ekonomik faaliyetlerde bilinçli ve profesyonelleşmesi,
- Yöre halkının eğitilerek yöreye gelen ziyaretçilere tur rehberliği yapmalarının sağlanmasıdır.

6.1.3. Planlamanın Gerekçeleri

Karayaka Köyü'nde yaşayan yöre halkı için alternatif gelir getirici faaliyetlerin uygulanmasını destekleyerek, sosyo-ekonomik yaşantısına katkı sağlamayı da göz önünde bulunduracak biçimde doğru ve yönlendirici olarak belirlenebilmesi için hazırlanan Koruma Amaçlı Uygulama İmar Planı'nda geliştirilen ölçütler / kıstaslar aşağıda özetlenmektedir.

i. Sosyal, Kültürel ve Demografik Gerekçeler

- Sosyal ve kültürel tesislerde yer seçimi ve fonksiyon belirlenirken yöre halkının kullanım taleplerinin dikkate alınması,
- Yeni tesis önerilirken yerleşim alanına geleceği hedeflenen yerli halkı ve ziyaretçilerin olası ihtiyaçlarının gözetilmesi,
- Tesislerin yapı projelerinde yöresel dokuya uyumluluk ve doğal yapı malzemesi kullanımına dikkat edilmesi,
- Plan çalışması ile yörenin yaşam olanakları ve kalitesinin artması yörede nüfusun arttırılmasıdır.

Kaynak Değerlerinin Korunması ve Devamlılığının Sağlanması

- Ekolojik dengenin korunarak devamlılığının sağlanması,
- Yoğun ve kontrolsüz ziyaretçi kullanımı ve rekreatif faaliyetler sonucu meydana gelebilecek bozulmaların en aza indirilmesine yönelik önlemlerin alınması,
- Köy halkının neden olabileceği kaçak kesim, otlatma, tarım zararlıları ile mücadele, kaçak avlanma vb. faaliyetlerin denetlenmesi,

Çevrede yer alan su kaynaklarının ve derelerin korunması ve kirlenmesinin önlenmesi amacıyla gerekli tedbirlerin alınmasıdır.

Ekonomik Faaliyetlere Yönelik Kriterler

- Tarımsal faaliyetlerde bulunan halkın, yöreye uygun ürün deseni ve tarım teknikleri ile yönlendirilerek doğaya zarar vermeden üründe yüksek verim elde edilmesinin sağlanması,
- Tarımsal ürünün pazarlanmasında ve değerlendirilmesinde yaşanan sıkıntıların giderilmesi,
- Geleneksel yaylacılık faaliyetlerinin temelini oluşturan hayvancılığın, bölgenin kaynak değerlerine zarar verilmesini önleyecek tedbirler alınarak, devam ettirilmesi,
- Yaylacılık faaliyetinde bulunan halkın bilgilendirilerek, bilinçlendirilmesi,
- Turizm faaliyetlerinin programlı bir şekilde yürütülmesi ve yöre halkının bu faaliyetlere etkin katılımının sağlanarak ekonomik katkı sağlanmasına destek olunması,
- Balıkçılık faaliyetlerinin, yöre halkının önemli bir ekonomik faaliyeti olabilmesi için, gerekli düzenlemelerin yapılması,
- Planlama sınırları içerisinde ziyaretçilerin yararlanabilmeleri için günübirlik kullanım alanlarının oluşturulması,

- Yerel halk içinden eğitimleri tamamlanan alan kılavuzlarının bölge içinde yapılacak turlarda görevlendirilmesinin sağlanması,
- Geleneksel/yöresel el sanatları ve diğer doğal ürünlerin satış faaliyetlerinin desteklenmesi ve geliştirilmesidir.

Çevre Kirliliğinin Önlenmesi

- Karayaka Köyü atık sularının yeraltı ve yerüstü sularına karışmaması için sızdırmaz fosseptiklerin projelendirilmesi ve yapılması,
- Tarımsal faaliyetlerde kullanılan gübre ve ilaçların miktarının uygun seviyelerde ve zamanında kullanılması amacıyla yöre çiftçilerinin eğitilmesi,
- Tarımsal faaliyetlerden kaynaklanan atık suların Beyşehir Gölü'ne deşarj edilmesinin engellenmesi,
- Orman alanlarının tahribatının önlenmesi,
- Enerji nakil hattı, düzensiz yönlendirme levhaları, düzensiz rekreasyonel faaliyet alanları gibi görüntü kirliliği yaratan unsurların düzenlenerek, çevreye uyumlu hale getirilmesi,
- Rekreasyonel faaliyetlerin kontrol altına alınması,
- Balıkçılıktan kaynaklanan kirliliğin önlenmesi için gerekli tedbirlerin alınması.

ii. Eğitim Programlarına Yönelik Kriterler

- Yöre halkına, bölgenin kaynak değerlerinin korunarak devamlılığın sağlanması ile gelir getirici faaliyetlere yönelik eğitim programlarının hazırlanarak, eğitimin verilmesi,

iii. Plan Uygulama Kriterleri

- Çevre yol bağlantılarının geleneksel dokuyu en az tahrip edecek şekilde mevzuata uygun olarak kademelenmesi,
- Özel mülkiyet dokusundan uygulanabilir, nüfusun ihtiyaçlarını karşılayan ve yerleşim alanı ile ilişkili kamusal mülkiyet kazanılması,
- Mevcut ekonomik faaliyetlerin profesyonel, çevreye duyarlı şekilde gerçekleşmesi için gerekli tesis ve hizmetlerin sunulması,
- Nüfusun yoğunluğunun ihtiyacı olan sosyal donatı alanlarının sağlanması,
- Geleneksel dokunun korunarak geleceğe taşınmasını sağlayan yapılaşma kararlarının getirilmesidir.

6.1.4. Planlamanın Yasal Dayanağı

III. Derece Doğal Sit Alanı sınırları içinde bulunan Karayaka Köyü Köy Yerleşik Alanı içerisinde Antalya-Burdur-Isparta Planlama Bölgesi 1/100.000 Ölçekli Çevre Düzeni Planı hükümleri doğrultusunda 1/5000 ölçekli Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı ve 1/1000 ölçekli Koruma Amaçlı Uygulama İmar Planları hazırlanmıştır.

III. Derece Doğal Sit Alanında kalan Karayaka Köyü Köy Yerleşik Alanı sınırı içerisinde III. Derece Doğal Sit Alanı Koruma Amaçlı İmar Planı (KAİP) Tabiat Varlıklarını Koruma Genel Müdürlüğü'nce yürütülür.

6.1.5. Planlama Alanı Genel Arazi Kullanım Durumu

1/5000 ölçekli Koruma Amaçlı Nazım İmar Planının sınırları 3. Derece Doğal Sit Alanı ve Köy yerleşik Alanını kapsamaktadır.

1/5000 ölçekli Koruma Amaçlı Nazım İmar Planında planlama alanının büyüklüğü yaklaşık 156,2 hektardır.

1/1000 ölçekli Koruma amaçlı Uygulama imar planının sınırları Köy yerleşik alanını kapsamaktadır.

1/1000 ölçekli Koruma Amaçlı Uygulama İmar Planında planlama alanının büyüklüğü yaklaşık 32,5 hektardır.

Köy yerleşik alanı doğuda orman, kuzey, güney ve batıda tarım arazileri ile çevrilidir. Köy yerleşik alanı güneyinden Yeniköy-Yassıbel Yerleşimlerini birbirine bağlayan taşıt yolu ile bağlanmaktadır.

Köy yerleşik alanı içinde ulaşım ağını mülkiyet dokusu belirlemiştir. Bu nedenle yol genişliklerinde yer yer daralmalar veya açıklıklar oluşmaktadır. Bu yapılaşma biçimi köyün yöresel dokusunu oluşturmaktadır. Geleneksel mimari özellikleri ise genellikle 2 katlı konut kullanımı ve taş-kagir yapılardan oluşmaktadır. Parsel içi yöresel kullanım eğilimi ise ahır, ekmeklik ve konutun aynı avluya açıldığı kullanım biçimidir. Köy merkezinde toplanma alanı olarak bir meydan bulunmaktadır. Özel günler (düğün, bayram vb.) her evin avlusunda kutlanmaktadır. Köy yerleşik alanı içinde konut parselleri, ilkokul, cami, sosyal tesis binası, sulama kooperatifi ve mezarlık bulunmaktadır. Köyde altyapı sistemi yoktur, çöpler haftada bir il özel idaresi tarafından toplanmaktadır.

6.2. 1/5000 ve 1/1000 ÖLÇEKLİ KORUMA AMAÇLI İMAR PLANI KARARLARI

Karayaka Köyü, planlama aşamalarının tümünde Karayaka Köyü içinde bulunduğu ekosistemle birlikte ele alınmıştır.

Bölgenin doğal kaynaklarının, köyün sosyo-ekonomik yapısının, demografik yapısının ortaya çıkarılabilmesi ve çevresi ile etkileşiminin tanımlanabilmesi için gerekli analitik etütler yapılmıştır. Analitik Etütler ve yapılan değerlendirmeler, sorun saptamaları ve saptanan sorunların çözümüne yönelik geliştirilen öneriler çerçevesinde, plan kararları üretilmiştir.

6.2.1. Arazi Kullanım Kararları

Yerleşim alanı Kararları

Konut Alanı: 1/1000 ölçekli Koruma Amaçlı Nazım İmar Planında konut alanı mevcut konut ve gelişme konut alanı olarak 2 farklı şekilde ele alınmıştır. Bu iki tip konut alanı düşük nüfus yoğunluğu ile planlanmıştır.

1/1000 ölçekli Uygulama Koruma Amaçlı İmar Planında ise düşük nüfus yoğunluğuna sahip bu konut alanlarında Uzun devreli gelişme planında belirlenen Yençok: 2 kat koşuluyla birlikte yöresel mimari özelliğini koruyan E=0.50 yapı yoğunluğu yapılaşma koşulu önerilmiştir.

Kentsel Çalışma Alanı Kararları

Ticaret+ konut alanı: Yöre halkına ve olası ziyaretçilere hizmet vereceği öngörülen ticari faaliyetler için ayrılan alanlardır. Bu alanlar belirlenirken mevcut ticaret kullanımı ve yerleşim merkezine yakınlık dikkate alınmıştır. Bu alanlarda zemin kat ticaret üst katlar konut olarak kullanılabilir. Alanda emsal ve kat yüksekliği koşullarının konut alanları ile aynı olması planlanmaktadır.

Günübirlik Kullanım Alanları: ziyaretçilerin günübirlik ihtiyaçlarını karşılamaları için Karayaka Köyü'ne önerilen kullanımdır. Bölgeye gelenlere hizmet verecek bu tesisler yöre halkının mevcut ekonomik faaliyetlerinin güçlenmesine ve yeni bir ekonomik faaliyet sektörü doğmasına sebep olarak yöre halkının ekonomik kalkınmasına katkı sağlayacaktır.

Bu alanlarda; spor ve çocuk oyun alanları, piknik masası, çöp bidonu, çeşme, otopark, sızdırmazız fosseptikli ya da modüler tuvalet ve büfe gibi üniteler bulunabilir.

Kamu Hizmet Alanı-Resmi Kurum Alanı Kararları

Tanıtım Birimleri (TB)

Bölge ziyaretçilerinin alanı daha iyi tanıyabilmeleri, alanın daha iyi tanıtılabilmesi ve koruma bilincinin artırılabilmesi için Karayaka Köyü'ne önerilen tesistir. Planlama sınırları içinde bir tanıtım ofisi için uygun yer ayrılmıştır.

Gezici Kontrol Birimi (GKB)

Bölge ziyaretçilerinin tur güzergahı üzerinde planlanan dinlenme-ihtiyaçların giderilmesi hizmetlerinin sunulacağı tesistir.

Gezici Kontrol Birimlerinin öngörüldüğü kısımlarda daimi yapı yapılmayacaktır. Mobil haldeki gezici güvenlik birimlerinin dinlenme amacı ile yağış, rüzgar, soğuk vb. zorunlu hallerde korunma amacı ile kullanacakları basit sökülebilir/taşınabilir tek katlı kulübeler şeklinde gerçekleştirilmesi öngörülmektedir.

Pazar alanı: Bu alanın haftanın bir günü yöresel ürünlerin satıldığı geleneksel pazar faaliyetinin gerçekleştirilmesi diğer günlerde meydan olarak kullanılması planlanmaktadır.

Bugünkü Arazi Kullanımı Korunarak Devam Ettirilecek Alanlar:

Orman Alanı: Orman sınırı alanın batısında kalmaktadır. Orman sınırına aynen uyulmuştur.

Tarım Alanı: Tarım arazileri kadastral yollar, enerji nakil hattı ve kanal dikkate alınarak gerekli yerlerden servis yolları ile bölünmüştür. Plan kararlarında tarım arazilerinin bütüncüllüğü gözetilmiştir. Sulama sorununun çözümüyle tarımsal faaliyetlerin gelişeceği varsayımı ile tarım arazilerinde ihtiyaç durumunda tarımsal depolamaya müsaade edilmektedir.

Sosyal ve Kültürel Altyapı Alanı Kararları

Karayaka Köyü'nde mevcutta ilkokul, cami ve kooperatif binası bulunmaktadır. Planlama kararlarında bu sosyal tesisler korunmuş veya rehabilite edilmiştir.

Eğitim Tesisleri Alanı: Mevcut ilkokulun bulunduğu alanda devam edecek tesistir. İhtiyaç durumunda mevcut okul binasının yeniden yapılması veya büyütülmesi ihtiyacı karşılamaya yeterli olacaktır. İhtiyaç durumunda gerekli imkânların sağlanması koşulu ile aynı parsel içinde Kreş eğitiminin de verilmesi mümkündür.

Sağlık Tesisleri Alanı: Mevcut sağlık hizmeti haftada bir gün aile hekiminin ziyareti şeklinde gerçekleştirilmektedir. Planlama alanının imar planı yapılması ile nüfusunun artacağı gününbirlik amaçlı ziyaretlerin gerçekleşeceği varsayımı ile sağlık hizmetinin planda önerilen bir sağlık tesisinde sürekli hale getirilmesi planlanmaktadır.

Cami: Mevcut cami binasının olduğu parselin aynen korunması önerilmektedir. Yeni bir cami veya başka bir ibadet yeri önerilmemektedir.

Sosyal Tesis Alanı

Tarımsal kalkınma Kooperatif binasının da aynı işlevle devam etmesi öngörülerek bulunduğu parsel sınır alınarak planda sosyal tesis alanı olarak tanımlanmıştır.

Yerleşim alanında mevcut bulunan özel yurt alanının tesis olarak kullanılmaya devam edilmesi planlanmaktadır.

Bu alanda eğitime yönelik kursların, seminerlerin ve benzeri faaliyetlerin gerçekleştirilmesi için gerekli yapılaşma koşulları önerilmiştir.

Açık ve Yeşil Alan Kararları

Park ve dinlenme Alanı: Yöre halkının gününbirlik açık alan ve rekreasyon ihtiyaçlarının dışında çocuk oyun alanları, açık alan spor faaliyetleri gibi kullanımları da içermesi planlanan park ve dinlenme alanları için, ayrılan alandır.

Meydanlar: Yerleşim alanının geleneksel dokusunun bir parçası olan meydanlar plan kararlarında korunmuştur. Meydanların yaya yollarından fiziksel olarak ayrımı sokak malzemeleri ve sokak mobilyaları ile gerçekleştirilmiştir.

Ulaşım Kararları

Karayaka Köyü güney-batısından geçen Yeniköy-Yassibel yerleşimleri arası taşıt yoluna 2 ana aks ile bağlanmaktadır. yerleşim merkezine bağlayan ana aks asphalt olup, kullanım yoğunluğu bakımından ihtiyacı karşılamaktadır. Köy merkezindeki yollar ise kilit parke taşı ile kaplanmıştır. Köy içindeki diğer yollar ise stabilize niteliktedir. Köyün stabilize yolları kış aylarında yaşam koşullarını zorlaştırmaktadır.

Taşıt yolu güzergahı:

Bu güzergah yerleşim alanının güney-kuzey yönünde bir ana taşıt aksından oluşmaktadır. Bu ana aks dağıtıcı taşıt yolları ile yerleşim alanına taşıt servisini sağlamaktadır. Bu dağıtıcı akslardan iki güzergah Yeniköy-Yassibel yerleşimleri arası taşıt yolu güzergahına bağlanmaktadır.

Ana taşıt güzergahı genel otopark alanı ile sonlandırılmıştır.

Yaya yolları:

Minimum yol genişliğinin 7m olarak tutulduğu içinde taşıt trafiğinin olmadığı yollardır. Bu yollar yöresel dokunun korunduğu hatlarda ufak çaplı revizyonlar yapılarak oluşmuştur. Revizyon aşamasında izlenen yaklaşım, dar yoların 7m ye genişletilmesi yoluyla oluşturulacak parsellerin yoldan cephe almasının sağlanmasıdır. Bu aşamada yöresel dokunun bir parçası olan yol genişlemeleri, meydanlar, meydancıklar korunmuştur. Yaya yolu olarak düzenlenen bu hatlar taşıt trafiğinden yol malzemesi ve trafik düzenleyici mobilyalar ile ayrılmalıdır.

Altyapı Kararları

Karayaka Köyü Yerleşik alanına ait kanalizasyon projesi bulunmamaktadır. Yerleşimin Beyşehir Gölü Koruma Havzası sınırlarında olması sebebiyle Koruma Amaçlı İmar planı ile getirilecek altyapı kararları önem arz etmektedir. Kanalizasyon projesinin plan kararları doğrultusunda Mevcut ve inşası tamamlanan yapı ve tesisler çevresinde ihtiyaca cevap verebilecek ölçekte ve sağlık kurallarına uygun pissu kanalları ağı (kanalizasyon şebekesi) için bağımsız sızdırmaz pissu çukuru (fosseptik) yapıp, pissu kanalları buraya bağlanmalıdır. Pis su kanallarının yeraltından geçmesi öngörülmektedir. Doğaya duyarlı, yaşanabilir bir çevre oluşturmak adına revize edilerek öncelikli olarak uygulanması Koruma Amaçlı İmar planının esas kararlarından birisidir.

Atıksuların Beyşehir Gölüne deşarjı plan hükümleri ile kesinlikle yasaklanmıştır. Mevcut kullanımların pissuları için Biyolojik atıksu arıtma sistemleri kurulması zorunludur.

Altyapı ihtiyacı olarak yapı inşası durumunda mimari özelliklerin yöresel mimariyle uyumlu olması gerekmektedir.

6.2.2. Plan Nüfusu

1/5000 Ölçekli Koruma Amaçlı Nazım İmar Planında ve 1/1000 Ölçekli Koruma Amaçlı Uygulama İmar Planı'nda, değişen yaşam koşulları ile birlikte doğal ve kültürel varlıkların korunması ve kullanılarak yaşatılması temel amaç olarak benimsenmiştir. Planın "koruma ve yaşatma" amaçlı olması nedeniyle, plan nüfusu hesaplamasında "hedef nüfus" kabulü yerine "doyurulmuş nüfus" kabulü benimsenmiştir. Planlama çalışmasında "doymuş nüfus" ve yoğunluklar belirlenirken şu yöntem kullanılmıştır: Yerleşim alanında yaşayan nüfus aynen korunmuş, boş durumda olan konutların dolacağı ve mevcut yapılaşmış parseller arasında kalan boş parsellerin de yapılaşacağı varsayılmıştır. Bunun dışında da yapılaşma eğilimi olan parsellerinde plan ilke ve kararlarına uygun olarak yapılacak yeni yapıların barındıracağı nüfus hesaplanmıştır.

Konut+Ticaret alanlarında yukarıda belirtilen yöntemlerle hesaplanan nüfusun yarısı hesaba katılmıştır. Bütün bu yaklaşımlar doğrultusunda hesaplanan nüfus toplamı "doymuş nüfus" olarak belirlenmiştir. Nüfus yoğunluğu parselde bir hane yaşadığı ve hane halkı büyüklüğünün TÜİK 2016 Nüfus verilerine göre 3 kişi olarak ele alınarak hesaplanmıştır.

Geleneksel yapılaşma dokusu, avlulu sistemde parselde bir hane yaşayacak şekilde planlama çalışmasında korunacaktır. Planlama yaklaşımı gereği minimum parsel büyüklüğü yerleşik konut alanında 500 m² ve gelişme konut alanında 750 m² olup, parselde bir hane yaşayacağı varsayımı ile nüfus hesabı yapılmıştır. Bütün bu yaklaşımlar doğrultusunda Planlama alanı hedef nüfusu 1092 kişi olarak hesaplanmıştır.

Nüfusun gelişme ve meskun konut alanlarına homojen biçimde dağıtılması hedeflenmiş bu doğrultuda yapılaşma koşulları ve nüfus yoğunlukları kararları getirilmiştir

6.3. Mevcut Geçiş Dönemi Yapılanma Koşulları Ve Teklif Plan Kararlarının Karşılaştırılması

Planlama alanının Mer'i 1/15000 ve 1/1000 ölçekli Koruma Amaçlı imar planları bulunmamaktadır. Ancak III.Derece Doğal Sit Alanında kalması nedeniyle Antalya Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Komisyonununun 29.06.2012 tarih ve 125 sayılı kararı ile uygun bulunan geçiş dönemi yapılanma koşulları bulunmaktadır.

6.3.a.Mevcut Yapılanma Koşulları

Antalya Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Komisyonunun 29.06.2012 gün 125 sayılı kararı ile; , Geçiş dönemi Kullanma Koşulları yeniden belirlenecek olan , Sarıkaya, Karayaka, Gedikli Köyü ve Kumluca Mahallesi yerleşim alanlarının, sadece Kontrollü Kullanım alanlarında kalan Köy yerleşik alanlarında geçerli olacaktır. Sınırlı kullanım alanında kalan alanlar entegre tesis niteliğinde olmayan köylünün kendi ihtiyacını karşılanmaya yönelik besicilik faaliyeti gerçekleştirebilecek olup , bu tesisler için Plansız Alanlar Yönetmeliği 6.Bölüm madde 63 2.Fıkra hükümlerinin geçerlidir

Kontrollü kullanım alanında kalan Köy yerleşik alanlarında 3194 sayılı İmar Kanununun 27.maddesi hükümleri ile , Plansız Alanlar İmar Yönetmeliğinin 5. Bölüm hükümleri geçerli olmakla birlikte , alanın doğal sit statüsü , yapılaşma koşulları ve ifraz şartları yeniden belirlenmiştir.

1-Buna göre hmax: 6,50m , Taban alanı 100 m²'yi ve toplam İnşaat alanı 200 m²'yi geçmemek kaydıyla %40 Emsal değeri belirlenmesine,

2-İfraz suretiyle parsel genişlikleri 10m ve parsel derinliği min. 20 m den az olmamak kaydıyla min:500m² büyüklüğünde en fazla 5 adet parsel elde edebileceğine ve parsellerin 2 kez ifraz edilmeyeceğine ,

3-Kamu yapılarına ilişkin olarak:

Doğal sit alanlarındaki köy yerleşik alanları , civarı ve mezralarda yapılacak yapılara ilişkin Tabiat Varlıklarını Koruma Merkez komisyonunun 22.05.2012 tarih ve 16 sayılı ilke kararına istinaden koruma amaçlı imar planı hazırlanincaya kadar ihtiyaçları karşılayacak eğitim , sağlık , güvenlik tesisi , ibadet yeri , vb. hizmete yönelik yörenin özelliğine göre hazırlanmış uygulama projelerinin İl Özel idare görüşü ile Komisyona getirilerek komisyonca uygun görülmesi şartı ile yapılabileceğine,

04.06.2006/720 sayılı ilke kararı gereği III. Derece Doğal Sit Alanında kalan Köy Yerleşme Alanlarında Geçiş Dönemi Yapılanma Koşulları Koruma Amaçlı imar Planı yapılanaya kadar yeniden belirlenmiş ve belirlenen yapılanma koşullarına ilişkin hazırlanan projelerin, İl Özel İdaresi Görüşü alınarak Komisyona iletilmesine karar verilmiştir.

6.3.b.Öneri Yapılanma Koşulları

Konut alanlarında;

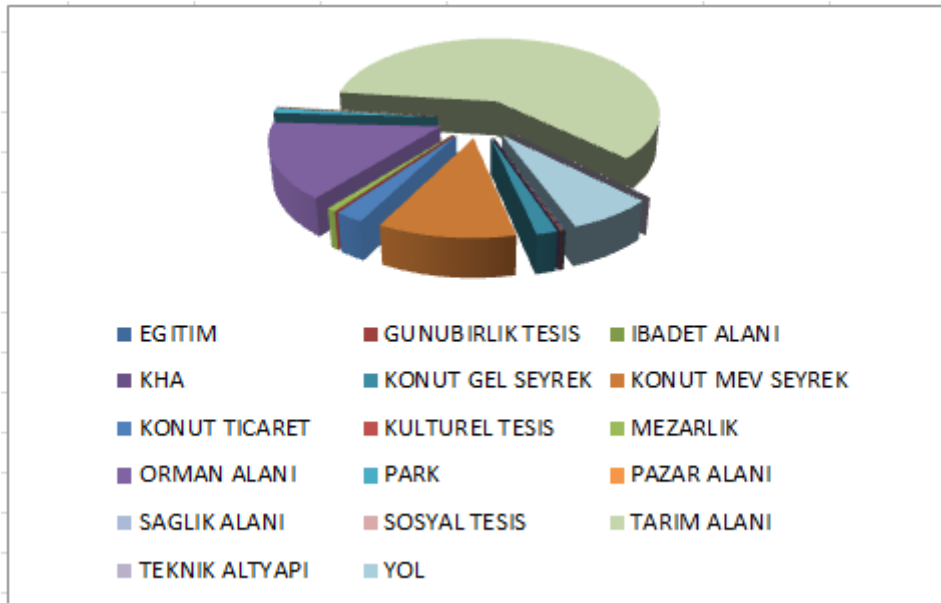
Konut alanlarında yer alan yapıların yüksekliği 2 katı geçemez.

Konut alanlarında kanalizasyon sistemi uygulamaya geçinceye kadar sızdırmaz fosseptik kullanımı zorunludur. Konut alanlarında minimum parsel büyüklüğü yerleşik konut alanında 500 m² ve gelişme konut alanında 750 m² olacaktır. Bu alanlarda yapı düzeni ayırık nizam 2 kat, yapı yoğunluğu E=0.50'dir. Parsel içerisinde emsalin en fazla %50' si konut dışı müstemilat vb. yapılarda kullanılabilir. Yerleşik konut alanlarında ön bahçe mesafesi belirlenmemiş olup, yöresel doku ve mevcut yapı düzenine bağlı olarak ilgili idaresince belirlenecektir. Parsel içerisinde müstemilat, ahır, samanlık vb. kullanımlar yer alabilir. Çatılarda kiremit yapı malzemesi kullanılacaktır.

Yapılarda taş, taş kaplama, kerpiç, ahşap veya karışık yapı malzemesi (ahşap karkas) kullanılacaktır. Yapım sistemi Betonarme olan tuğla malzemeli yapılarda dış cephe kaplaması yöresel mimariye uygun olarak taş veya ahşap kaplama olacaktır.

Alan Adı	Adet	Oran	Durum (m2)
MEVCUT KONUT	21	11.05%	172,595
GELİŞME KONUT	6	1.69%	26,426
KONUT TİCARET	8	2.31%	36,101
KHA	1	0.10%	1,509
SAGLIK ALANI	1	0.08%	1,301
MEZARLIK ALANI	1	0.69%	10,850
KÜLTÜREL TESİS	1	0.02%	309
SOSYAL TESİS	2	0.06%	934
İBADET ALANI	1	0.05%	727
GÜNÜBİRLİK TESİS ALANI	1	0.13%	2,014
PARK	13	1.02%	15,976
EGİTİM	1	0.14%	2,123
TARIM ALANI	5	60.41%	943,793
ORMAN ALANI	7	15.19%	237,273
PAZAR ALANI	1	0.05%	783
TEKNİK ALTYAPI ALANI	1	0.03%	495
YOL		6.97%	108,919
TOPLAM		100%	1,562,129

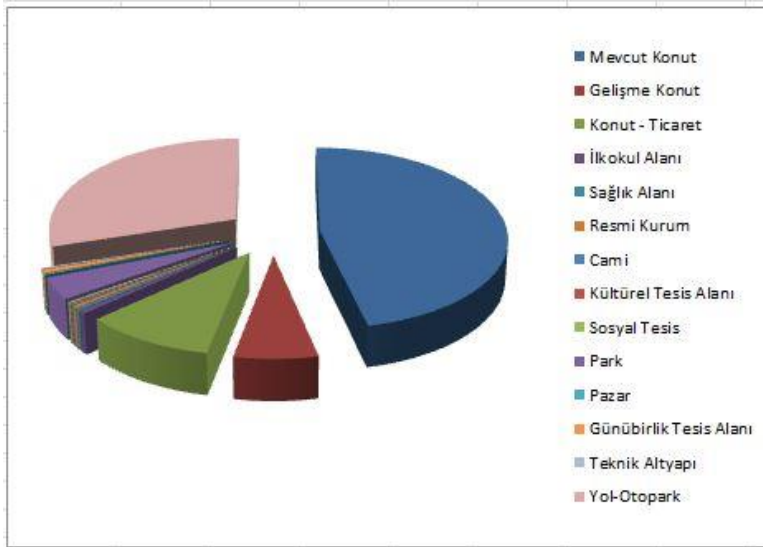
Tablo21: 1/5000 ölçekli Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı Alan Dağılım Tablosu

Grafik18: 1/5000 ölçekli Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı Alan Dağılım Grafiği

ALAN ADI	Asgari Kişi Başı (m2)	Kişi Başı (m2)	Asgari Alan Büyüklüğü (m2)	Plandaki Alan Büyüklüğü (m2)	Yüzde (%)
Mevcut Konut				151,472	46.56
Gelişme Konut				21,269	6.54
Konut - Ticaret				33,256	10.22
İlkokul Alanı	2.00	1.72	2,184	1,882	0.58
Sağlık Alanı	1.50	0.93	1,638	1,024	0.31
Resmi Kurum				1,508	0.46
Cami	0.50	0.66	546	727	0.22
Kültürel Tesis Alanı	0.75	0.98	819	309	0.09
Sosyal Tesis				765	0.24
Park	10.00	11.52	10,920	12,580	3.87
Pazar				567	0.17
Günübirlik Tesis Alanı				2,013	0.62
Teknik Altyapı	0.50	0.67	546	733	0.23
Yol-Otopark				97,249	29.89
TOPLAM				325,354	100

Tablo22:1/1000 ölçekli Koruma Amaçlı Uygulama İmar Planı Alan Dağılım Tablosu

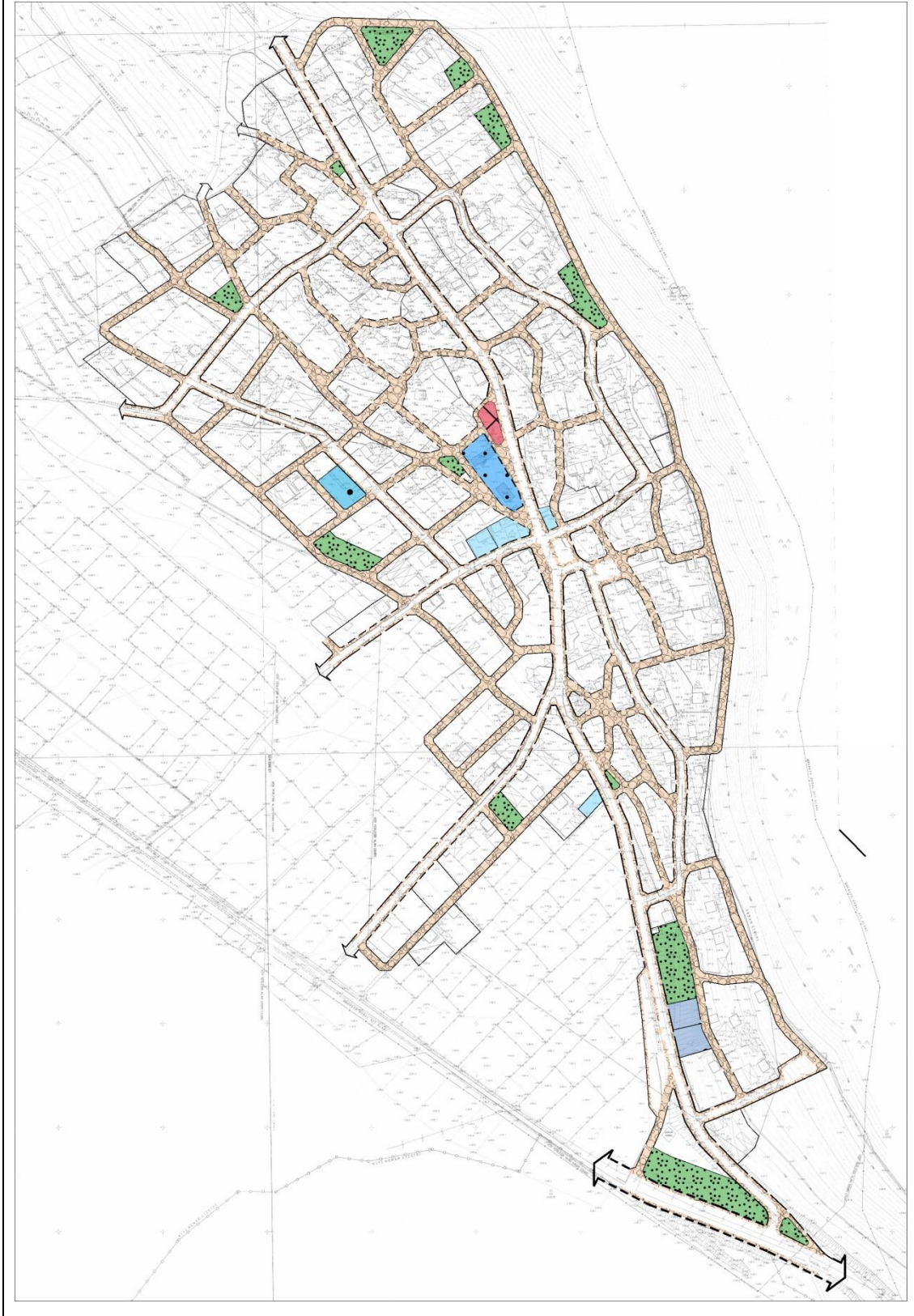
Grafik19:1/1000 ölçekli Koruma Amaçlı Uygulama İmar Planı Alan Dağılımı

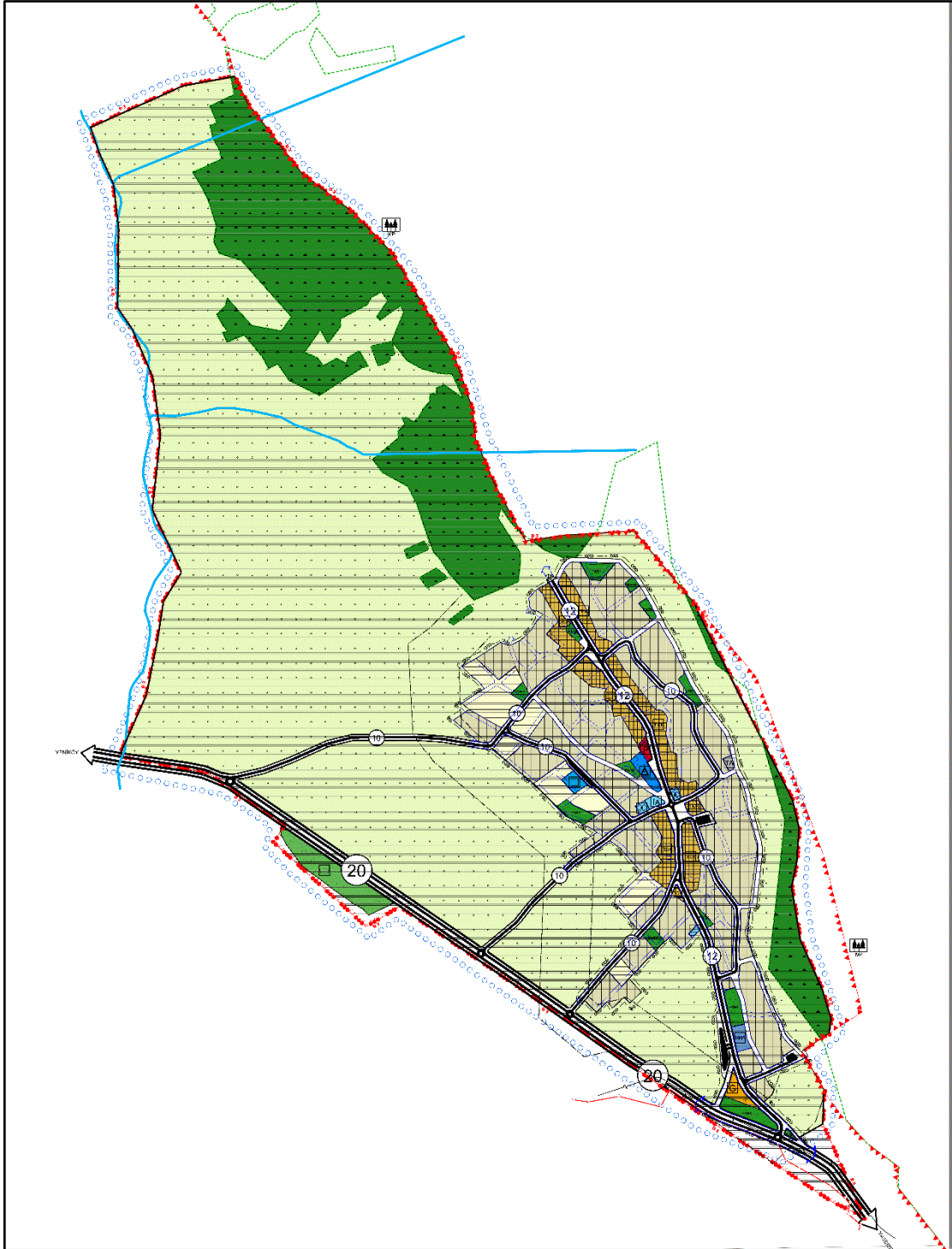
Harita 12:1/5000 ölçekli Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı Öneri Ulaşım Şeması

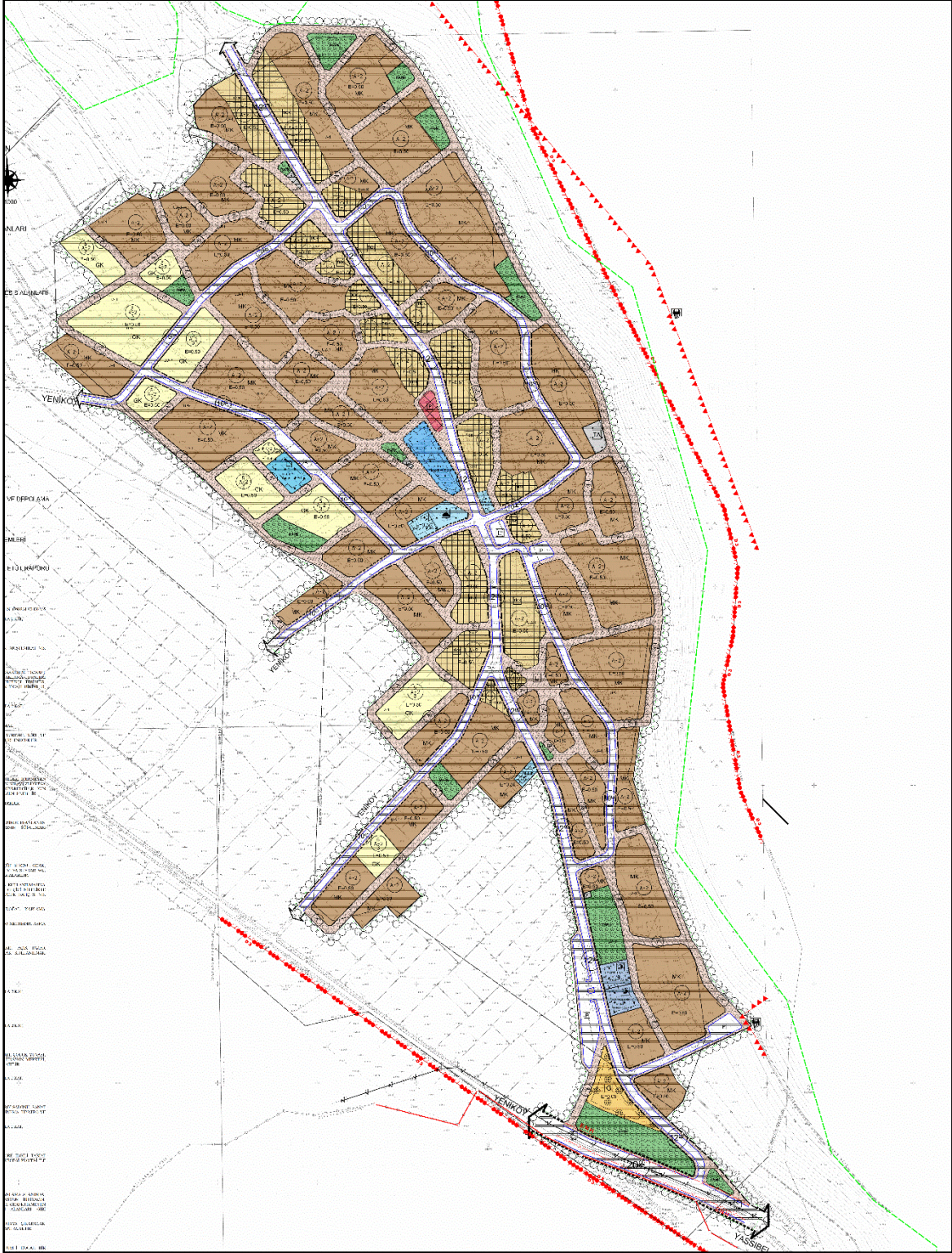
Harita13: Karayaka Köyü Öneri Ulaşım Şeması

Harita14: Karayaka Köyü Öneri Sosyal Donatı Alanları Yaya Yolu İlişkisi

Harita15: 1/5000 ölçekli Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı Önerisi

Harita 16: 1/1000 ölçekli Koruma Amaçlı Uygulama İmar Planı Önerisi

İçindekiler

1. BÖLÜM	1
1.1. PLANLAMA ALANININ KONUMU	1
1.1.1. Planlama Alanının Yeri	1
1.1.2. Yönetim Yapısı, İdari Bölünüş ve Sınırlar	2
1.1.3. Ülke Ulaşım Ağındaki Yeri	2
2. BÖLÜM	7
2.1. PLAN HİYERARŞİSİ VE GELİŞİM SÜRECİNDEKİ YERİ	7
I. Planlama Sürecinin Tarihsel Gelişimi, Mahkeme Kararları	7
II. Üst Ölçekli Plan Kararları	7
1/100.000 Ölçekli Antalya-Burdur-Isparta Çevre Düzeni Planı	7
Şarkikaraağaç İlçesi	7
III. Mer'i İmar Planı ve Plan Hükümleri	8
3. BÖLÜM	9
3.1. ARAŞTIRMA VE ANALİZ ÇALIŞMALARI	9
3.1.1. FİZİKSEL YAPI	9
I. HİDROJEOLJİK YAPI	9
Dereler	9
Kaynaklar	9
Beyşehir Gölü	9
Gölün Hidrografik Özellikleri	9
Göl Kıyıları ve Gölde Su Seviyesi Değişimleri	9
II. İKLİM	12
a. Yağış Değerlendirmeleri	12
b. Yağışlı ve Kurak Dönem Periyotları	13
c. Sıcaklık, Buharlaştırma, Rüzgar Değerlendirmeleri	15
Sıcaklık	15
Rüzgar	16
Hakim Rüzgâr Sektörü ve Yönleri	16
Rüzgâr Hızları	17
d. İklim Tipi	17
İklim Tipinin Karakterize Ettiği Vegetasyon	17
III. JEOLJİK YAPI	18
Genel Jeoloji	18
Şev Stabilitesi	18
İnceleme Alanının Yerleşime Uygunluk Açısından Değerlendirilmesi	18
Uygun Alanlar(UA)	18
Sonuç ve Öneriler	19
Uygun Alanlar(UA)	19
a. Hidrojeolojik Özellikler	19
Yer Altı Suyu Durumu	19
Yüzey Suları	19
b. Doğal Afet Tehlikelerinin Değerlendirilmesi	20
Deprem Durumu	20
Bölgenin Deprem Tehlikesi ve Risk Analizi	20
Sıvılaşma Analizi ve Değerlendirme	21
Zemin Büyütmesi ve hakim titreşim periyodunun belirlenmesi	21

Zemin Büyütmesi	21
IV. TOPRAK KABİLİYETİ.....	22
Şarkikaraağaç İlçesi	22
Erozyon	23
3.1.2. DEMOGRAFİK YAPI	24
I. Tarihsel Gelişim	24
II. Höyükler.....	25
Karayaka Höyük:.....	26
III. Etnoloji	26
a.Karayaka Köyü Etnik Kökeni	26
b.Honamlı(Ötgnü) Yörüğü'nde Toplum Yapısı ve Etkinlikler	26
Aile Düzeni.....	26
Honamlı Yörüklerinde Kadının Yeri	27
Yörük Kadınının Giyiniş Şekli	27
HonamlıYörüğün'de Konuk Severlik.....	27
Evlenme ve Düğün.....	28
El Sanatları.....	28
Gelenek, Görenek Örf ve Adetler	28
Nüfus Verileri.....	29
3.1.3. SOSYAL VE EKONOMİK YAPI	30
3.1.4. TEKNİK VE SOSYAL ALTYAPI	30
a. Ulaşım.....	30
SOKAK MALZEMESİ	31
b. İçme ve Kullanma Suyu	32
Tarımsal Sulama.....	32
c. Evsel Nitelikli Atık su ve Arıtma	32
d. Katı Atıklar.....	32
e. Haberleşme, Elektrik.....	32
Haberleşme	32
Elektrik.....	32
f.Eğitim Tesisleri	32
g. Diğer Sosyal Donatılar	33
3.1.5. ARAZİ KULLANIMI.....	33
Arazi Kullanış	35
3.1.6. SEKTÖREL YAPI.....	36
a. Tarım ve Hayvancılık	36
Tarımsal Sulama.....	37
Gübre Kullanımı.....	37
b.Balıkçılık.....	38
3.1.7. YAPI YASAKLI ALANLAR.....	38
3.1.8. KORUMA STATÜSÜ BULUNAN ALANLAR.....	38
III. DERECE DOĞAL SİT ALANLARI	38
3.1.9. MÜLKİYET YAPISI.....	39
Mülkiyet Durumu	41
Parsel Büyüklüğü	42
Parsel Büyüklüğü	43
3.1.10. YERLEŞME/ YAPILAŞMA ALANLARI İLE İLGİLİ ÖZELLİKLER	44
a. Araziye Konumlanış.....	44
Yaylalar.....	44
Mekânsal Kullanımlar	44

b.Yapı-Parsel Girişleri.....	45
Yapı Parsel Girişleri.....	46
c.Yapı Malzemeleri.....	47
Taş.....	47
Kerpiç.....	47
Tuğla.....	47
Yapı Malzemesi.....	48
d.Yapım Sistemleri.....	49
Ahşap Karkas Sistem.....	49
Yığma Yapı.....	49
Betonarme.....	50
Yapım Sistemleri.....	51
e.Yapı Öğeleri.....	52
Temel.....	52
Duvar.....	52
Çatı.....	52
Yapı Öğeleri.....	53
f.Yapı Durumu.....	54
Kat Kullanımı.....	54
Kat Adedi.....	54
Yapı Durumu.....	55
Kat Adedi.....	56
3.1.11.FOTOĞRAF ALBÜMÜ.....	57
ÇEKİM YÖNLERİ.....	58
3.1.12. Mülga KTVKB Kurulu, KVKKB Kurulu, TVKB Komisyonu Kararları.....	71
3.1.13. Korunan Alan Sınırlarının İşlendiği Analiz Paftası.....	71
3.1.14. Biyoçeşitlilik Raporu (Bitki Örtüsü Ve Doğal Yapı Durumu).....	71
1. Ekolojik Yapı.....	71
1.1.Karasal Ekosistem.....	71
1.1.a.Orman Ekosistemi.....	71
Karaçam (Pinusnigra) Ormanları.....	71
Kasnak Meşesi (Quercus vulcanica)Ormanları.....	71
Titrek Kavak (Populustremula) Ormanı.....	72
Sedir (Cedruslibani) Ormanı.....	72
Sedir-Boylu Ardıç (Cedruslibani-Juniperusexcelsa) Ormanı.....	72
Göknar(Abiescilicica) Ormanı.....	72
Boylu Ardıç (Juniperusexcelsa) Ormanı.....	72
1.1.b. Çalı Ekosistemi.....	72
1.1.c. Çayır Ekosistemi.....	73
1.1.d. Kayalık Ekosistem.....	73
1.1.e. Mağara ve Yer Altı Ekosistemleri.....	73
1.1.f. İnsan Eli İle Oluşturulan Ekosistemler.....	74
i.Sürülebilir Tarım Alanları.....	74
ii.Plantasyon Ekosistemi.....	74
iii.Köylerdeki Bahçe Ekosistemi.....	74
1.2.Sucul Ekosistem.....	74
1.2.a. Daima Akan Nehirler ve Dere Ekosistemleri.....	74
1.2.b. Mevsimsel Akan Nehir ve Dere Ekosistemleri.....	75
1.2.c. Bataklık-Sazlık Ekosistem.....	75
1.2.d. Tatlısu Göl Ekosistemi.....	75

1.2.e. Tatlısu Kaynağı Ekosistemi	75
2.Biyolojik Yapı	76
2.1.Flora.....	76
a. Floristik Analiz.....	76
2.2. Vejetasyon.....	76
2.3.Omurgasız Faunası	77
a.Planktonlar	77
b.Bentik.....	77
2.4.Omurgalı Faunası.....	77
a.İkiyaşayışlılar (Amphibia)	77
b.Sürüngenler (Reptilia).....	77
c.Kuşlar (AVES).....	78
d.Memeli Hayvanlar (Mammalia)	78
e.Balıklar.....	78
4.BÖLÜM	79
4.1. KURUM GÖRÜŞLERİ.....	79
5. BÖLÜM	82
5.1. SENTEZ	82
5.1.1. PLANLAMA ALANININ KONUMU	82
Coğrafi Konum.....	82
Yasal Konum	82
5.1.2. PLAN HİYERARŞİSİ VE GELİŞİM SÜRECİNDEKİ YERİ	82
1/100000 Ölçekli Antalya-Burdur-Isparta Çevre Düzeni Planı	82
5.1.3. ARAŞTIRMA VE ANALİZ ÇALIŞMALARİ	82
I. İklim	82
II. Hidrojeolojik Yapı	82
Beyşehir Gölü.....	83
III. Jeolojik Yapı	83
IV.Toprak Kabiliyeti	83
5.1.4. DEMOGRAFİK YAPI.....	83
I. Tarihsel Yapı	83
II. Etnoloji.....	83
III.Nüfus	83
5.1.5. SOSYAL VE EKONOMİK YAPI	84
I.Tarım ve Hayvancılık.....	84
II. Balıkçılık.....	84
5.1.6. ARAZİ KULLANIMI.....	84
5.1.7. YERLEŞME/ YAPILAŞMA ALANLARI İLE İLGİLİ ÖZELLİKLER	84
i. Yapı Malzemeleri.....	84
ii. Yapım Sistemleri	84
iii. Yapı Ögeleri	84
iv. Yapı Durumu	85
v.Kat Kullanımı	85
vi.Mekanlar.....	85
vii.Yapı-Parsel Girişleri	85
5.1.8. MÜLKİYET DURUMU.....	85
5.2. SORUN VE OLANAKLAR	85
5.2.1. ÇEVRE SORUNLARI	85
5.2.2.TEKNİK VE SOSYAL ALTYAPI SORUNLARI	86
5.2.3.ULAŞIM SORUNLARI	86

5.2.4.SOSYO-EKONOMİK SORUNLAR.....	86
5.2.5. YASAL SINIRLANDIRICILAR.....	86
SORUNLAR VE OLANAKLAR	87
5.3. SENTEZ ÇALIŞMASI.....	88
I. Köy Yerleşik Alanı Gelişme Eğilimleri	88
II.Mekansal Kullanımlar ve Ulaşım Sentezi	88
EĞİLİM SENTEZİ.....	89
ULAŞIM	90
6.BÖLÜM.....	91
6.1.PLAN KARARLARI	91
6.1.1.Plan Teklifinin Amacı, Gerekçesi, Yasal Dayanağı	91
6.1.2. Planlamanın Amacı	91
i. Sosyo- Kültürel ve Demografik Hedefler	91
ii. Ekonomik Hedefler.....	91
iii. Koruma-Kullanma Dengesine Yönelik Hedefler	92
iv. Fiziki Mekâna Yönelik Hedefler	92
Ulaşım Hedefleri	92
Altyapı Hedefleri	92
Yerleşim alanları	92
v. Yönetmel Hedefler	93
vi. Diğer Hedefler	93
6.1.3.Planlamanın Gerekçeleri	93
i. Sosyal, Kültürel ve Demografik Gerekçeler	93
Kaynak Değerlerinin Korunması ve Devamlılığının Sağlanması	93
Ekonomik Faaliyetlere Yönelik Kriterler	93
Çevre Kirliliğinin Önlenmesi	94
Eğitim Programlarına Yönelik Kriterler.....	94
Plan Uygulama Kriterleri	94
6.1.4. Planlamanın Yasal Dayanağı	94
6.1.5.Planlama Alanı Genel Kullanım Durumu	94
6.2. 1/5000 ve 1/1000 ÖLÇEKLİ KORUMA AMAÇLI İMAR PLANI KARARLARI.....	95
6.2.1.Arazi Kullanım Kararları.....	95
Yerleşim alanı Kararları	95
Kentsel Çalışma Alanı Kararları.....	95
Kamu Hizmet Alanı-Resmi Kurum Alanı Kararları.....	95
Bugünkü Arazi Kullanımı Korunarak Devam Ettirilecek Alanlar:	96
Sosyal ve Kültürel Altyapı Alanı Kararları.....	96
Açık ve Yeşil Alan Kararları.....	96
Ulaşım Kararları.....	96
Taşıt yolu güzergahı:.....	96
Yaya yolları:	97
Altyapı Kararları.....	97
6.2.2. Plan Nüfusu.....	97
6.3. Mevcut Geçiş Dönemi Yapılanma Koşulları Ve Teklif Plan Kararlarının Karşılaştırılması	97
6.3.a.Mevcut Yapılanma Koşulları.....	98
6.3.b.Öneri Yapılanma Koşulları	98